

ВВОДНИК

И богати плачу

Пише Мирољуб Јовановић

Код сваког поскупљења очекивана реакција је да гунђају они с мање паре у цепу, мада, видевши да од тога нема вајде, сада и прави сиромаси махом ћуте. У Крагујевцу се, међутим, баш ових дана дешава нешто обрнуто: због повећања цена буне се они који највише имају, односно за наше прилике - богати.

Реч је о родитељима који ће убудуће за боравак своје деце у државним вртићима (Установа „Нада Наумовић“) морати да плаћају пуну, а не субвенционисану цену. Другим речима, неће уживавати помоћ из социјалног дела буџета, јер се сматра да су њихова примања довољно висока да сами могу да подмирују трошак за сопствену децу.

Сасвим прецизно, градска и управа Установе за децу направили су нову скалу цене, уважавајући искључиво материјални и социјални статус породице, па је родитељима чији чланови домаћинства појединачно имају по тридесет и више хиљада динара месечног прихода - разрезан „пун кантар“. Нешто више од једанаест хиљада за дете, што се зове „економска цена“, тачније цена без државног дотирања.

Зашто се добростојеће маме и тате буне кад ничег нормалнијег нема (да не потежем „социјалну правду“ и сличне принципе) од тога да се цене за овакву врсту услуга у државној институцији одређују уз пуно уважавање социјалних критерија? И, хвала Богу, да је тако нешто коначно урађено, јер зашто би социјални фондови служили као потпора за богате.

Знајући за то и свакако претпостављајући да би питање „зашто нама пуна цена“ могло да их навуче на танак лед, „погођени“ родитељи окренули су причу на другу страну - у захтев да за то више што ће плаћати њихова деца добију „специјални третман“. Наводе учење страних језика, школе плеса и музике, часове гимнастике, којекакве „модерне вештине“. Уз то, тврде да у приватним обдаништима за сличну цену њихова деца могу да добију много боље.

Право је свакога да за своје паре тражи шта мисли да треба да добије, међутим иза побројаних захтева може се препознати и што-шта друго. На страну преамбициозни родитељи који умишљају да деца са четири-пет-шест година треба (и могу) да парљају језике, постану плесачи или музичари, мали генијалици, али да би се за „пуну цену“ њиховим клиничким обезбедили посебни услови - значи да би требало правити и посебне групе у вртићима. Је ли то могуће? Јесте - али у приватним, па ко воли, нек' изволи.

У обдаништима под државним патронатом за сву децу морају да важе иста правила, услови и програми, јер се за сву децу плаћа и иста цена боравка, а то што су она из сиромашнијих породица „доплаћена“ државним парама никако не може и не сме да значи да се сврставају у категорију ниже у односу на ону чији су родитељи боље стоећи. Уосталом, Установа за децу за утврђене цене нуди оно што може и има, без посебних „третмана“ и погодности, па опет - ко воли, нек' изволи.

То посебно треба да важи за оне надувене мајке и очeve који за сиротијску децу говоре да су вашљива и шугава, тупава и глупава. Ако су тог мишљења, нека плате „приватне гувернанте“, тако се веља да у модерном жаргону ословљавају жене које чувају децу по кућама.

Дакле, ако управа крагујевачких обданишта и належна градска тела подлегну притисцима родитеља (било да скidaју цене или да деле децу по статусном пореклу), који остају без субвенција, направиће грешку - само што су исправили претходну.

НАЈАВА ИНВЕСТИЦИЈЕ ИЗ СЛОВЕНИЈЕ

Сад и е камо аутобусе

ВЛАДО ВУЧКОВИЋ
ПРОБЛЕМИМА МЕТАЛАЦА

ГРАДСКИ БЛОК
„БРАНКО РАДИЧЕВИЋ“

ЖИВОТОПИС
КЕШЕ ГЛУМЦА

Кризни штаб
као
посредник

страница 5.

Нове зграде
у Старој
вароши

страница 14.

Брани
(и игра)
к'о матор

страница 23.

ДРУГА СТРАНА

Бензин

Пише Драган Рајичић

Кад ми понестане инспирације за ову колумну, имам обичај да у помоћ позовем неки свој афоризам. Управо ми се јавља онај који вели да је код нас слобода кретања неограничена, само што ретко ко има паре за повратну карту. Толико о будућем безвизном режиму. Док је нама оваквих европејца, слабо ће ко од нас успети да се удали више од педесетак километара од свог завичаја. И док се ми будемо давили у родном блату, они ће о нашем трошку и у наше име летети тамо-амо и отуда нам доносити нове европске мирисе на ушмркавање.

А, руку на срце, боље је ушмркавати и ту њихову европску маглу него неке друге наркотике. Или можда није? Нисам још пробао ниједан озбиљнији опијат од вињака и стомаклије. Ако бих се, пак, нашмркао неке дроге, ко зна, можда бих управо у оваквим нашим европејцима препознао оне наше добротворе за које се они сами данас издају. Лежим тако у неком подруму потрбушке, зенице ми се рашириле као хармоника, а пред очима ми се смењују час Борис, час Ивица, час Млађо, час сви остали. У рукама држе шприцеве напуњене неком европском мутњавином и наизменично ми их забадају у вену. А ја тако блажен кркљам: - Хвала братео Борисео, хвала братео Млађоо, хвала добротвори мој! Уз помоћ ракије тако нешто ми још никад није пошло за руком јер кад се њоме налижем само их видим дупло. Али дупло голо!

Толико и о опијатима. Уз напомену да Чеда Јовановић вероватно није наркоман, али јесте дилер и то опасан. Ових дана је управо издвојао неколико изјава које су за млад нараштај горе и од самог хероина. Њихов смисао ја сам овако разумео: Ако млади, ако млади, воле марихуану, воле марихуану, нека дувају, нека дувају, братео, братео! Једино сад нисам начисто да ли дотични дилује само изјаве или је за онолики возни парк морао да прода још нешто.

Сад о пензионерима, Бог да им душу прости. Нема паре, бре! Има за деда Кркоја, он је на власти, али осталима се црно пише. Могу већ и попа да наручују, унапред је јефтиније. Буџет иде опет на ребаланс и сад су се сви њени Криштови намирили, нормално, следе рестрикције. Зато је мој савет да пензионери сами предузму извесне кораке да што пре оду Богу на истину. Крагујевачки умировљеницима, међутим, предлажем да пре него што и то обаве провере да им деца случајно нису продала гробна места. Ако јесу, нема везе, траба и деци за 'леба док актуелна власт не заврши започети препород. Они нека се мало стрпе и ако све буде како треба наши европејци сахраниће их о државном трошку. Далеко било, а тако близу!

Бензин! Шта бензин? Опет бензин на флаше, ето шта! Како? Овако! Сваки други утранзиђени грађанин сипа у свој ауто за двеста динара горива! Толико стаје у флашу, само што је сад у овој фази наше европејације људе срамота да на пумпу иду са том пластичном амбалажом него по два литра сипају директно у ауто! Крију бруку која у ствари није њихова него је коалициона срамота. Лепо је путовати без виза, али куди ићи са два литра бензина, питање је сад. Можда ипак до матичног гробља, ваља тамо мало поспремити, за не дај Боже.

А откуд знам да људи сипају по два литра бензина у аутомобил? Па, знам, ја им сипам! Већ сам вам једном рекао да радим на бензинској пумпи. А кад тако натанкирам пар стотина аутомобила дневно, онда, дабоме, није чудо што пишем овакве текстове. Ударе ми та бензинска испарења у главу, па не могу да се обуздам!

Карикатура: Горан Миленковић

АНКЕТА О ПРАВДИВАТЕЛЈИ РАДНИЦА ЕПРАКСИЈЕ ПРАКСИ

(М. Ићајашвић)

**Зоран
Обрадовић,**
електротехничар :
- Откако је
пукла „Застава“
радници се ништа
не питају.

**Милена
Милојевић,**
фризер:
- Потребни су и
радикалнији
начини, јер
држава не
функционише.

Ивана Гогић,
проф. српског
језика:
- То је страшна
и болна истина,
али свако зашто
има своје зато.

Весна Крстић,
менаџер
осигурања:
- За зарађене
плате и
принадлежности
- све је оправдано.

**Марко Јелеси-
јевић,** проф.
немачког језика:
- Лоша
унутрашња
политика и стање
у држави не дају
много
могућности
радницима.

**Немања
Марковић,**
ученик:
- Мене то
упуште не
занима.

**Петар
Јевремовић,**
пољопривредник:
- Оправдавам
борбу за
неостварена
права, ако нема
другог начина.

**Снежана
Живковић,**
саобраћајни
техничар:
- Дошла сам са
одмора, не квари
ми леп дан
стварношћу!

Јелена Ђокић,
ученица:
- Нема потребе
за барикадама,
треба смирије
реаговати.

UVERITE SE DA SE RAZLIKUJEMO

Lift skin
autorizovani
GUINOT centar lepote

Velika letnja akcija
Sigurnim korakom u leto
Reoblikujte svoja telo

Dermatološka trajna epilacija

HYDRADERMIE HYDRADERMIE AROMATIC

Janka Veslinovića 35; 034 43 88 55 www.liftskinkg.com

Немограф
034/340-558

trgovina građevinskim materijalom poklanja čitaocima
kragujevačkih novina fotografiju na kojoj građevinske radnice
u Indiji prenose malter na glavi

У жижи

НАЈАВА ИНВЕСТИЦИЈЕ „ВИАТОР ВЕКТОРА“ У КРАГУЈЕВЦУ

Сад чекамо аутобусе

Пре четири године Словенци су преговарали са „Застава камионима“, али без резултата. Сада најављују да ће сами градити фабрику аутобуса, а град и Србија им обећавају посебне повољности – не зна се какве

Пише Милутин Ђевић

Крагујевац ће, према садашњим преговарачким позицијама, добити можда и две фабрике за производњу аутобуса. Према Споразуму о разумевању и заједничком улагању између „Ивека“ и Републике Србије једну би изградили Италијани, а према договору између градоначелника Крагујевца Верољуба Стевановића, представника Агенције за приватизацију, СИЕПЕ и топ менаџмента компаније „Вијатор вектор“ - другу Словенци.

ПРЕДСТАВНИЦИ СЛОВЕНАЧКЕ ДЕЛЕГАЦИЈЕ ПОСЛЕ РАЗГОВОРА У ГРАДСКОЈ СКУПШТИНИ

града, састанку су поред члнника локалне самоуправе присуствовали главни извршни директор „Вијатор вектора“ Милан Шајић, директор компаније у Новом Саду Љубомир Стевановић, Александар Љубић из Агенције за приватизацију и директорка Агенције за страна улагања и промоцију извоза Весна Перић.

Словеначки партнери обишли су и локације у индустријским зонама Цветојевац и Складиште, јер

ред осталих, били министар економије и регионалног развоја Млађан Динкић и градоначелник Крагујевца Стевановић.

Министар Динкић је после обиласка Фабрика возила Марибор, која послује у систему „Вијатор вектор“, најавио да је ова фирма заинтересована да у Крагујевцу изгради нову фабрику аутобуса, да би ти аутобуси били на хибридни потен, односно да би користили електричну енергију или гас

извозу, рекао је Динкић и додао да су Словенци пре свега заинтересовани за извоз на руско и белоруско тржиште, јер Србија са тим државама има уговоре о слободној трговини.

Из свега се може закључити да је доста тога договорено још у Словенији и да су партнери озбиљно заинтересовани да што пре уђу у реализацију овог послана. Нема званичних информација на које бенефиције „Вијатор вектор“ може да рачуна у Србији и Крагујевцу, али се претпоставља да ће добити исте или сличне услове као „Фијат“ или „Ивеко“, са којим ова фирма има добру пословну сарадњу.

■ Идеја није нова

Иначе, ова словеначка фирма покушала је још средином 2005. године да успостави чвршћу сарадњу са „Заставом“, а посебно „Камионима“, са намером да у Крагујевцу производи аутобусе, када су председник Управног одбора „Вијатор вектор“ Зденко Павчек и генерални директор „Заставе возила“ Зоран Радојевић потписали протокол о пословно-техничкој сарадњи.

Тада је Радојевић, одговарајући на питање новинара како је дошло до тога да ова фирма купи „Заставу шпед“, рекао да се сарадња са словеначком фирмом успешно

ФИНАНСИРАЊЕ ИЗ ДРЖАВНОГ БУЏЕТА

Мале општине пред колапсом

Касе четрдесетак малих и неразвијених општина у Србији празније су за 60 до 80 одсто, па оне траже и хитну интервенцију Владе

Загаји смањења новчаних средстава које у 2009. години држава пребацује општинама, многе су се нашле у веома тешкој финансијској ситуацији. Због тога су се 40 најнеразвијенијих општина у Србији, међу којима и Рача, Рековац и Кнић, организовале како би заједнички наступиле према републичкој Влади.

Треба подсетити да је ребалансом буџета за ову годину да од укупно предвиђених 15 милијарди динара 748 милиона буде умањено малим и неразвијеним општинама. Умањени износ представља од 60 до 80 одсто локалних буџета, чиме је доведено у питање њихово даље функционисање.

- Укупна сума од 748 милиона представља релативно мали износ за државни буџет, али он може да реши питање функционисања четвртине српских општина до краја текуће године. Поређења ради, треба рећи да град Београд има дневни прилив од око 750 милиона, што говори да то није велика сума, каже председница иницијативног одбора 40 најнеразвијенијих општина Драгана Живановић, која је и председница општине Рача.

Она напомиње да је потребно наћи начин да се овај износ надомести из других извора како би локалне самоуправе уопште могле да обављају своје основне функције према локалној заједници и својим грађанима. Уколико се ништа не предузме, каже Драгана Живановић, почетком јесени ове општине више неће бити у могућности да обезбеде грејање у школама и домаћима здравља, превоз ћака, јавно осветљење, као и социјална давања најугроженијим категоријама становника.

- Ово су мала средства, али од њих, практично живи 40 општина у Србији. Због тога сматрамо да је могуће превазићи овај проблеме и пронаћи начин да се она надоместе, каже наша саговорница.

Представници малих и неразвијених општина очекују састанак са највишим државним органима како би им понудили нека од решења за превазилажење тренутне ситуације.

Г.Б.

АУТОБУСИ ИЗ ПРОГРАМА ПРОИЗВОЂАЧА ИЗ СЛОВЕНИЈЕ

„

Договор у Словенији

Долазак менаџера словеначке компаније у Крагујевац уследио је одмах после посете високе српске проприетарско-привредне делегације Словенији. У тој делегацији су, по-

заједно са класичним горивом и да је тренд у Европи да све више производија аутобуса прелази на еколошки чисте изворе горива.

– Влада Србије изразила је спремност да подржи такву инвестицију, посебно имајући у виду да би фабрика ангажовала и домаће добављаче делова, а највећи део производње био би намењен

одвија већ три године и да је куповина шпедиције логичан наставак те сарадње. Први човек словеначке фирме додао да приватизација „Заставе шпед“ можда није толико значајна у финансијском смислу, али у сваком другом јесте, јер показује велике амбиције оба система, како „Заставе“, тако и „Вијатор вектора“.

Тада су представници две компаније разговарали о производњи малих аутобуса до 25 седишта у „Камионима“ и ремонту ТАМ-ових камиона.

С обзиром да Словенци у Крагујевцу треба да граде фабрику по принципу гринфилд инвестиције, може се закључити да то са „Заставом“ и „Камионима“ нема везе. Ако се, међутим, зна да „Вијатор вектор“ има изузетну пословну сарадњу са „Ивеком“ и да за овог производија производи делове и склопове, онда се долазак ове фирме лако може повезати са најављеним доласком „Ивека“ у „Заставе камионе“. У том случају у Крагујевцу се можда и неће правити две фабрике аутобуса.

КО ЈЕ "ВИЈАТОР ВЕКТОР"

Превозник и произвођач

Према речима управе „Вијатор вектора“ Зденка Павчека у овој фирмама је запослено око 3.000 људи у 28 компанија у средњој и источној Европи. Приход фирмама у 2005. години био је око 220 милиона евра.

Компанија се бави превозом, има око хиљаду властитих тешких камиона, а логистика покрива све, од тренспорта преко шпедиције, до складиштења. Једна од делатности је одржавање привредних и војних возила и по томе је ова фирмама прва у Словенији.

„Вијатор вектор“ бави се и производњом, и то на делу бившег маруборског ТАМ-а, где се производи аутобуси специјализовани за превоз путника на аеродромима, а ту је и продукција мањих градских, туристичких и школских аутобуса до 25 седишта. Компанија производи и војну опрему.

Иначе, компанија је недавно потписала уговор о извозу аутобуса у арапске земље вредан 25 милиона евра.

ЗБЛИЖАВАЊЕ РЕГИОНАЛНИХ ПАРТИЈА

Само до уније

Најаву Г17 плус о свом приближавању регионалним партијама неки аналитичари оценили су као намеру „узимања“ под своје, док „регионалци“ тврде да сарадњу прихватају, али утапање – никако

Пише Слободан Чупаріћ

Мдеја о формирању такозваног фронта регионалних партија рођена је раније, а сада је форсира Г17 плус. Према тврђњама појединих аналитичара, Млађан Динкић је кренуо да трансформише странку у Партију региона, али за то је потребно време јер се не може направити нова организација преко ноћи. Отуда ће вероватно Г17 плус у новембру, пред страначку скупштину, донети одлуку о начину тешње сарадње с регионалним странкама из

рима тренутка изградиле сопствену организацију и њихов регионални идентитет је нешто што оне нипошто не желе да доведу у питање, каже Саша Миленић, потпредседник „Заједно за Шумадију“. – Отуда би то, уместо страхом, пре назвао премисом од које у политичком повезивању полизе све регионалне политичке организације.

■ Нови талас

Миленић даље напомиње да су регионалне странке, свесне веће заједничке снаге на националном нивоу, и до сада показивале мозда и највећи коалициони капа-

цији регионалних странака да (пре)блиском сарадњом са Г17 плус изгубе свој политички идентитет, али знат да смо имали и имамо изузетну сарадњу са „Заједно за Крагујевац“, односно „Заједно за Шумадију“ и њиховим лидером Верољубом Стевановићем, да смо у источној Србији наступали с Коалицијом за Пирот и да имамо добру сарадњу и са другим регионалним странкама. Хоћу да кажем да је та сарадња добра, гледајући интересе грађана – пре свега Крагујевца, каже Небојша Здравковић, председник Градског одбора Г17 плус у центру Шумадије.

Крагујевац је, по његовим речи-

наш саговорник на ову тему био је и Бошко Ничић, градоначелник Зајечара и лидер покрета „Живим за Крајину“. Прво је подсетио да су проглашавани сепаратистима и људима који праве некакву „Влашку републику“, а затим рекао:

– Политичка ситуација у Србији мења се изузетно брзо и мислим да ова идеја, којој се сада приближава чак и ДС, иначе у бити централистичка странка – има перспективу. Очигледно је да су схватили да у Србији почиње један нови талас, да више регије неће трпети централизам и зулум Београда.

■ Аутономија - императив

„Регионалци“ радо говоре о сарадњи, али су врло опрезни према најавама партијског обједињавања што нам потврђује и Саша Миленић.

– Управо тако. Регионалне партије настају због свести о предоминацији једног центра у држави и немогућности да се политички интереси једног краја артикулишу аутентично из перспективе тог

политичког субјективитета, давања предности договору и проналажењу заједничких циљева и интереса, заправо матрица у којој се размишља о таквим политичким оријентацијама.

Небојша Здравковић тврди да досадашњи примери негирају било који вид утапања и у први план избацују успешну сарадњу Г17 плус са „Заједно за Шумадију“, Коалицијом за Пирот, покретом „Живим за Крајину“ и другим регионалним странкама.

– Смисао формирања региона и сврха Закона о регионалном развоју управо је да се Србија равномерно развија. Проблем је што је сада Београд „искочио“ у односу на друге градове. Неоправдана је бојазан да ће се овом идејом регионалне странке угасити, утопити у Г17 плус... Јер, егзистирање јаких странака и велики број гласова које добијају на изборима само показује жељу грађана тих средина да их они заступају у сарадњи са неким другим парламентарним странкама, а ту су препознали Г17 плус, експлицитан је Небојша Здравковић.

Дакле, евентуално утапање „Заједно за Шумадију“ у неку другу партију никако није прихватљиво.

– Потпуно је неприхватљиво јер се регионална партија и оснива да би се заштитила мајоризације и монополизације политичких интереса од стране великих београдских партија, објашњава Саша Миленић.

– Сарадња је могућа на платформи европских и наших специфичних заједничких вредности. Она може да иде до повезивања у форми некакве уније, али полазни поступат у статутарном, правном и организационом дефинисању тог повезивања је очување аутономије и политичког субјективитета свих партнера.

Бошко Ничић најпре каже да нико од регионалаца нема намеру да гаси завичајне партије, а затим се пита: Зашто не бисмо са Г17 плус, или са другим партијама које то желе, створили једну унију, заједницу с којом ћемо наступити на републичким изборима и покушати прво да променимо Устав и да створимо сасвим другачију организацију Србије – да она буде заједница регија, да тако ојача, а не да слаби?

– Ми смо и овако хтели да створимо унију регионалних политичких партија, а Г17 плус је само добродошао, поручује градоначелник Зајечара.

– Немамо ништа против да у овом тренутку чак заузме лидерску позицију у тој унији, да је предводи, али ми апсолутно задржавамо своје регионалне особености.

САША МИЛЕНИЋ

НЕБОЈША ЗДРАВКОВИЋ

БОШКО НИЧИЋ

свих крајева Србије, који не исказују могућност да та сарадња у ствари значи и формално обједињавање Динкићеве партије са „завичајним снагама“.

Међутим, одмах после ових најава и претпоставки, појавиле су се слутње и страх да би „под Динкићем“ у новој шеми постојеће регионалне странке могле да изгубе свој идентитет.

– Не бих то назвао страхом, јер су то партије које су можда у најтежој политичкој акцији са отпо-

читет, јер нису толико партиципирале на лажним и измишљеним темама политичког тренутка, већ повезујући се са главним актерима покушавале да отварају простор за своја питања. Сада када та

свест дозрева изван сваке сумње је да ће се регионалне странке повезивати, а међу етаблираним, апстрофира Миленићем, Г17 плус се показала као прва која је спремна да препозна тај изазов демократије у Србији данас.

– Не знам да ли постоји страх

ма, у претходном периоду изузетно искорачио напред. Ушао је у прву групу градова по брзини економског развоја. Проглашен је прошле године за град будућности. Практично, заједнички интерес ове коалиције и у Крагујевцу и у Пироту, као и сарадња са другим регионалним странкама, је оназа шта се залаже Г17 плус као парламентарна странка – а то је децентрализација Србије, регионализација и равномерни развој, каже Здравковић.

Центра. Отуда у повезивању мора постојати јасна свест о аутономији сваког субјекта који у такву унију, узимимо тај израз, улази.

Миленић потенцира да је то и потврда тезе у којој је „Заједно за Шумадију“ стално инсистирала да регионализацију и децентрализацију државе може адекватно и одговорно да заступа само она политичка организација која је у сопственој структури децентрализована. Зато је концепт неутапања, односно чувања сопственог

На претходној седници градске Скупштине, 16. јуна, донета је одлука да се образује Анкетни одбор који треба да утврди чињенице везане за јавне набавке, односно наводне злоупотребе у њима, а у понедељак, 23. јуна, одборничка група „За европску Србију“ обзнатила је да своје представнике неће делегирати у ово тело. О томе је председника Анкетног одбора Сашу Гавриловића обавестио Владан Јовановић из Демократске странке, иначе шеф одборничке групе.

– Одлучили смо да не дајемо представника у Анкетном одбору јер смо сматрали да таквим питањима треба да се баве надлежне службе и да би став одборника који би учествовали у раду Анкетног одбора био више политички него стручни, пошто су то стручна питања којима треба да се баве стручна лица, економисти и правници – људи који познају и Закон

ДЕМОКРАТЕ НЕ УЧЕСТВУЈУ У АНКЕТНОМ ОДБОРУ

Теме за правосуђе

Политичари би могли да прејудицирају рад органа који се баве законитошћу и зато одборничка група „За европску Србију“ неће дати своје представнике у скупштинско тело за „чешљање“ јавних набавки

о јавним набавкама и све оно што те процедуре подразумевају, каже Владан Јовановић.

Његово даље образложење је следеће:

– Ако неко које је у политици има предубићења у вези са неким стварима на основу нечега што њему звучи логично, па донесе закључак који је истовремено и став, онда је то прејудицирање рада стручних људи који се у адекватним службама и државним органима баве тим питањима. Отуда нисмо желели ни на какав начин да својим политичким мишљењем утичемо на одлуке надлежних ор-

ганизација које постоји и политику према свим другим политичким организацијама и странкама које функционишу у локалном парламенту.

Ваши партнери у градској власти и даље мисле да је Демократска странка активно учествовала у распиривању медијске афере, а да сада покушавају да узимају

литику коалиције везујемо за написе у медијима. Значи, и даље смо у партнерству с градском влашћу. Очекујемо да се ствари слегну, да „хладне главе“ размишљамо и разговарамо. Каква је судбина коалиције видећемо у наредном периоду. За сада она и даље постоји.

С. ЧУПАРИЋ

ВЛАДАН ЈОВАНОВИЋ

СВИ НЕРЕШЕНИ ПРОБЛЕМИ МЕТАЛСКОГ КОМПЛЕКСА

Кризни штаб као посредник

Неповезани радни стаж бивших радника „Филипа Кљајића”, подела приватизованих предузећа ради избегавања социјалног програма, кашњење плате и најава нових отпуштања – главни су проблеми чијем решавању ће покушати да допринесе Радна група за кризне ситуације при локалној управи

Пише Милош Пантић

У некадашњем погону ситних ланаца „Филипа Кљајића”, сада приватизованом предузећу „ФКК Филип Кљајић индустри Д.О.О.”, чији је власник Ангел Христов из Бугарске, регистроване су две нове фирме – „Балкан Ерна” и „Вериге”. Претпостављамо да је разлог оснивања тих фирм избегавање обавеза према радницима које је преузео приликом куповине предузећа, наведено је у писму Градског одбора синдиката металаца Крагујевца.

Они су се крајем маја тим писмом обратили Влади Вучковићу, члану Градског већа за привреду и затражили да закаже састанак на коме би се заједно са власницима приватизованих фирм из овог комплекса, представницима Привредне коморе и локалне управе размотрила сва спорна питања која су се у последње време у овим фирмама појавила.

Састанак је одржан 16. јуна у

Скупштини града, уз солидан одзив власника предузећа. Донета је одлука да се формира Радна група, нека врста „Кризни штаб”, која ће убудуће пратити спорне догађаје и предлагати мере надлежним телима Владе за њихово решавање.

■ У „Филипу“ најгоре

Владо Вучковић каже да се на овом састанку појавио представник бугарског власника „Филип Кљајић индустри” који је тврдио да има право на поделу предузећа. Међутим, то није усамљен случај, јер су власници другог бившег дела исте фабрике ТСС-а, који сада носи име „Металиндустри”, такође формирали ново предузеће у оквиру ове фирме.

- На имовини приватизованог предузећа формира се ново у које прелазе запослени, али у њега не преносе права из претходног. То значи да у случају да буду проглашени за технолошки вишак за њих не важи социјални програм из уговора о приватизацији, у коме је отпремнина 200 евра по години стажа, већ отпремнина по закону која је двоструког мања. Синдикат сумњају да је ово начин да власници избегну обавезе према запосленима, каже Вучковић.

Бивша фабрика „Филип Кљајић“ је тренутно адреса са највише нерешених питања након приватизације. Агенција за приватизацију је продала четири одвојене целине новим власницима, али није урађен деобни биланс кад су у питању дугови за струју, што ствара велике тешкоће. Такође, наводи Вучковић, није скинута хипотека са ове фабрике, па средства која су добијена њеном продајом не могу сада да се употребе на намирење дугова, а и за повезивање стажа стотинама бивших радника, због чега велики број њих чека да оствари право на пензију.

- Хипотека није скинута јер „Креди банка“ сматра да није намирено њено потраживање, а Агенција за приватизацију је

Владо Вучковић: Градска управа нема законске надлежности да решава привредна питања, али може да буде посредник који ће довести за исти сто синдикате и металце како би се дошло до предлога решења који би ишли према Влади

водила продају. И ова банка је у већинском државном власништву, а Агенција је државно тело, па би држава то требало да разреши. Такође, није разјашњено да ли повезивање стажа за бивше раднике „Филипа“ треба да преузме држава, јер је Министарство економије 27. јануара ове године донело одлуку да се тај дуг намири из државних средстава, али Фонд ПИО је одговорио да у овој одлуци Министарства није јасно заузет став по том питању, тако да се све пролонгира до унедоглед, објашњава Вучковић.

■ Простор за „Заставу ИНПРО“

Синдикалци су на састанку 16. јуна упозорили да је предузеће „Застава ИНПРО“ које производи

ауто приколице и има добре пословне резултате, а иначе је постало државно, јер запошљава инвалидна лица, у опасности да остане без просторија за рад. Фирма ради у хали Фабрике аутомобила, или мора да је ослободи због реализације уговора са Фијатом. Како су навели представници Синдиката металаца, пословодство овог предузећа сматра да би решење било пресељење у простор „Застава оружја“ који се не користи, али одобрение мора да да Министарство одбране, под чијом је ингеренцијом „Наменска“. Опет су у питању два државна предузећа и решење би требало да

нађу, логично, државни органи. Синдикат металаца је упозорио и на стање у фабрици „21. октобар“, у којој су биле три неуспешне приватизационе аукције и сада се нашла у опасности од увођења стечаја, како налаже закон, што повлачи отпуштање 355 запослених. Синдикат се залаже да се никако не дозволи стечај у фирмама која тренутно послује без икаквих дотација и да се приватизација одложи. Влада Вучковић каже да локална управа у потпуности дели овакав став када је та фабрика у питању.

- Неки у државној власти сматрају да ће ликвидација решити све проблеме, али ови људи ако изгубе посао, дођи ће поред општину, а не у Београд, каже члан Градског већа.

И представници власника приватизованих фирм имали су своје захтеве и примедбе. Заступник предузећа „Хидраулика Куреља“, бивши „Пролетера“, које је у власништву хрватског предузећника, навео је да ово предузеће, које се бави израдом хидрауличних надоградњи за камионе, не може да наплати робу од државних предузећа из Србије, која су неликовидна јер им држава много дугује. Зато наручену робу држе у магацину док се не створе услови да је наплате и апелују на град да се овај проблем реши, јер им је отежано пословање.

Са друге стране, Синдикат металаца наводи да је у овој фирмама отпуштено 40 радника без поштовања законског минимума социјалног програма, да је у „Хедлмајеру“, бившем „Застава транспорту“, отпуштено 50 радника, као и да је у „Елводу“, где је после два социјална програма остало 65 запослених, у току трећи програм за отпуштање још 16 радника.

- Градска управа нема законске надлежности да решава привредна питања, али може да буде посредник који ће довести за исти сто синдикате и послодавце из металског комплекса, како би се дошло до предлога решења који би ишли према Влади, каже Вучковић. - Зато је и резултат овог састанка, који су тражили синдикати како не би дошло до већег таласа отпуштања, одлука да се формира Радно тело за решавање спорних ситуација, нека врста „кризни штаб“ у који би ушли представници синдиката металаца, Привредне коморе и локалне управе.

Састанак од 16. јуна показао је да је дијалог послодавца и синдиката могућ, да може да допринесе решавању спорних питања и он је на том скупу и отворен код неколико предузећа.

- Радно тело ће полазити од тога да треба да се заштити минимум захтева запослених у металском комплексу. То је повезивање радног стажа, испуњавање услова из социјалног програма у приватизованим фирмама и исплата загарантованих зарада, закључује Влада Вучковић.

СПОРНА УПЛАТА СТАЖА У „ЗАСТАВИ“

Протестују пред капијом

Сваког дана група бивших радника Фабрике аутомобила долази испред главне капије код „Шест топола“, очекујући да им се обрати неко из пословодства или Самосталног синдиката и каже када ће им коначно бити уплаћени доприноси за пензијско и инвалидско осигурање.

Према речима Бранимира Ајдаревића, који је у фабрици провео 40 година, око 130 радника, који су испунили услов за пензионисање, не може да оствари право на пензију, јер им три године није уплаћен радни стаж.

- Према нашим сазнањима Влада Србије је, по социјалном програму који су потписали министар Млађан Динкић и репрезентативни синдикати Групе „Застава возила“, донела одлуку да нам „повеже“ стаж, али те уплате још нема. Не знам шта се чека, али сам сазнао да се једна таква одлука сели до министарства до министарства, све док министарка

сније до 15. јуна ове године уплати доприносе за пензијско осигурање.

- Фабрика је била дужна да ми још 7. новембра прошле године „повеже“ радни стаж, јер сам тада испунила услов за пензију. Уместо тога ја долазим пред фабричку капију, а да нико из пословодства или синдиката неће да нам се обрати и каже када ћемо коначно моћи да одемо у пензију. Осећам се као да просим за своје тешком муком зарађене паре. Није мени држава крива, него фабрика, јер сам у њој радила пуних 35 година. На састанку са руководством фабрике и генерални директор „Заставе“ Зоран Радојевић је рекао да не бринемо, да фабрика има паре и да ће она уплатити стаж. Од тога

ВЛАДА ДОНЕЛА ОДЛУКУ, ЧЕКА СЕ УПЛАТА

до данас, међутим, нема ништа, прича Лепосава Басаринђ.

Председник Самосталног синдиката Фабрике аутомобила Зоран Михајловић, један од потписника социјалног програма, каже да је Влада донела одлуку да радницима уплати радни стаж, али да та одлука треба да буде објављена у Службеном гласнику и да ће они који су испунили услове највероватније до краја ове недеље моћи да оду у пензију, јер ће доприноси бити уплаћени.

Начелница у Фонду пензијског и инвалидског осигурања Светлана Марјановић, за коју оштећени радници кажу да је разговарала са њима, упутила нас је да прецизније информације потражимо од директора крагујевачке Филијале Фонда ПИО Небојше Крстића.

До њега, међутим, нисмо успели да дођемо, јер је, према речима његове секретарице, био заузет, пошто су у ову филијалу дошли ревизори.

М.ЂЕВИЋ

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ: ЗОРАН МИХАЈЛОВИЋ

Улазак у породицу *Фијатових синдиката*

Синдикалци свих „Фијатових“ фабрика формирали синдикалну мрежу у покушају да се изборе за истоветну радно-правну заштита и услове рада, без обзира да ли су радници из Италије, Бразила, Шпаније или Крагујевца

Пише Милутин Ђевић

Iосле тродневних разговора са колегама из Италије, Бразила, Пољске, Шпаније, Америке... председник Самосталног синдиката Фабрике аутомобила Зоран Михајловић вратио се пун утисака из Торина. Каје да је много новог сазнао и да сада потпуније сагледава не само глобалну политику „Фијата“, него и оно шта може да очекује раднике у крагујевачкој фабрици.

Иначе, на самиту синдикалаца италијанског концерна поред људи из Торина, били су и представници три фабрике из Бразила, синдикалци из Шпаније, председник синдиката америчког „Крајслера“ и фабрике из Пољске, као и представници из погона у Мелфију, граду на југу Италије и синдикалци са Сицилије, из фабрике која је тренутно у најтежем положају.

Према Михајловићевим речима, синдикалци су се у прва два дана упознали са проблемима сваке фабрике, а трећи дан су искористили да формирају синдикалну мрежу и оформе преговарачки тим који ће са топ менаџментом „Фијата“ покушати да се избори за истоветну радно-правну заштиту и исте услове рада за све раднике ове корпорације, без обзира у коме делу света раде.

Михајловић каже да овога тренутка ни у једној „Фијатовој“ фабрици не цветају руже.

- У фабрици камиона у Шпанији, која ради у саставу „Ивека“, у

току је штрајк запослених, јер је „Фијат“ најавио отпуштање радника. Председник синдиката америчког „Крајслера“ је рекао да и тамо има проблема око реструктуирања, али и око вишке раднице. И код њих су најављена отпуштања. Према последњим информацијама производња из фабрике са Сицилије биће премештена, али се још увек не зна где. Они сада производе један модел аутомобила, али ће то ускоро престати и они ће се свести на погон која ће правити компоненте за „Фијатове“ аутомобиле. У Италији се прича и о затварању фабрике у Малфију, али и вишковима радника у Торину.

Каква је ситуација у „Фијат аутомобилима Србија“?

Колегама смо објаснили да постоје два уговора, од којих један о уплати оснивачког улога није испоштован, да смо још Фабрика аутомобила, да нисмо у саставу „Фијата“, али да се он понаша као већински власник. Ни њима у почетку много тога није било јасно, али су нас прихватили као равноправне партнere. Синдикалци из других држава су нам рекли да смо дефинитивно већ постали део „Фијатове“ породице, да ће нас он узети на овај или онај начин. Иначе, објаснили су нам да је прича о крагујевачкој фабрици слична као у Пољској, пре отприлике пет година. „Фијат“ је ту ушао без паре и узимао парче по парче фабрике.

Сада се исто дешава са „Крајслером“, јер су били принуђени да прихвате то шта им „Фијат“ нуди, или да им се фабрика угаси. Сада се управо између америчке адми-

нистрације, „Фијата“ и синдиката „Крајслера“, који је постао власник 55 одсто капитала фирме, воде преговори да се око 20.000 радника отпусти.

Какав је договор постигнут са колегама из других „Фијатових“ фабрика и да ли је кренула реализација договора?

Формирана је синдикална мрежа којом ћемо бити сви обухваћени, од Бразила до Крагујевца. Центар мреже биће у Женеви, а председник Светске федерације металаца биће главни координатор. Информације из свих фабрика ће

се сливати у један центар и сваког момента ће бити доступне координаторима из сваке земље. Сваки од координатора биће у саставу преговарачког тима, који ће преговарати са „Фијатом“ на глобалном нивоу око заштите права и интереса радника. Од „Фијата“ ће се тражити да престане са отпуштањима, да се у свим фабрикама поштују иста правила што се тиче радно-праве заштите и услова на раду.

То је на глобалном нивоу. Како уредити односе на локалу, односно свакој фабрици понаособ?

Фабрички синдикати ће самостално преговарати са својим послодавцима око цене рада и око других специфичности које свака фабрика, па и држава, има. И управо у време када смо разговарали са колегама председник „Фијата“ Серђо Маркиони позвао је синдикалце из Торина на састанак. И поред неких несугласица постигнут је договор да менаџмент и синдикати заједнички од

Владе Италије и премијера Берлусконија затраже финансијску помоћ како, због финансијске кризе у којој се компаније још налази, не би морала да отпушта раднике.

Колико синдикат мора да се прилагођава новим условима и новим послодавцима?

Мислим да, и поред синдикалне мреже коју смо успоставили и размене искустава, ми у Србији ипак можемо да помогнемо сами себи. Све што смо чули може да нам користи да се на прави начин поставимо и реагујемо на оно шта нас очекује. Синдикат овако како је до сада радио једноставно у „Фијату“ неће моћи тако да ради. Морамо да се трансформишимо и да се прилагодимо ономе како то „Фијат“ ради. Чека нас велики и ни мало лак посао. У октобру треба да дође синдикална делегација из Италије, у којој ће бити председник синдиката металалаца и председник синдиката „Фијат групе“, који ће се упознати са ситуацијом у нашој фабрици и дати нам саветеда се што боље припремимо за период који је пред нама.

Да ли сте после сусрета са колегама у Торину оптимиста или пессимиста?

Ни једно, ни друго, или и једно и друго. „Фијат“, који има доста проблема, кренуо је крупним корацима, узево је „Крајслер“, који је веома крупан залог и видећемо да ли ће успети да га прогута. То још нико не зна. Чак мислим и да „Фијат“ још нема јасно дефинисану пословну политику за неко дуже време, а то је утисак и свих колега са састанка у Торину.

ПОСЛОВАЊЕ МЕТАЛСКИХ ФИРМИ У УСЛОВИМА КРИЗЕ

И Веба смањила производњу

Аустријска компанија која је постала већински власник једног од погона „Униора“ (бивше „Алатнице“), иако лидер у Европи у својој грани, смањила је производњу јер је директно везана за аутоиндустрију, али за сада не планира отпуштање радника

Cловеначки „Униор“ приватизован је некадашњу Заставину „Алатницу“ пре пет година, када то предузеће мење име у „Униор компонентс“. Промене у власништву и организацији те фирме настављене су 1. априла прошле године, када је већински капитал погона пресерских алата у овом предузећу продат познатој аустријској компанији „Веба“ (Weba), која је водећи произвођач у Европи за ту врсту алата.

Драгиша Бараћ, заменик директора „Вебе“, каже да је та одлука била донета како би се погон везао за најбољу фирму у тој грани и наставио да се развија увођењем нових технологија. Куповином 74 посто власништва у овом погону (26 посто вла-

ништва је задржао „Униор“) основано је предузеће „Веба Крагујевац“ и преузело 129 радника, док је око 170 запослених остало у „Униору“.

Потез се показао успешним. „Униор“ је кроз уговор о приватизацији имао обавезу да уложи три милиона евра у нову опрему, али је инвестицирао и више од тога, па је са доласком „Вебе“ у овај погон организован рад на машинама високе технологије. У крагујевачком предузећу аустријска фирма је почела да производи пресерске алате за високо чврсте лимове, што је тренд у аутоиндустрији. Од почетка априла до краја прошле године у „Веби“ је производња порасла за око 40 одсто у односу на претходни период, а извезено је 95 посто алата у вредности око два милиона евра.

Међутим, светска криза, која је најпре погодила аутоиндустрију, није заobiшла

ни ово предузеће, и овде се осетила у јануару ове године. Од тада се производња значајно смањује, јер су неке поруџбине стопирane.

- У новим условима морали смо да реагујемо тако што смо раднике слали да користе прошлогодишњи и нови годишњи одмор. Један део запослених слали смо и на плаћени одмор до 45 дана, што повлачи примање 65 посто личног дохотка. Ове мере примањиваћемо док траје криза, али за сада не планирамо отпуштање радника, каже Драгиша Бараћ.

Заменик директора наводи да је од куповине погона „Веба“ отпостила само три запослена као технолошки вишак, а разлог је био несналажење на машинама нове технологије. Ови радници добили су отпремину по истом социјалном програму који је важио у „Униору“ где су претходно радили. Компанија „Веба“ има још три фабрике, у Аустрији, Словенији и Чешкој, а са предузећем „Веба Крагујевац“ укупно запошљава 550 радника.

Водеће европске ауто компаније пресерске алате наручују код ње. Када потребе производње то захтевају, договорена је техничка сарадња у оквиру групе „Веба“, па је редовна појава да и алатничари из Крагујевца иду повремено да раде у фабрике у Марибору или аустријском Дитаху.

ЗАМЕНИК ДИРЕКТОРА ДРАГИША БАРАЋ

М. П.

ТАКМИЧЕЊЕ У БИЗНИС СТАРТ АП ЦЕНТРУ

Најбољи будући предузетници

Свечано проглашење победника такмичења за најбољи бизнис план већ трећу годину за редом организује овдашњи центар за предузетнике - почетнике

Најбољи будући предузетници подршици БСЦ-а ће добити шансу да реализује своје идеје за покретање или унапређење малог бизниса.

Никола Марјановић ће захваљујући подршци БСЦ-а моћи да крене са производњом и уградњом система који служи за контролу и управљање загревањем јавних објеката. Далиборка Милошевић прошириће своју мини фабрику чоколаде. Крагујевац ће добити и свог призвођача кошеве - Николу Грковића.

Филип Милivoјевић започеће са паковањем пијаће воде, а Владимир Филиповић са прерадом и конзервирањем воћа и поврћа. Петар Крајишић понудиће Крагујевчанима здраву храну, а Владимир Обровић – штаке печурке.

Моника Хубер креће у производњу зачинског биља, а Илија Мутавчић ће се позабавити прерадом. Татјана Раденковић уредиће фарму товних пилића, док Никола Димитријевић планира да отвори етно ресторан.

Да упркос кризи има послса за грађевинце и оне који се баве пратећим услугама у грађевинарству потврђује и то што се један број учесника такмичења одлучио управо за ову грану. Тако ће Јелена Радисављевић проширити своју фирму за пружање услуга у грађевинарству, Саша Станковић отворити молерско фарбарску радњу, Милош Марковић унапредити своју радионицу за израду врата и прозора, Марко Дишевић ће трговати и утргајивати електроматеријал, а Никола Кривокућа, инжењер архитектуре, отворити студио за архитектuru и дизајн.

И у изради текстила и обуће један број победника види шансу, па ће Марко Пешић кренути са производњом одеће и обуће, Ненад Јовановић ће понудити децију обућу, Ненад Срећковић спортску опрему, а Данијела Ковачевић платнене ранчеве. Уз подршку Бизнис старт ап центра биће отворене и три нове фризерске радње чији ће власници бити Наташа Златановић, Лидија Драмићанин и Јарко Ненадовић. Услуге чишћења просторија пружаће Владимир Ружић и Небојша Томић.

Своју шансу добило је још седам младих људи - будући пекар Ненад Вукомановић, Марко Зечевић који ће производити папирну галантерију, Јован Миловановић за израду рекламних производа и Емилија Смолковић за производња сапуна. Верица Обућина отвориће консалтинг агенцију, а Бобан Обрадовић рачуноводствују. Петар Дапчевски бавиће се сечењем и савијањем лимова.

Иначе, Бизнис старт ап центар ће, током ове године, организовати још једно такмичење за најбољи бизнис план, како би дао шансу што већем броју младих људи да своје пословне идеје реализују у пракси.

Право учешћа имају сви од 18 до 40 година старости, који живе на територији Шумадијског округа. Могу конкурисати појединачни или групе, не веће од пет особа.

О квалитету бизнис планова одлучивао је независни стручни жири, састављен од стручњака за развој предузетништва. Најбољи бизнис планови могу да освоје следеће вредне награде: микро кредит у износу од 1.000 до 10.000 евра, под повољним условима, консултантске услуге од стране локалних и међународних стручњака, у вредности од 2.500 евра, бесплатну регистрацију предузећа.

Предузетници почетници који имају најиновативнију идеју добије и право на коришћење канцеларијског простора за почетак пословања у Бизнис иновативном центру.

М. ОБРЕНОВИЋ

DEVIZNA NAJ ŠTEDNJA

UBB
UNIVERZAL BANKA A.D.
BEOGRAD

INFORMACIJE: tel. 011 2022 696
www.ubbad.rs

OD SADA NA 4 LOKACIJE!

NIKOR

BLACK HORSE AutoFast BOSCH

NOVO! MOTO AKUMULATORI

ULJA FILTERI LAMPE I NAPADNA TELA AUTOPSI "KILLER"

Mobil Castrol

GUME PUTNIČKI PROGRAM TEKETNI PROGRAM POLUDOKANIZACIJA MOTORNEKIKLJ I BICIKLI

БЕСПЛАТНА МОНТАЖА!

1. Zadruga Videlimovaca 72, 2704 Kraljevo
2. Antepecka 88, Aerodrom, 2704 Kraljevo
3. Kometa Mebara 540, Mala Vlaga
4. Jovanja Rešetka 134, Kraljevo

NIKOR

ПРИВРЕДНО ДРУШТВО ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ

ЦЕНТАР доо Крагујевац

Радно време од 7 - 15 сати

Благајна у центру: 7 - 18 сати - радним данима
7 - 13 сати - суботом

ПОСЛОВНИЦЕ:

Кнић 510 - 197
Рача 751 - 262
Баточина 842 - 311
Лапово 853 - 710

ЕД Електрошумадија Крагујевац

Централа 307 - 200
Дежурна служба 335 - 195
Пријемачи 307 - 368
Пријава стања и рекламијације 370 - 300

ПРОБЛЕМИ У ЦЕНТРУ ЗА СТРНА ЖИТА

Прети опште расуло

Ирви пут после три деценије, Центар за стрна жита није организовао Дане поља у очи предстојеће жељве, није учествовао на новосадском пољопривредном сајму, а пропао је и пројекат вредан четири милиона динара. Због великих проблема у овој установи Синдикална организација Центра за стрна жита упутила је захтев оснивачу - републичкој Влади и надлежним министарствима да хитно именују новог директора и Скупштину центра.

Запослени кажу да су поремећаји у пословању почели пре годину и по дана, као и да су се сви руководиоци повукли. На састанку запослених и Скупштине Центра, одржаном почетком априла, в. д. директору др Јелени Миливојевић изгласано је неповерење, а она је добила подршку само од троје запослених. Са тог састанка упућен је допис Министарству за науку, у коме се захтева смена директора Центра. Министарство је упутило Влади предлог за разрешење и именовање новог директора и Скупштине Центра још половином априла, али Влада још није окончала ово питање.

Смена в. д. директорке наметнула се као неминовност, кажују послени, с обзиром на изузетно тешку материјалну и свеукупну ситуацију у Центру. О томе сведочи чињеница да се запосленима дугује седам и по плати, није организован производни процес, нарушена је сарадња са пословним партнерима, а све су лошији и међуљудски односи.

За насталу ситуацију синдикат Центра оптужује в. д. директорку Миливојевић, која ту функцију обавља већ три године. Након изгласавања неповерења ствари су постале још горе, тврде запослени, настало је опште расуло, а већ поремећено пословање драстично се погоршава.

- Већ месецима не постоји сарадња в. д. директора са колегама и сарадницима, а сва комуника-

За тешку материјалну ситуацију и поремећене међуљудске односе запослени окривљују в. д. директорку Јелену Милојевић, а она то демантује и тврди да је њен рад био „блокиран”

В. Д. ДИРЕКТОРКА
ЈЕЛЕНА МИЛИВОЈЕВИЋ

ција састоји се махом од кривичних и прекрајашњих пријава и опомена. Треба нагласити да је производни процес у Центру за стрна жита врло специфичан и да се управо сада налазимо на самом почетку сезоне жетве. Имајући у виду неодговоран однос садашње директоријке према послу, који кулминира њеним недоласцима на посао у трајању од по неколико дана, у ситуацији када је цео руко водећи тим заправо само она и када она једина има депонован потпис код банака, не смemo ни да замислим какве ће последице имати свако даље одлагање решавања овог проблема, каже председник синдиката Благоје Ковачевић.

Он додаје да се Скупштина Центра крајње немарно односи према дешавањима, површно прихватујући, најчешће тенденциозна, тумачења в. д. директора и не показујући жељу да реши проблеме.

Директорка Миливојевић, међутим, тврди да је истина сасвим другачија. Она каже да је почетком априла поднела оставку и да је њен рад и пре тога био блокиран.

ПОРЕМЕЋЕНО ПОСЛОВАЊЕ ПРЕТИ КОЛАПСОМ

БЛАГОЈЕ КОВАЧЕВИЋ,
ПРЕДСЕДНИК СИНДИКАТА

- Наследила сам дуг од пет и по плата и до јануара ове године оне су редовно исплаћиване. Након тога, комерцијална служба потпуно је обуставила продају и нисам успела да нађем начин да решим тај проблем. Са друге стране, лоши међуљудски односи постоје већ дуго година и сваки мој покушај да нешто учиним наилазио је на отпор, каже Јелена Миливојевић.

Она додаје да су се током њеног шестомесечног одсуства прошлој године, услед њеног нарушеног здравља, догодиле многе лоште ствари. Између осталог, наводи да је ненаменски трошен новац који је оставила на рачуну, а роба је стајала у магацинима непродата. Она наглашава да је им је пропао пројекат јер су у њему наведени нетачни подаци о томе да је примила 600 хиљада динара, што, како каже, није тачно и зато није хтела да стави свој потпис. За све што се дешавало у Центру тврди да има документацију, као и да ће истражни органи имати посла у овом случају.

Г. БОЖИЋ

ВЕЛИКО ИНТЕРЕСОВАЊЕ ЗА „ПРВУ ШАНСУ”

Квота скоро попуњена

За пријем 660 приправника у Шумадији, чије плате финансира држава, већ стигло више од 700 захтева, а запослено 455 младих, углавном са средњом стручном спремом

3 а нешто мање од два месеца од како је Министарство економије објавило конкурс „Права шанса”, за субвенционисано запошљавање 10 хиљада приправника са намером да пружи могућност младима да после школовања што пре пронађу посао, а приватном сектору да дође до квалитетних кадрова, на адресу крагујевачке филијале Националне службе за запошљавање стигло је 712 захтева за пријем приправника чије ће плате током годину дана финансирати држава. Према одлукама донетим до почетка ове недеље, могућност да добије прво запослење добило је 455 приправника из Шумадије, и то 292 са средњим, 107 са високим и 56 са вишом образовањем.

Како је подручју Шумадије припало право да у оквиру овог пројекта запосли 660 младих који нису старији од 30 година и који до сада нису никде радили, већ сада је јасно да велики број кандидата неће моћи да искористи понуђену шансу. У крагујевачкој Филијали, наиме, очекују ће квота бити попуњена већ до краја јула, иако је плани-

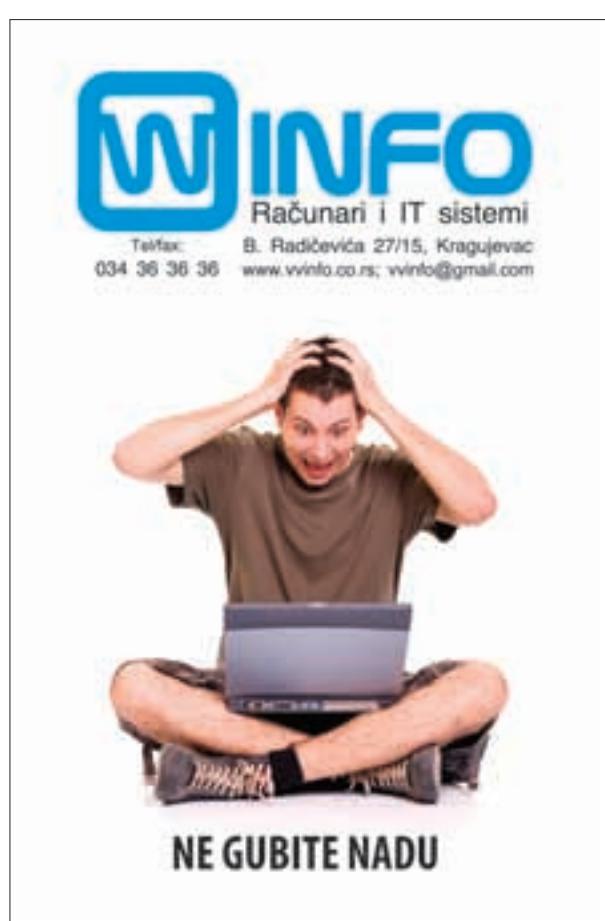
већ до краја јула, алико је плахирано да конкурс буде отворен до 20. децембра.

Према речима Марије Ристић, која у је крагујевачкој Филијали задужена за „Прву шансу”, иако је већ сада број захтева премашио расположиву квоту, Филијала још увек прима захтеве за попуну преосталих 205 места. Ова саговорница истиче да постоје различити критеријуми према којима се доносе одлуке, али да предност имају кандидати са средњим образовањем, јер у управу они најбројнији на евиденцији.

денцији.

Судећи према до сада пристиглим захтевима, ова категорија је и најтраженија, јер су приватни послодавци изразили

Л. СТАНОИЕВИЕ

JELOVICA

www.jelovica.rs

**NAJJEFTINIJE
I NAJKVALITETNIJE**

sečenje, kantovanje i obrada
pločastih materijala na CNC mašinama

Kragujevac
Karićova bb, Industrijska zona, Petrovac
tel: 034 304831, 333400, 376797
fax: 034 304830

www.jelovica.rs, info@jelovica.rs

STALNE AKCIJE

**Specijalne pogodnosti
za stalne kupce
i stolare**

Najkvalitetniji okov
po povoljnim cenama!

W 908 SH	630,00
H 1521 ST13	726,00
404 ME4	706,00
S41 HE4	750,00
103 MS2	726,00
200 HS2	730,00

КАКО СТИЋИ ДО МАМОГРАФА

Недовољно лекара и апарат

Пише Јаворка Станојевић

Они који верују медицима живе у убеђењу да се у Србији тренутно успешно спроводе два програма за борбу против рака - рано откривање рака дојке и гридића материце. Осим министра здравља и самог председника државе, који је својим присуством на скуповима покушао да мотивише жене да оду на превентивне прегледе, од којих у великој мери зависи излечење, многе познате личности, представници медија, невладине организације...свакодневно са малих екрана покушавају да приволе женску популацију на овај корак.

У жељи да укажу на важност превенције и благовременог откривања злоћудних промена ови промотори Националног програ-

Крагујевчанке месецима не могу да стигну на ред за превентивни преглед дојки, јер здравственим установама „фале“ радиологи, мамографи и простор

ма објашњавају женама да њихова судбина зависи од њих, јер се на време откривене промене на дојци могу успешном лечити у преко 90% случајева.

Да би избегле судбину 1.300 жена које годишње у Србију умру од канцера дојке ови апели свим женама већ од двадесетпете саветују редовне самопрегледе и посету лекару једном у току године, а онима старости између 45 и 60 година обавезан одлазак на мамографију два пута годишње.

■ Мањак радиолога

Говори се да су резултати та кве праксе у свету дали добре ре-

зултате, па се ова малигна болест, једна од најчешћих која напада жене, тамо где се превенција доследно спроводи даје одличне резултате. После овако уверљивих аргумента нашим женама остало је само да се психички припреме и оду на прегледе. Ово би, наравно, било нормално очекивати, с обзиром на озбиљност којом је министар најавио програм и агресивност кампања које га прате.

Жене које су покушале да следе савете, међутим, имају нешто другачије искуство, јер их у здравственим установама дочекују листе чекања које недвосмислено показују да је долазак на ред за мамографију два пута у току исте године немогућа мисија. Дужина чекања варира у зависности од града до града, а Крагујевац, на жалост, спада у ред оних у којима се мора поприлично очеквати.

Одговор на питање зашто Крагујевчанке месецима не могу да стигну на ред чак ни за контролне, а камоли за превентивне прегледе није у томе што меџијмент здравствених институција није показао вољу да подржи националну стратегију, већ у чињеници да за то недостаје готово све.

Начелник службе рендген дијагностике доц. др Милан Мијаиловић каже да фали и простор и кадрови и опрема. Иако КЦ има само два мамографа, др Мијаиловић сматра да то није највећи проблем, јер са само пет рендгенолога, који употребоју мамографијом раде и сву

другу рендген дијагностику, ни њих није могуће довољно искористити.

Мада лајку изгледа несхвательно да у земљи у којој лекари годинама чекају запослење недостају кадрови за тако важне ствари као што је превенција болести која сваког дана убије четири жене, које би можда биле спасене да су на време стигле на преглед, наш саговорник каже да ствари нису тако једноставне, јер рендгенолога, једноставно, нема.

- Не треба заборавити да ми сада плаћамо данак пређашњој тешкој немаштини због које је су трпеле и струка и наука и због које смо заостали у набавци опреме. Због тога током десет година није било специјализација, а ми нисмо имали чиме да привучемо ни оно мало специјалиста који су успели да се усаврше. Сада када су се ствари мало промениле Клинички центар је послао неколико колега на специјализацију из радиологије, али то је процес који траје, па прве стручњаке који ће стићи на наше одељење можемо очекивати тек за годину и по дана. Дотле морамо радити са оним што имамо, а то значи да само двоје колега може да ради прегледе дојки.

Ако се узме у обзир да смо од скора увели праксу да два доктора одвојено прегледају исту пациенткињу и независно један од другог записују налазе, које после упоређујемо, и поред најбоље воље ова установа као свој максимум може да пројектује да годишње прегледа око 4.000 пациенткиња. То је два и по пута мање од 10 хиљада прегледа колико би према нашим пројекцијама било довољно. Ако добијемо простор и кадрове већ следеће године моћи ћемо да обавимо између пет и шест хиљада прегледа, а 2011. свих 10.000. То је могуће остварити и са постојећом опремом, али није искључена и набавка нових мамографа, пошто они не спадају

у скупу опрему, каже наш саговорник.

■ Болje икад него никад

Он нема одговор на питање зашто је, ако ствари већ тако стоје, Министарство здравља улазило у пројекте за које је већ и старту било јасно да га није могуће реализовати.

Према његовом мишљењу, постоји могућност да је читава ствар покренута са другог места, од стране разних организација и медија и да је Министарство просто било пријућено да се пријуди, сматрајући да ће ствари моћи да се решавају у ходу.

Иако је евидентно да се у овако важан пројекат није ушло са доволно озбиљности, др Мијаиловић сматра да је много боље предузимати било шта него не радити ништа.

- За сада је довољно и то што ће велики број жена чути колико је важно да обрате пажњу на промене на дојци. Неке ће доћи и соочити се са листама чекања, али је много боље да стигну на ред било када него да се уопште не прегледају.

Начелник службе рендген дијагностике поручује свим женама које су приметиле неку промену на дојци, или спадају у ризичне категорије, да ће бити благовремено прегледане.

- Битно је да знају да шалтерски радници не смеју да им буде непримени баријера. Ако имају проблем морају да траже разговор са доктором и ја гарантуюјем да ће их свако од пет колега примити и проценити степен хитности, каже др Мијаиловић.

Оно што би жене такође морале да знају је да су самопрегледи подједнако важни и да у ситуацији када се здравство тешко опоравља од дугогодишњег урушавања не смеју одустати због раскорака између онога што нуде медијске промоције и реалност.

само да не иде редовно, већ не иде уопште на гинеколошке прегледе. Велики број жена се у ординацији појављује тек када настане проблем, најчешће у виду бола или крварења - односно када је већ касно.

- До броја од 30 одсто је лако доћи уколико се сабере број жена које долазе у „државне“ ординације, и код „приватника“. Сваки од 12 гинеколода који раде у оквиру превентивне заштите у просеку има око 1.500 својих пацијената. Ако и свака приватна ординација, којих у граду има седам-осам има по толико долази се до цифре од на десетине хиљада жена које никада не долазе на прегледе.

Уз то нема правила, ни када су у питању старост, образовање или социјални статус. Једино што могу да приметим је да су најревновније жене средњег образовања - службенице и раднице. Код њих се малтене у дан зна када ће доћи на редован годишњи преглед, каже наша саговорница.

Оно што је такође свеприсутно је и да оне жене које су до своје шездесете године готово редовно долазиле зашавши у године престају да посећују гинеколога, што је, по речима наше саговорице, велика грешка. Наиме, док су млађе жене ризичнија група за оболевање од карцинома гридића материце, старијима више прети рак јајника.

КЛИНИЧКИ ЦЕНТАР ИМА САМО ДВА МАМОГРАФА

ЕФЕКТИ КАМПАЊЕ ЗА ПРЕВЕНЦИЈУ ЗДРАВЉА ЖЕНА

Страх надјачава стид

Од када је прича о превенцији рака гридића материце постала присутнија у медијима свака жена која дође у ординацију тражи да јој се ураде Папа тест и колпоскопија, каже гинеколог др Марина Поскурица

два прегледа који са 95 одсто сигурности отклањају сумње на ову болест.

Позиви на кућну адресу су крећули, али мислим не у довољном броју. Једно време смо жене позивали и телефоном, али су се поједине љутиле да им тиме нарушију приватност, објашњава др Марина Поскурица.

Ипак, није ни објективно очекивати да ће све жене у исто време добити позив. У Диспанзеру ради четворо лекара, још осам је запослено на пунктовима, при том је оптимум да свако од њих уради по 30 прегледа дневно. Са друге стране, према грубим проценама, има око 70.000 пацијенткиња.

- Треба напоменути и то да у Диспанзеру на четири лекара долази један микроскоп и један колпоскоп који су за скрининг гридића неопходни. Ипак, корак напред је то што од ове године сваки пункт има цитолога, па се плочице више

не шаљу са места на коме су размази узети, каже др Поскурица.

Додуше, поједине суграђанке које су узалудно чекајући „позивно писмо“ самоиницијативно решиле да оду на преглед, чекало је прошло недеље непријатно изненаде.

ГИНЕКОЛОГ МАРИНА ПОСКУРИЦА

нађење у виду обавештења да се Папаниколау тестови, који су обавезан део превентивног прегледа и сигуран показатељ присуства малигних ћелија на гридићу, током лета у Диспанзеру не раде. Ова пракса је, међутим, у Диспанзеру присутна већ неколико година и жене које редовно долазе на преглед то знају.

- Тачно је да током лета не ради систематске, већ само циљана прегледе. Папа тест и колпоскопија се, током ових месеци, раде само код жена које дуго нису контролисане. Треба знати и то да женама које редовно долазе не систематске прегледа месец или два не значе ништа, пошто је рак гридића болест која се развија у дугом временском периоду. Чак ни колпоскопију, уколико су и она и Папа тест уредни, идуће године није неопходно радити, каже др Поскурица.

Чињеница је, на жалост, да више од 30 одсто Крагујевчанки не

ХОЋЕЛИ БИТИ ПОДЕЛЕ НА БОГАТЕ И СИРОМАШНЕ

ПОБУНА ЗБОГ НОВИХ ЦЕНА ОБДАНИШТА

Родитељи хоће допунске програме

Савет родитеља обратио се Градском већу, протестујући против одлуке да богатији плаћају економску цену за боравак деце у вртићима, или да се за више паре њиховим малишанима обезбеде неки бољи услови

Одлука о поскупљењу боравка деце у вртићима, а нарочито део који се односи на увођење нових платних разреда, извала је, као никада раније, бурне рекације родитеља. Због тога је Савет родитеља Установе за децу „Нада Наумовић“ упутио предлог Градском већу да преиспита донету одлуку.

Према речима председника Савета родитеља Милоша Сантрача, није спорно повећање цене боравка деце у Установи, јер су повећани и трошкови издржавања вртића. На раније одржаном састанку Савет је једногласно подржао одлуку о линеарном повећању цене од око десет одсто, али је био затечен новом регресном скалом и увођењем још два платна разреда, о чему је сазнао из медија. Овом категоризацијом и даље су заштићени родитељи са најнижим примањима, али они који имају приходе од 30.000 динара по члану домаћинства плаћају пуну економску цену од 11.186 динара, што је двоструко више од износа који су раније плаћали.

У допису који је упућен Градском већу неведено је да Савет родитеља Установе сматра да највећа цена за боравак деце треба да буде реална и иста за све родитеље, осим за оне са најнижим примањима, које треба заштитити.

„Установа за децу део је система социјалне заштите града Крагујевца, те цена од 11.186 динара није субвенционисана, већ економска“, наведено је у допису Савете родитеља.

Поређења ради, наведено је да боравак деце у приватним врти-

ДИРЕКТОРКА СЛАВИЦА ОТОВИЋ НАЈАВЉУЈЕ НОВУ СЕДНИЦУ УПРАВНОГ ОДБОРА

ћима кошта месечно од седам хиљада динара (без оброка) до 10 хиљада са исхраном, при чему о десетори малишана брину најмање три васпитачице. Осим тога, у приватним вртићима у цену улази и учење енглеског језика, школа плеса, музике и слично.

С друге стране, за десет хиљада може се ангажовати и приватна гувернанта која брине о двоје деце.

- Мислим да ценовник који је утврдила Установа и нови платни разреди нису прецизно урађени,

јер се заснивају искључиво на просечном личном дохотку родитеља, без увида у њихово социјално стање. Многи родитељи који су „оценењени“ као имућни или „богати“ имају кредите и друге велике трошкове, или не примају плате редовно, каже Сантрач.

За плаћање пуне, економске цене, родитељи траже посебне допунске програме за своју децу, јер сматрају да ако већ плаћају пун износ њихова деца треба да добију и боље услове. Као пример они наводе обданишта у Београду и Новом Саду, где економска цена износи 11.300 односно 10.500 динара, при чему су у оквиру тог износа предвиђени и разноврсни програми, попут гимнастике, ликовне и музичке културе, школе за родитеље и слично.

Директорка Установе за децу Славица Отовић каже да за сада ништа не може да се предузме јер још није познат број родитеља у петој и шестој категорији. Средином недеље биће одржана седница Управног одбора, а када буду комплетирани сви подаци, што се очекује средином јула, обратиће се Градском већу новим предлогом, уколико буде потребно.

Они који су донели овакву одлуку за сада немају коментар. Славица Савељић, члан Градског већа за социјалну политику и деџију заштиту, каже да Савет родитеља мора да се обрати Управном одбору Установе, а не Градском већу, па тек пошто од Управног одбора стигне захтев може се коментарисати настале ситуације.

Г. БОЖИЋ

Узгреднице

Најбољи матуранти у Белом двору

Најбољи матуранти крагујевачких средњих школа прошлог понедељка били су гости престолонаследника Александра Карађорђевића и принцезе Катарине. На пријем, који се већ неколико година организује у Белом двору, свака крагујевачка средња школа послала је по једног представника – најбољег ћака генерације завршних разреда.

Прву крагујевачку гимназију представљала је Кристина Васић, другу Наташа Антонијевић. Као најбољи матурант Друге техничке школе у Белом двору је била Мина Миловановић, Трговинско-уготовитељска школа „Тоза Драговић“ послала је Филипа Томића, а Медицинска школа „Сестре Никоновић“ Марију Симић.

Политехничку школу представила је Ивана Срећковић, Прву техничку школу Андрија Зорић, а нај матурантиња Јасмина Милосављевић Економску. Међу најбољим ученицима завршних година били су и Душко Ђорђевић из Школе за основно и средње образовање „Вукашин Марковић“ и Невена Михајловић из Музичке школе „Др Милоје Милојевић“.

На пријему су матурантима уручене похвалнице и пригодни поклони.

М. О.

Сабор ловаца у Левачком крају

Прошле суботе чланови Левачког удружења „Левач“ из Рековца организовали су традиционални сабор ловаца у Ралетинцу, на коме је учествовало око 150 такмичара - представника ловачких удружења из читаве Србије. Ловци су се одмеравали у дисциплинама ловачког вишебоја (све три дисциплине: гађању покретне мете - вепар, не-покретне мете - срнаџ и у гађању глинених

голубова), које се вреднују за КУП Ловачког савеза Србије. У гађању глинених голубова прво место освојио је Драган Јанковић из ЛУ „Карађорђе“ из Тополе, док је екипно у овој дисциплини, прво место припало Ловачком удружењу Каленић из Белушића. Сребрне медаље и пехар ЛСС припадају екипама ЛУ „Дунав“ из Гроцке, а бронзани пехар и медаље освојила је екипа ЛУ „Шумадија“ из Крагујевца.

У гађању статичне мете (срнаџ) прво место појединачно освојио је Зоран Максимовић из Гроцке, друго место освојио је Милош Вукојчић из ЛУ „Владан Милошевић“ из Кнића, а треће место припало је Радисаву Радосављевићу, такмичару ЛУ „Шумадија“ из Крагујевца.

Победник у гађању покретне мете (дивљи вепар) је Радисав Радосављевић из ЛУ „Шумадија“ из Крагујевца, друго место припало је Славиши Јевтићу из екипе домаћина „Левач“, а трећепласирани је Владимира Павловић члан крагујевачке „Шумадије“. Екипно у овој дисциплини златни пехар ЛСС освојила је екипа ЛУ „Дунав“ из Гроцке, сребрни „Левач“ из Рековца а трећепласирана је екипа „Шумадија“ из Крагујевца.

У вишебоју је победио Зоран Максимовић из ЛУ „Дунав“ из Гроцке, друго место освојио је Милош Вукојчић из ЛУ „Владан Милошевић“ из Кнића, а треће место припало је Радисаву Радосављевићу, такмичару ЛУ „Шумадија“ из Крагујевца.

Саборовање ловаца покренуто је са циљем да се унапреди ловна култура и безбедности ловаца, па је и „Завод за живосање оружја“ из Крагујевца био супор организатор ове смотре. Њихови стручњаци, поред савета, вршили су проверу и ситне поправке оружја на лицу места.

З. М.

Солитери на Златибору

Више пута писали смо о феномену дружења становника „Заставиног“ солитера. И овог лета није изостала традиција да се клиници из ове зграде и њихови родитељи, после напорне школске године, опусте и заједнички проведу на једнодневном излету. Овог пута избор је пао на Златибор.

Прошлонедељни излет малих „солитерија“ и њихових родитеља отпочео је обиласком манастира Ваведење у Овчарско-кабларској клисури, а затим је пут настављен ка Међавнику, где је крагујевачке малишане примио редитељ Емир Кустурица и фотографисао се са њима за успомену. На самом Златибору, у феноменалном природном окружењу, малишани су провели, дружећи се и забављајући, незаборавно поподне.

Прошле године, малишани из „Заставиног“ солитера ишли су на излет у Јагодину, у Зоолошки врт и Музеј воштаних фигура, а њихова идеја о посети Краљевском комплексу у Београду, нажалост, ни овог лета из финансијских разлога није остварена.

З. М.

Соколски Видовдан

Поводом великог националног и соколског празника Видовдана и обележавања 620 година од Косовске битке, Соколско друштво Крагујевац - Матица уприличиће читав низ културних, уметничких и спортских манифестација. Тродневни програм крагујевачких сокола почиње у суботу, 27. јуна, бденијем пред Видовдан у крагујевачкој Саборној цркви у 17 часова, а два сата касније у Епархијском дому заказана је промоција књиге „Споменица крагујевачких сокола”, аутора Јевђе Јевђевића, награђена Ђурђевданском наградом града Крагујевца у области публицистике.

У недељу, на Видовдан, на плато испред позоришта, са почетком у 14 сати, одржаће се гимнастички јавни час, а у наставку и Соколска академија и „Видовданске беседе“.

У понедељак, 29. јуна, у хотелу „Зеленгора“ биће отворена изложба слика под називом „Рудник - Косово“ сликарка Момира Несторовића Нестора. Аутор Несторовић рођен је у Горњем Милановцу, а завршио је школу примећених уметности у Нишу и приватну ликовну академију у Паризу. Изложба „Рудник - Косово“ посвећена је легендарним косовским јунацима (Бошку Југовићу, кнезу Лазару...), деспоту Стефану Лазаревићу, херојима пореклом из рудничко-таковског краја (Радич Поступовић, кнежеви Милош и Михаило) и бившим и актуелним старешинама соколског покрета, попут краља Петра другог Карађорђевића или Јевђе Јевђевића. Отварање изложбе је у 19 сати.

З. М.

Нај секретарице

Крагујевачке секретарице и ове године донеле су победничке перхе са својих спортивских игара, победивши у стоном тенису и надвлачењу конопца, друге су биле у кошарци и трчању, а треће у пикаду.

На овој спортској манифестацији, на којој је било 200 учесника из Србије, Црне Горе и Републике Српске, у Матарушкој Бањи одржана је и изборна скupштина републичког Удружења секретарница и секретара, на којој је Крагујевчанка Даница Радић поново изабрана за потпредседницу.

М. Ц.

Гружанска ала од 50 кила

После забране риболова због мрesta (која је трајала до 15. јуна), риболовци су опет поставили кампове на језеру Гужа. И улов, и то капитан, није изостао. Познати крагујевачки шаранија Раде Парезановић са синовима Вељком и Дарком прошлога петка на ушћу Борачке реке уловио је праву алу, сома дугачког два метра и тешког преко 50 килограма.

- Те ноћи забадио сам, на око сто метара од обале, три штапа за сома – на кедер (бабушку), а три за шарана – на кукурз. Око поноћи се огласио сигнализатор. Ала је ударила на штап за шарана. Када сам „контрирао“, осетио сам да је на удици сом. Борба је трајала преко 40 минута. Само захваљујући добром прибору успео сам да га доведем до обале. Срећа моја да је ударио на „силстар“ на коме ми је јака машина, силк је нови, само што сам га заменио од 0,45 mm, и удица „камасаки“ 2.0, па ишта није попустило. Нисам ни ја, поносан је власник трофеја Парезановић.

Но, то није једини пажње вредан трофеј ових дана на језеру. Милош Томовић, управник на језеру Гужа, каже да добро ради амур и да је извађен један од 26 кила. Лепо ради деверика и то од 2,5 до три килограма. Ухваћено је и више примерака сома, али је Парезановићев највећи улов у првој седмици риболова.

З. М.

Друштво

ДНЕВНИК

Лето уз шумадијски блуз

Моја прича је да на море треба да идем због здравствених разлога – синуса, јер оставља добар утисак на људе, а уствари идем јер волим море. Али, не и ове године. СЕКА нас је притисла, а и молере неко треба да плати

Уторак, 16. јун

Ове године смо срећивали сутерен да би деци ослободили по собу. Уместо мора, платио сам мајсторе и фриџидер. Али ја стварно волим море, мислим из здравствених разлога, знаете, то са синусима...

Почетком недеље сам у БГ, послом. Шта ћете, и ми „страни плаћеници“ морамо да будемо у току.

Стижем после дужег времена да се видим са једним од најстаријих београдских другара. Немања је напустио посао у Центру за демократију, али зато има сјајну девојку Надицу која завршава режију. Тако ти је то у животу, нешто добијеш, нешто изгубиши. Добио је уз девојку и место у њеној гајби и аргентинску дугу по имени Шљива. Одмах сам одлепио на име за потпуно белог пса са црном флеком на оку. Моји мешавини и ретриверка зову се као анимирани даме: Моника и Лили, али нисам им био јак, само старалац...

Увече, проверавам резултате конкурса Министарства културе. Опет ништа. Аман Брадићу, па не делиши милионе, Којадин и Тихи су давали неку сићу по Србији, а и ми нисмо захтевни као Белеф, Битеф, Бемус, Ђилас...

Среда, 17. јун

Моја прича је да на море морам да идем због здравствених разлога – синуса, јер оставља добар утисак на људе, а уствари идем јер волим море. Али, не и ове године. СЕКА нас је притисла, а и молере неко треба да плати.

Радим документарнији филм „Шумадијски блуз“. О историји урбане културе Крагујевца, од рата до краја дведесетих, скоро пола века. Требало би да серијал од 12 епизода крене од октобра на ТВ Крагујевац, а сажетак у виду филма да иде на фестивале по региону.

Налазим се у „Вагону“ на кафи са Зораном Раковићем, легендарним трубачем Седморице младих. Причамо које боли градоначелник – Бора Петровић или Верко. У тој опцији, за мене је увек боли „машинац“ него „полицајац“. „Колонски Сачмо“ даје ми каталог Цез фестивала у Бледу где пише „7 младих – Крагујевац“. Као да седим са јаком, тако смо се зближили. Дајем му пилот емисију, коју смо скоро пустили на ТВ Крагујевац, а онда имате и да им плаћате та задовољства.

Поподне радим семинар на тему европских интеграција. Врсни предавачи Мирослав Прокојевић и Горан Николић. Пре семинара професор Прокопијевић ме такође пита за Верка. Добро, бре, људи, мислим се, да ли сам му ја лично секретар? Видим га једном годишње на новогодишњем коктјелу у Шумарицама. Кажем – супер је! Правило ми је да увек пред екстерним (поготово београдским) хвалим ове наше. Осим радикалних и црвених изузетака, њих не коментаришем, јер се надам да постоји космичка правда...

Четвртак, 18. јун

Полазим у Дом омладине да се раздужим око РЕФРАКТА и видим

шта ми ради изложба. Хвала Богу, Супехик и Загор су живи, колико се људи сликали са њима мислио сам да ће да одлете...

Увече стижем, после дужег времена, да погледам „Хронику“, нема прилога са семинара, али су га пустили на ТВ ИН. Ваљда га Магда и Шоне чувају за недељу, када се ништа не дешава. Нема везе, наши локални електро-медији стварно нас прате ових десет година. Да, ове године је десетогодишњица НВО Миленијум. Питају ме млађи сарадници како ћемо да обележимо. Немам појама, да попишајем и представим све што смо радили, треба ми месец дана. Сада немам времена за то, морам да радим блуз. Пола људи које сам данас срео питало ме када завршавам. Можда направимо концерт за годишњицу, нешто у Дому, где смо и почели...

Поново је време да се раде извештаји за пројекат. Што то мрзим, али морам и у томе сам као добар. Зато и имамо донаторе...

Увече моја жена Мирјана окучија друштво у нашој гајби, долазе Сана, Јасмина, Бојана, Мика... Извештај стоп. Пиво напред. Мика прича како је данас на некој сахранији видео Кристијана Голубовића, јединог преживелог из „Читуље“. Мислим се, само нека такви „пословни људи“ овде долазе обичним поводима, а нека и даље раде по Београду.

Петак, 19. јун

Од раног јутра је врело. Ташта свраћа у посету и доноси лаки летњи доручак у виду бурека. Одавно га нисам јео, али волим по неки пут. Пре подне водим сина Николу да скиде конче са ране. Пао са трење. Завршио је „двадесет и први“ са Вуковом дипломом, спрема се за упис у Праву крагујевачку, а по ожилјцима га знају сви дечији хирурзи. Прави Том Сојер. Ива је уметница, идеја јој све од руке, од свирања виолине, преко певања пратећих вокала Агати и хора у дечијем Лицеју, до плеса у Казини. Онда Николу возим на час математике за пријемни. Пита ме да ли сам му набавио карте за вечерашњи концерт ЧБС у Дому. Од шесте године га водим на концерте, био је пети разред када сам га водио на EXIT. Ако хоћете да будете урбани и да вам деца слушају урбану музiku, онда имате и да им плаћате та задовољства.

Преко дана срећем Микицу из ЧБС, каже ми да свирка почиње око десет увече. Потпуно разумем, битније је да анђели спокојно спавају, него да млади имају неку забаву...

Поподне проверавам мејлове. Опа, Брадић се ипак отворио за КРАФ, значи настављамо са том причом, за ову годину смо већ обезбедили неколико добрих филмова...

Концерт у Дому, SIX PACK и ЧБС. Кува у Башти. Пунк ис ногде, а кад ће – не знам. Не у овом животу. Публика тражи још, али... Млади бунтовник виче: „Извините, али још живимо у полицијској и поповској држави!... Лаку ноћ Шумадију, где год да си.

Владимир Пауновић

Субота, 20. јун

Субота...

По врућинчи се бавим молерско-фарбарским радовима. Са тастом малам неке старе кухињске делове. Никола и Ива помажу и у старту се умају фарбом. Баш као и ја. Да сам молер био бих шарен попут флајера малих верских заједница.

Радим и викендом, јер када си „слободњак“ онда немаш радно време. Тако ми и треба, помислих, кад хоћу да будем предузетник у Србији, уместо да сам и да седео на телевизiji. Сада, у ово летње време, вероватно бих, као и сви новинари, истраживао појаву дрекавца у околини Груже или посете наших локалних гастарбајтера, које дуго нисмо видели.

Недеља, 21. јун

Недеља...

Зове ме брат из Италије, одавно се нисмо чули. Прича како је свуда криза и да јури на све стране да би преживели: држи часове гитаре у музичкој школи, свира музiku за игру по локалним фештима, ради у винарији...

Свраћам до села да обиђем нају. Када је пре пар недеља пала и повредила кук, нисам могао да верујем, из болнице је вратили кући, кажу, старе кости, нема операција. Село је даље од града, нема кућне неге. Не знам ко се више мучи, да ли она или стрина и отац који је пазе. Какво смо то ми друштво, гадно и несолидарно, зато нам се и дешава ово што нам се дешава. Не штитимо слабије - децу, старце, мањине... Шта да раде људи који имају осам деценија и повреде се, треба ли неко да их штити, не што су целог живота плаћали здравствено, него што је то људски... Да је Србија северније, старце би остављали белим медведима...

Увече Никола вежба са кумом спрски пред сутрашњи пријемни. Нервозан је, ово му је први испит. Верујем у њега, биће све добро...

Понедељак, 22. јун

Устајем што раније могу и уз кашу отварам сајтове. Вечерас треба да предам овај текст Мирославу. Или, још боље, Анкици, она ми никад није ништа скраћивала. Чича је опасан, скратио би и Оријану Фалачи... Почеке су да им се продају новине, сваки четвртак видим, журка испред Балкана као да деле грatis пиво уз „Крагујевачке“, па промоторке, па све супер. Као мору... Можда имају и неку наградну игру за море, никад се не зна...

И даље је свеже. Киша добује у ритму там-тама, а ја седам за рачунар. У ушима чујем шум морских таласа, на десктопу ми слика „Три палме на отоку среће, где облаци круже сву ноћ...“. Монитор и ја се гледамо као стари брачни пар. Настављам са паковањем материјала за монтажу филма. Блуз ипак неко мора да заврши до краја. Вероватно ћу то бити ја...

Аутор је председник НВО MillenniuM из Крагујевца

ОТКРИВЕНА ГРУПА КРАДЉИВАЦА

Махери за расхладне уређаје

Петочлана група признала да је за кратко време починила девет крађа, али је покажнички све крадене ствари донела у полицију како би биле враћене власницима

Ид 1. априла до данас крагујевачкој полицији пријављене су 54 класичне крађе, а успешно је решено 19. У истом периоду прошле године евидентирано је 68 истоветних кривичних дела, а решено 41. Бројке говоре да је данас нешто боља ситуација него лани, бар по броју имовинских деликата, међутим уочено је да се регрутује све више неких нових, претежно млађих осoba за овај стари занат.

У последња три месеца петочлана група, коју чине и два малолетника од петнаестак година, организовано је крала по Крагујевцу, углавном ствари мање вредности. На удару им се нашло шест продавница, два аутомобила из којих су узимали искључиво аудио опрему, као и једна гаража. Посебну пажњу посветили су кондензаторима за сладолед и расхладним витринама, које су биле у склопу тих трговинских објеката. Под руку им је дошло и једно седиште за спортски аутомобил који су „позајмили“ из једне гараже у Грошници. Све ствари који су присвојили чували су делом код куће, делом код својих пријатеља и сами су их донели и предали полицији, а и све признали.

■ Љубитељи сладоледа

Седамнаестог јуна, у цик зоре, у Илинденској улици, обили су

Пише Елизабета Јовановић

„заставу 128“, паркирану испред стамбене зграде и из ње узели четири звучника. После тога на ред је дошла једна „застава 101“, која је такође била паркирана у истој улици. Обили су због ЦД плејера вредног око 10.000 динара.

На шест различитих локација у граду, углавном Станову, Ердечу, Грошници и Драчи, поменута група исекла је заштитне рамове на конзерваторима за сладолед и однела по неколико кутија са различитим врстама овог леденог слаткиша. Нису прескочили ни неколико расхладних витрина. Из њих су узели пакете „јелен“ и „никшићког“ пива, као и веће количине „кока-коле“ у пластичној и стакленој амбалажи, укупне вредности око 70.000 динара.

У Улици октобарских жртава нису се либили да завире у гаражу која је у склопу породичне куће једног званичника и изнесу тркачко аутомобилско седиште, вредно око 20.000 динара.

По речима командира полицијске испоставе Радивоја Дашића, ова група се по први пут појављује у овој улози. Нема података да су у неком ранијем периоду чинили имовинске деликте или друга слична кривична дела.

- Полицијска управа у Крагујевцу, без обзира на улогу коју има дефинисану законом да открива и

расветљава кривична дела и учиниоце, данас у својој стратегији и методологији рада даје доминантну улогу превенцији криминалитета. То значи да, без обзира што је неко етикетиран као извршилац кривичног дела, постоје обавезе друштва, заједнице, полиције да тим лицима понуде конкретан програм који ће им омогућити да изађу из света криминала, каже Радивоје Дашић.

Он додаје да протокол о превенцији малолетничке делинквенције, који су потписали партнери с којима полиција сарађује (локална самоуправа, Центар за социјални рад...) обавезује на доношење плана за свако лице које је испојило неко делинквентно понашање. Он би му омогућио да уз помоћ заједнице лакше и ефикасније изађе из кризе идентитета.

■ Модус за враћање на прави пут

- Акциони план садржи обавезу институција или начин успостављања комуникације с преступником, нуђењем алтернативе. Психологи Центра доносе процену ризика будућег понашања и сходно

ФРИЖИДЕРИ СА СЛАДОЛЕДОМ - ОМИЉЕНА МЕТА МЛАДИХ КРАДЉИВАЦА

тому се дефинишу обавезе институција како да спрече могуће ризике, напомиње Дашић.

Како је то изводљиво?

- Контролом понашања, надзором, променом средине, проценом чиме желе да се баве, уз стварања услова како би та нова обавеза, иначе младом човеку интересантна, могла да га преокупира, учини задовољним, каже ко- мандир Полицијске испоставе.

Појава нових извршилаца кривичних дела је опомена свим партнерима који су потписали протокол о превенцији малолетничке делинквенције да интензи- вирају рад на њиховој примени, а да носиоци активности доносе праве процене како би на време институције могле да предузимају

одговарајуће мере на спречавању последица.

Као светли пример где то већ одлично функционише Радивоје Дашић издаваја Политехничку школу, у којој је својевремено било доста проблематичних ситуација.

На питање да ли је економска криза делом допринела да све више младих поснруја на крађама, одговора да полиција нема правих показатеља за тако нешто. По њему, узрок би пре требао потражити у односу родитеља према деци, породици, школи која има васпитну улогу поред образовне, затим у уређености локалне заједнице, као и у раду стручних служби које различitim програмима мењају усвојен, а неприхватљив модел понашања.

Љубиша ни тада није дангубио, него је стрица угризао за уво, врат и надлактицу, због чега је овај морао да затражи лекарску помоћ. Она му је указана у аранђеловачком Здравственом центру, где су му и констатоване лаке телесне повређе.

Намамили, па покрали старце

Саша М. (29) из Крћевца код Тополе, заједно са Иваном М. (35) из Аранђеловца, за којом је била расписана потерница, усклођен је 10. јуна да олакша кућни буџет земљака Александра Б. за 700.000 динара.

Седам дана доцније Саша М. је приведен истражном судији Општинског суда и одређен му је притвор у трајању до месец дана због сумње да је починио тешку крађу. Из истих разлога притворен је и Иван М.

Сумња се да је Саша М., по унапред припремљеном плану, лажно се представљајући, телефоном позвао старца и рекао му да дође до месне заједнице, ради регулисања пољопривредне пензије. Александар Б. је трактором кренуо заједно са супругом према крћевачкој месној заједници, а он га је „мерцедесом“ са одстојања пратио. За то време, Иван М. је подесним предметом одвалио прозор на Александрову породичну кућу, у којој је, након преметачине, пронашао и узео око 700.000 динара у различитим валутама.

Провалник је мобилним телефоном позвао Сашу М. да дође по њега, а потом су се упутили према Београду и уз пут поделили плен. Од новца који је добио Саша М. купио је на кванташкој пијаци у Београду пољопривредне производе, које је препродао у Лазаревцу и Аранђеловцу.

ПОЛИЦИЈА

Секиром на мајку

Двадесетдеветогодишњи Дејан М. из Доње Трнаве код Тополе ухапшен је, 16. јуна, под сумњом да је вршио насиље у породици. Полиција му је најпре изрекла меру зајдевања у трајању до 48 сати, а након тога приведен је истражном судији Општинског суда.

Верује се да је он, 15. јуна, у дворишту породичног домаћинства у Доњој Трнави, секиром напао мајку Ј. М. (54), али је комшијица која се ту затекла успела да му је истргне из руку и тако спречи трагедију.

Наредног дана Дејан М. је мајку више пута штутнуо и покушао да је туче металним племком, због чега је она побегла од куће. Комшија, који је наишао и видео призор, позвао је полицијску патролу, која га је лишила слободе.

Изнуздом до 1.000 евра

Вршиоци Предраг В. (31) и Александар М. из Крагујевца лишени су слободе 17. јуна и приведени истражном судији Општинског суда под сумњом да су починили изнузду.

Претпоставља се да је Предраг В. ангажовао познаника Александра М да од Крагујевчанина Ж. Ј. (25), изнуди новац у износу од 1.000 евра, који му овај наводно дугује. Александар М. је тим поводом, дан пре хапшења, дошао на врата породичне куће Ж. Ј. и запретио да ће му узети аутомобил и поломити све по кући, уколико не донесе новац.

О свему томе Ж. Ј. је обавестио полицију, која је Предрага и Александра затекла 17. јуна, у тренутку када им је он предавао новац.

Заплењено 35 грама марихуане

Крагујевчани Божидар С. (21) и Марко Т. (19) лишени су слободе под сумњом да су тровали наркотицима.

Сумња се да је Марко од Божидара купио девет пакетића, у којима се налазило 10,3 грама марихуане. Полиција их је затекла на лицу места, након обављене купопродаје, и од Марка Т. одузела купљену опојну дрогу.

У Божидаровом стану криминалистички полицијаци пронашли су још 24 пакетића са 26 грама поменуте дроге, као и 7.000 динара, за које се верује да потичу од продаје марихуане.

Ометао полицајце на дужности

Против Слободана М. (59) из Страгара поднета је кривична пријава Општинском јавном тужилаштву због постојања основне сумње да је ометао службено лице у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира.

Он се сумњичи да као представник бивших радника предузећа „Страгарит“ у Страгарима, који су већ неколико дана за- послили предузеће, није дозволио 20. јуна, у

вечерњим сатима, екипи за хитне интервенције ЈП „Електрошумадија“ да уђу у круг предузећа како би отклонили кварт. Трафостаница, која струјом напаја околна села Маслашево, Котражу и Влакчу, налази се у фабричком кругу, те је на тај начин онемогућено нормално снабдевање електричном енергијом тог атара. Слободан М. је одбио да откјучча улазну капију предузећа, при том се дрско и безобзирно понашао према радницима „Електрошумадије“. Када га је полицијац, који се налазио на обезбеђењу, упозорио на законске по следице, Слободан М. је и према њему наставио да се исто понаша и омета га, након чега је доведен у Полицијско одељење у Страгарима. Због прекраја који је починио, он је по скраћеном поступку спроведен Општинском органу за прекрајаје у Крагујевцу. Судија га је новчано казнио.

Тукао оца, па изуједао стрица

Љубиши М. (39) из Тополе припадници полиције изрекли су меру зајдевања у трајању до 48 сати због постојања основне сумње да је починио насиље у породици. Након истека те мере лишен је слободе и уз кривичну пријаву спроведен истражном судији Општинског суда у Тополи.

Он се сумњичи да је 22. јуна, око 23 сата, дошао кући пијан и започео расправу с оцем Радославом. Да би избегао сукоб његовог отаца, је отишао у суседну кућу, код рођеног брата Зорана М. Међутим, за њим је дошао Љубиша и ту наставио да се расправља, да би у једном моменту и ошамарисао оца. У тренутку када је Зоран М. покушао да заштити брата, Љубиша га је ударио главом, а док га је избацао из куће обожијаца су пали на земљу.

САОБРАЋАЈ

Десеторо повређених

у 20 саобраћајних незгода прошле седмице
девет лакше повређених, а теже озледе задобио трогодишњи дечак из Опорнице

Од 15. до 22. јуна додило се 18 саобраћајних незгода на подручју уж градске зоне и две на околним магистралним путевима. На сву срећу, није било страдалих особа, али је зато једно трогодишње дете тешко повређено, а девет лица лакше. Највећа материјална штета процењена је на 100.000 динара.

Најтежа саобраћајна незгода десила се 15. јуна, око 17 сати и 30 минута, на локалном путу кроз Опорницу, када је због брзе вожње, али и пре положеног возачког испита, Срђан К. из Опорнице сео за управљач путничког аутомобила и покосио трогодишњег дечака Ј. Л. из истог места, који је том задобио тешке телесне повреде.

Четири сата пре ове незгоде у Улици 27. марта, код броја 15, због непрописног заobilажења мотоциклисте Зорана С. и неопрезног отварања врата на аутомобилу Недељка Р., возача путничког аута из дошло је до незгоде у којој је једанаестогодишњи Андрија С., путник на бициклу с мотором, задобио лаке телесне повреде.

Истог дана, у 20 сати, у Улици Милутина Тодоровића код броја 31, сударили су се путнички ауто-

мобили док су саобраћали из супротних смерова. За ову незгоду одговоран је Иван П. из Крагујевца, а лакше је повређена Надица С. из Крагујевца, возач другог путничког аута.

Осамнаестог јуна, у 17 сати, на локалном путу Корман-Доње Комарице, сударили су се бициклиста Б. П. (13) и возач бицикла с мотором А. Р. (14), зато што први малолетник није возио бицикл уз десну ивицу коловоза. Том приликом обојица су задобили лаке телесне повреде.

Наредног дана, око 20 сати, на раскрсници улица Града Сирена и Саве Ковачевића додгио се судар путничких возила из супротних смерова, зато што Бранислав М. (43) из Крагујевца није уступио првенство пролаза. Он је лакше повређен, баш као и други возач, Дарко Ј. (22) из Деспотовца.

На магистралном путу Крагујевац-Младеновац, 16. јуна, у јутарњим сатима, у месту Балосавић код Тополе, возач аутобуса Александар М. из Крагујевца ударио је у заустављено возило због неприлагођене брзине кретања, а путника Весна К. (27) лакше је повређена.

Е. Ј.

ИСПРАВНО ВОЗИЛО - БЕЗБЕДНО ВОЗИЛО

Бесплатни технички прегледи

Министарство унутрашњих послова, у сарадњи са Ауто-мото савезом Србије и Асоцијацијом техничких прегледа возила, од 22. до 28. јуна, у времену од 7-20 сати, спровешће превентивно-пропагандну акцију појачане контроле саобраћаја, под називом „Исправно возило-безбедно возило”. Циљ ове акције је да се бесплатно провери техничка исправност возила, како би се уочене неисправности благовремено отклониле. Тиме ће се остварити повољни предуслови за безбедно одвијање саобраћаја, а и знатно повећати степен исправности аутомобила на нашим путевима.

За време спровођења акције саобраћајни полицијаци ће појачано контролисати како возила тако и возаче, посебно на путевима и улицама у насељеним местима и указати им на значај исправности возила у саобраћају, а посебно уређаја за управљање и заустављање, уређаја за спајање вучног и прикључног возила, пнеуматика, светлосно-сигналних, затим уређаја за погон на сабијени или течни гас, као и поштовања правила саобраћаја.

Задатак саобраћајних полицијаци биће да возаче упозоре на уочене техничке мањкавости на возилима или да их упућују на вандрени технички преглед ради детаљнијег прегледа возила и евентуалног отклањања недостатака, уз напомену да је та врста контроле бесплатна. Такође прпоручиваће им где то најближе могу да обаве.

По завршетку акције, саобраћајни полицијаци ће ступити у појачану контролу техничке исправности возила, уз доследно санкционисање прекршаја и искључивање из саобраћаја технички неисправних возила.

ХРОНИКА

Известан долазак „Фијата” утицао је током прошле године на цене некретнина у Крагујевцу, па кретање на овом тржишту у граду на Лепеници није пратило ни светске ни републичке трендове. Упркос економској кризи и застоју у одобравању субвенционисаних кредита за куповину првог стана, цена стамбеног квадрата је у другом полугодишту лане, док су Београд и други градови бележили пад и тражње и цена, скочила у просеку за 150 до 200 евра. Ово је делимично било и последица чињенице да је тражња у том периоду била нешто већа од понуде, али и доласка капитала из Црне Горе и са Косова.

Пред Нову годину, када је постало јасно да „Фијат”, због рецесије, неће очекиваним темпом повући развој града, а медији и политичари почели да најављују драстичан пад цена некретнина, ситуација се променила, па је у овом периоду, први пут после доста година, било више становова за продају него купаца.

Према ономе што кажу у агенцији „Брковић”, цене квадратног метра стана, које су по следњих година расле за око стотинак евра по квадрату годишње, у 2009. опале су у просеку за десет процената. Пад цена, међутим, није повећао тражњу, па у овој агенцији већ неколико месеци бележе мирујући тржишта. Овде кажу да се тренутно добро продају само мање стамбене јединице и то оне на низким спротовима и у ексклузивним градским зонама.

Најскупљи су станови у најужој градској зони. Ту се за квадрат на новоградњи ниже спротности мора платити око 1.100 евра. Незнатно јефтинији је Бубањ, али се ту станови најбрже продају. Нарочито су тражени мањи, њихично купују родитељи студената који долазе из других градова. У овом насељу подједнако добро иду и старији и нови станови, а на цени је и Вашариште.

Цене падају сразмерно удаљености од центра града, па је квадрат новоградње у Ердоглији јефтинији за двестотинак евра, а код „Звезде”, где су стамбени квадрати убедљиво најефтинији, цена је и упала низа.

Упркос тренутној смањеној потражњи и све богатијој понуди која је последица ситуације у којој је све више оних који у грађевинском бизнису виде добру зараду, наши саговорници из агенција за некретнине не очекују даљи пад цена. Овакве процене базирају на чињеници да су у међувремену цена градског грађевинског земљишта у екстра зони порасла за десет

на, све док се не почне комплет-на рестаурација овог објекта.

Иза врата некадашњег биоскопа данас је празна, влажна сала, прашњава седишта која никада нису замењена, пуста позорница. Плафон је пропао, влага се на појединим местима сливна низ зидове. Вода је допрала и до електричних инсталација, па постоји опасност од пожара.

Биоскоп „Пионир“, иначе, једна је од најакустичнијих двораца на Балкану. Сала са 648 места за седење, позорницом, помоћним просторијама од 116 квадрата, затворена је због тога што је постала опасна по гледаоце. За обнову „Пионира“ потребно је преко милион евра, али је сада финансијска ситуација таква да ће се још чекати до реновирања. Идеја је да се по реновирању, „Пионир“ приведе новој-старој намени, односно, да се тај објекат претвори у салу за концерте.

М. ЧЕР

ТРЖИШТЕ НЕКРЕТНИНА У КРАГУЈЕВЦУ

Пада потражња, али не и цена

За разлику од пословног простора, где су цене значајно пале, станови, иако се мање продају, још увек се добро „држе“, посебно у центру града и на Бубњу и Вашаришту

процената и да су због инфлације знатно увећани трошкови градње. Агенти који се баве продајом станови сматрају да ни евентуални пад цена неће оживити тржиште ако држава хитно не предузме кораке на стварању услова за повољније кредитирање грађана који желе да дођу до крова над главом.

И док је развој града и долазак великих фирми повољно утицао на тржиште станови у Крагујевцу, отварање великих маркета и тржно-пословних центара, по-пут „Метроа“ и „Роде“, допринели су драстичном смањењу цена квадрата пословног простора.

Тако је вредност квадратног метра локала у најскупљој Улици Лоле Рибара са пет хиљада спала на једва три хиљаде евра, док се квадрат пословног простора у Улици Зорана Ђинђића, који је до скора коштао три, сада може купити и за две хиљаде евра. Наши саговорници из агенција за не-

кредтине кажу да је највише непродатих локала на Аеродрому, па се овде квадрат продаје за око хиљаду евра. Да би било јасно у којој мери је опала потражња за пословним простором, што би могло да послужи и као показатељ у ком смеру иде развој услугних делатности, треба рећи да су у нормалним околностима пословни квадрати за два и по до три пута скupљи од стамбених.

Упркос оваквој слици на тржишту некретнина, у Крагујевцу се и даље гради на сваком кораку. Они који инвестирају у градњу свакако рачунају и на потенцијалне купаце. Сада су то углавном родитељи студената са стране и понекада породица која продајом већег стана уз доплату жели да дође до две стамбене јединице. Ако држава не поради на кредитној политици и ако привреда не добије ветар у леђа неко ће морати да се прерачуна - или ће се градити мање или ће квадрати бити јефтинији.

Ј. СТАНОЈЕВИЋ

БИОСКОП „ПИОНИР“

Поново пао део плафона

На сву срећу, повређених није било, причињена је само незната матерijална штета. За обнову „Пионира“ потребно је преко милион евра

У холу биоскопа „Пионир“, у понедељак ујутру, поново је отпао део плафона. На сву срећу, повређених није било, а причињена је само незната матерijална штета. Овакве вести већ одавно никога не узбуђују, осим закупце пословног простора који у холу имају радње. Они су одмах алармисали Дом омладине, али и Грађевинску инспекцију. У овом тренутку локале у холу користе само три закупца у пет локала - галерија, часовничар и продавница одеће.

Слични, или исти инциденти

дешавају се већ годинама, а то је био и главни разлог зашто је пре неколико година биоскопска сала затворена за публику. Наиме, изнад хола налази се раван кров, који пропада и кисне. Тек прошле године та тераса је санирана, али последице дугогодишњег пропадања тешко је зауставити.

Сада је договорено да Јавно-стамбено предузећа уради предрачун потребан за санацију штете, а потом и да се распише тенддер за грађевинске радове. На тај начин ће се за неко време отклонити могућност кручења палфо-

УРБАНИСТИЧКИ ПЛАН БЛОКА „БРАНКО РАДИЧЕВИЋ“

Нове зграде у старој вароши

План предвиђа градњу вишеспратних пословно-стамбених објеката дуж леве стране Карађорђеве улице, од „Зеленгоре“ до раскрснице са Улицом кнеза Милоша, што подразумева рушење старих грађевина, међу којима и кафана „Стара Србија“

Пише Александар Јокићевић

Kолико ће се одржати стари приземни објекти дуж леве стране Карађорђеве улице, од „Зеленгоре“ до раскрснице са Улицом кнеза Милоша, међу којима је и чувена кафана „Стара Србија“, незахвално је прогнозирати. Наиме, Градско веће је одобрило израду плана детаљне регулације блока „Бранко Радичевић“, по коме се предвиђа да овај део Карађорђеве изгледа потпуно другачије и да се у њему изграде вишеспратни пословно-стамбени објекти, што подразумева рушење постојећих. На супротној страни блока, до Главне улице, нису предвиђене измене, сем реконструкције кафана „Балкан“.

Након изrade нацрта плана и мишљења стручне комисије уследиће излагање на јавни увид, што може да донесе и преправке урбанистичког решења, али, чињеница је да се неће одустати од „модернизације“ објекта у старој вароши. Нове зграде моћи ће да имају

подрум, приземље, три спрата и повучено поткровље. До улице су предвиђени локали, само са пешачким прилазом.

Унутар блока, са улазом од Улице кнеза Милоша, планиран је (једини) колски приступ залеђу дворишта у Карађорђевој, а ту би, на месту данашњег паркинга, требало да се изгради и прва градска јавна гаража. Занимљив је још један детаљ – план „види“ и потпуно рушење тржно-пословног центра на углу Карађорђеве и кнеза Милоша, саграђеног деведесетих година.

Нови детаљни план овог дела града иницирао је један од заинтересованих инвеститора – осигуравајућа компанија „Делта Ђенерали“. Архитекта из Дирекције за урбанизам Иван Радуловић објашњава да је Осигурање „Делта Ђенерали“ и синвеститор плана детаљне регулације због интересовања за градску локацију од осам ари између „Срца“ и тржно-пословног центра на углу Карађорђеве, до кнеза Милошеве. Може се рећи да је то иницијално град да се „отвори“ и Карађорђева улица.

УКЛАЊАЊЕ ДИВЉИХ ДЕПОНИЈА

Против навика и казнама

И уред града где је организован одвоз смећа има дивљих депонија, јер се казнене одредбе Одлуке о чишћењу града уопште не примењују. Не мора се кажњавати новчано, нека прекршиоци пет дана раде у „Чистоћи“, предлаже начелник комуналних послова Драган Николић

Акција под називом „Очистимо Србију“ коју је покренуло Министарство за заштиту животне средине и просторно планирање, у сарадњи са градом и „Чистоћом“, отпочела је чишћењем Гајеве улице у Илићеву, на потезу некада популарног крагујевачког излетишта Кошутњак.

Из Кошутњака је уколоњено 500 кубика отпада. Прошлог понедељка на реду је била депонија на Пивари, односно, Метином брду, а у првој недељи јула планирано је Старо село, део Малих Пчелица. Занимљиво је, међутим, да је током прошле године у оквиру јавних радова баш са те локације уколоњена депонија на којој се налазило, између остalog, и око 700 старијих аутомобилских гума. Али, навике суграђана се нису промениле, исти простор се чисти опет.

За чишћење дивљих депонија на територији Крагујевца, кроз поменути државни пројекат определено је пет милиона динара. Међутим, могу ли се са толико новца очистити 152 депоније, које се простиру на укупно око 336 хектара, колико је евидентирано приликом недавног пописа, не треба се питати. Очекивало се више средстава, а „Чистоћа“ је у својој „пројекцији“ навела 18,7 милиона динара. Ипак, проблем се мора решити, како другачије него да „Очистимо Србију“ буде на исто „тласној дужини“ са јавним радовима и грађанским акцијама.

Екипа „Чистоће“ ће радити и у Ждralици, Бресници, Трмбасу, Јованцу, Десимировцу, а радови ће трајати све до септембра. У оквиру јавних радова, за које је ово предузеће, такође, конкурисало преко Службе запошљавања. На три месеца ангажоваће се 55 неквалификованих радника, пет возача, пет еколога, два бравара. Чистиће се водотокови Ждralице, Грошичке реке, Угљешнице, Бресничког потока. Предвиђено је увођење „зеленог камиона“ који ће одвозити сакупљено лишће, траву, растине, али и ове екипе ће чистити дивље депоније. Како наводи начелних комуналних послова у „Чистоћи“ Драган Николић, у оквиру јавних радова чистиће се пре свега дивље депоније са градског подручја, јер нису обухваћене акцијом „Очистимо Србију“.

Чишћење једног кубика отпада кошта 1.670 динара. Када је из Кошутњака уколоњено 500 кубика није тешко израчунати колико овакве акције коштатују. Одлука о чишћењу града садржи и казнене одредбе, али, рећи ћу отворено, уопште се не примењују. Депоније имамо и уред града, где је организован одвоз смећа. У централном подручју наше екипе раде 365 дана годишње, али ни то нијеово. Не морају се прекршиоци кажњавати новчано, нака пет дана раде у „Чистоћи“, промениће навику, сматра Николић.

Критичан је, према његовим речима, угао улица Кнеза Михаила и Мишарске, недалеко од стадиона ФК „Арсенал“. Иако су поставили „чамаџ“ од пет кубика, готово свакодневно се одвози 10 кубика отпада. Такође, проблематична је и Дуленска улица у Бресници, сва гробља која нису у саставу ЈКП „Градска гробља“, у Станову, Корићанима и нарочито у Тиферичу. Чудни су и нови урбанистички услови градње, јер „смећари“ не могу проћи кроз пасаже и уске пролазе, а и где је то могуће, екипе често наилазе на паркиране аутомобиле.

А. Ј.

Комунална

лика потеза, јер је пожељно укрупњавање парцела. Неопходни су били и услови Завода за заштиту споменика културе, који нису строги. Захтев је да објекту „Стара Србија“ остане намена градске кафане, да се приземни део реплицира, као и да објекат апотеке буде у стаклу, да се у њему огледа фасада „Зеленгоре“. Генерално, грађевине у Карађорђевој нису под заштитом, већ је заштићен амбијент, објашњава архитекта Радуловић.

Из тог разлога он се труди да, у идејном решењу, стара трговачка улица, како је назива, задржи амбијент који личи на градско језго, а не да има „чиреве“ који одудају, и који су, наглашава, у унут-

ЗА РУШЕЊЕ ПРЕДВИЂЕН ТРЖНИ ЦЕНТАР И СВИ ОБЈЕКТИ ДО „ЗЕЛЕНГОРЕ“

Cамо што је завршена реконструкција раскрснице код Медицинске школе и Улице краља Милана (улац у град из правца Горњег Милановца) у суботу, 20. јуна, потписан је уговор између Јавног предузећа „Путеви Србије“ и Предузећа за изградњу града о суфинансирању радова на прилазу граду из правца Тополе.

Реч је о изградњи друге фазе Авалске улице, а потписаним уговором је потврђен већ парафиран споразум о заједничком улагању државе и града у магистралне путне правце Крагујевца. Чланови Градског већа су дали сагласност за спровођење поступка јавне набавке за изградњу друге коловозне траке у Авалској улици, од раскрснице са Улицом Миодрага Влајића Шуке до Милентија Поповића, односно надвожњака у Сушици.

По уговору половину средстава издавају „Путеви Србије“, половину град. Укупна инвестиција за саобраћајницу је око 120 милиона динара, али, биће још трошкова, јер ће према предрачуна измењтање трафоа „Електрошумадије“ коштати око 19 милиона динара. Разговори са Електродистрибуцијом „Центар“ су у току. С обзиром да је планирано да се постојећа трафостаница измести на две локације, (правиће се две трафостанице код Грудног одељења), предлог је да Предузеће за изградњу и „Електрошумадија“ заједнички финансирају измењтање.

Али, због имовинских проблема друга фаза Авалске радиће се, опет, из две фазе. Овог тренутка радови су могући на потезу до раскрснице са Атинском. За завр-

шавања и преосталог дела Авалске, у целој дужини, (850 метара, ширина коловоза 13 метара), до Милентија Поповића, неопходно је расељавање девет домаћинстава, за која су још пре неколико година обезбеђени станови. Међутим, како је инвеститор стамбене зграде „Интершпед“ са којим је град закључио уговоре за потребан број станови, због финансијских проблема довео у питање планирани стамбени објекат у улици Перите Максимовића, Скупштина града ће досадашњим стањима Авалске понудити ново решење. На коју ће се локацију

расишти бројних, иначе, дубоких парцела бесправно саграђени.

Да подсетимо, леву страну Карађорђеве карактеришу угловни предратни објекти (саграђени пре Другог светског рата). Одувек је до улице била зона пословања, а у дубини дворишта су стамбене грађевине и помоћни објекти.

- Граду су неопходне промене, данас на овом потезу имамо ситне парцеле и много власника, који не могу да се договоре. Управа за урбанизам је до недавно издавала услуге да власници, над својим објектом, подигну још један спрат, два или поткровље. Новим урбанистичким планом највише бих волео када би се цео потез изградио одједном, да се људи мотивишу на удруживање. На угловима, апотека и тржни центар су реперни објекти пословања и за њих важе мало јачи коефицијенти градње, наставља Радуловић.

То, заправо, значи да када се приступи повезивању парцела (договор је неопходан из због заједничког колског прилаза залеђу дворишта) инвеститори ће, уколико групишу парцеле, изградити већи објекат. Висинска регулација је, иначе, висина објекта „Дуванпромета“. Одређена је и дубинска регулација, око 13 метара у дубини дворишта. Неће бити „чирева“ и помоћних објеката, већ ће простор бити „очишћен“ за улаз у гараже.

Али, откуд то да се руши и тржни центар на углу кнеза Милошеве? Радуловић наглашава да је саграђен деведесетих година и да је, с обзиром на тадашњу праксу, донекле на силу према улици изашао више него што то дозвољава грађевинска линија. То саграђени могу да виде. Новим планом све се доводи у ред и уместо садашњих око 1.000 квадрата будући објекат може имати четири-пет пута више простора. Биће заинтересованих инвеститора. Нема сумње, ниће, можда ускоро, двадесет или више нових пословно-стамбених објеката у „Старом градском језгру“.

ИЗГРАДЊА ПРИЛАЗА ИЗ ПРАВЦА ТОПОЛЕ

Авалска добија другу траку

Потписаним уговором између ЈП „Путеви Србије“ и Предузећа за изградњу града обезбеђена су средства за градњу друге фазе Авалске улице. Од 120 милиона динара по пола се издаваја из републичке и градске касе

У ОВОМ ДЕЛУ УЛИЦЕ РАСЕЛИЋЕ СЕ ДЕВЕТ ПОРОДИЦА

преселити ускоро ће бити одлучено.

Иначе, да је град имао „буран“ путарски викенд илуструје и чињеница да је министар инфраструктуре Милутин Мркоњић, у оквиру себи својствених изненадних посета, дошао и у Крагујевац. У Предузећу за изградњу објашњавају да је обилазак градилишта стварно био изненађење. Дошао је Коридором 10 тако да је имао прилику да се увери докле се стигло са радовима, а домаћини су га повели и Булевару Саве Ковачевића, где је Мркоњић био децембра прошле године када је реконструкција започета. Урађено је преко два километра од „Роде“ до Петровачке магистрале, а ускоро ће и деоница од око једног километра, до скретања за „Бозман“, како је и планирано, имати четири саобраћајне траке. Министар је био задовољан и обећао даље улагање у путеве Крагујевца и околине.

А. Ј.

ФЕРАТ ХАЉИДИ, БРАВАР У „ЗАСТАВА ИНПРО”

Без слуха, а све чује

Завршио је школу за оштећене слухом, добио запослење и оправдао поверења. Има само 23 године, већ је међу најбољима и својом платом издржава вишечлану породицу

МАЈСТОР
ФЕРАТ
– РАДАН
И ДРУШТВЕН

Ферат Хаљиди био је баш збуњен када му је бригадир Александар рекао да прекине да ради – јер је дошла новинарка. О мени да пише? Шта сам ја тако важан да новине пишу о мени?

Сачекали смо га у радионици док се није „средио“, а потом отишли на мирије место да разговарамо. Поново је, уз помоћ Милана Тимковског, преводиоца за глувонеме, питао зашто се новине интересују за њега, са неверицом примајући одговор да је то заслужио као изузетно добар радник. Потражили смо га у једној од радионица „Застава инпро“, где Ферат ради као бравар, када смо чули од директора Бранка Вељовића да је један од најбољих радника у колективу. Уосталом, о овом младом човеку чули смо све најлепше и од његових колега, али и од људи из Савеза глувих и наглувих особа, где често долази у клуб. Члан је фолклорне секције, а воли и да игра фудбал.

Мада има тек 23 године, Фе-

рат једини ради у великој породици Хаљиди и тако издржава седам чланова. Ожењен је и има двогодишњег сина, а станује у Грошици, у кућици баке која је умрла. Поред супруге и сина, у две собе сместили су се још Фератова мајка и тешко оболели отац, као и два брата, од којих је један завршио школу, али не ради. Милан нам преводи да Ферат има и сестру, али је она удата и није са њима у Грошици.

Хаљидијеви живе тешко, али се њихов хранитељ не жали. Једна плата није довољна. Некако се сналазе, купују на вересију, а и он гледа да, кадгод је у прилици, уради нешто приватно и донесе који динар кући. У „Застави инпро“, сви хвале Ферата. Слободанка Вељовић, која води рачуна о кадровима, објашњава да потиче из старе крагујевачке ромске породице, муслиманске вероисповести, и да је код њих дошао из Школе за децу оштећеног слуха, са којима овај колектив, чија је основна делатност професионална оријентација и запошљавање особа са инвалидитетом, има одличну сарадњу. Мада је у школи стекао

диплому из другог занимања, у „Застави инпро“ оспособљен је да браварске послове, што се показало као пун погодак. Послу прилази врло одговорно и дисциплиновано, а његове главне особености су прецизност и уредност.

То нам потврђује и бригадир Александар, који каже да су он и Ферат дошли некако у исто време, пре три и по године у „Заставу инпро“. Млади Ром се трудио да што боље савлада занат, не престано гледајући како то ради искусији, истовремено „крадући“ финесе. Данас је један од најбољих радника. Још никада се није десило да закасни или да не поспреми свој алат, а често то ради и са алатом других, мање уредних радника, прича његов brigadir.

Колеге кажу да је Ферат и изузетно друштвен, воли са њима да поседи у кафани. Воли да игра и мада не чује музiku, на јајничким прославама обавезно наручује песме другарима са посла. Све њих је највише обрадовала вест да Фератов син, за разлику од оца и мајке, није глув.

М. ЦВЕТКОВИЋ

МАРКОВЕ МАЈСТОРИЈЕ

Од хобија до посла

Уникатни намештај који израђује Марко Ђорђевић заинтересово и велике салоне, па се његове рукотворине сада могу купити у Београду, Чачку, Краљеву, Аранђеловцу и Новом Пазару

Многи кажу да човек за право не налази посао већ посао једноставно нађе человека. Пут којим је Марко Ђорђевић, двадесетседетогодишњи Крагујевчанин, кренуо прошле године у неку руку је потврда ове тезе. Марко је по занимању хемијски техничар, запослен је као помоћник машинисте у „Енергетици“, а на добром је путу да свој дојучашњи хоби претвори у уносан бизнис.

Овај предузимљиви младић бави се израдом уникатног намештаја - столова и хоклица. Његове рукотворине разликују се од свега што се на овдашњем тржишту нађу. Израђене су од најквалитетнијег медијапана, на коме доминира дуборез преливен трајним бојама које су искључиво на воденој бази.

Намештај који прави је једноставних линија, али занимљивог колорита и сваки комад представља право уметничко дело спремно да сваки простор.

- Време које сам након завршене средње школе провео у Немачкој „кривац“ је што сам уопште дошао на идеју да се бавим овим послом. Тамо сам био две и по године, учећи језик и радићи код једног дизајнера који се бавио израдом сличних ствари. Ту сам, такорећи, научио занат, прича Марко.

По повратку у Србију „отишао“ је на потпуно другу страну. Радио је молерско-фарбарске радове извесно време, затим се запослио у „Енергетици“. Креативна црта, коју неоспорно поседује, тражила је своје, па је прошле године поново почeo да „прчка“ и ради занимљиве комаде намештаја.

Ипак, за постојање фирме „Артика“, чији је власник, може донекле да захвали овдашњем бизнис старт ап центру и чистој случајности.

- Веровали или не, али у Бизнис старт ап центар, који се налази близу фирме у којој радим, отишао сам да нешто исфотокопи-

рам. Нисам ни знао чиме се баве. Чисто из знатижеље питао сам шта они заправо раде. Бизнис старт ап центар је управо у то време кренуо са другим циклусом такмичења за најбољи бизнис план и одлучио сам да се пријавим, прича Марко.

Остало је, што се оно каже, историја. Бизнис план за покретање радионице за израду уникатног намештаја, какав готово нико на тржишту Србије не ради, нашао се међу десет победничких.

МАРКОВУ ОРИГИНАЛНОСТ ТРЖИШТЕ ДОБРО ПРИХВАТИЛО

- Желео сам да понудим нешто ново и оригинално, а ипак корисно и практично. Сваки комад који издаје из моје адаптиране гараже – радионице је уникатан, пре свега зато што све радим ручно, па би, и да хоћу, било врло тешко да два пута поновим исту шару, објашњава млади предузетник.

Иако изради намештаја, за сада, посвећује свега четири сата дневно, након редовног посла, бизнис се добро развија. Зато планира и да ускоро прошири асортиман. Занимљиви комади које израђује заинтересовали су и велике салоне, па се његове рукотворине сада могу купити широм Србије - у Београду, Чачку, Краљеву, Аранђеловцу и Новом Пазару.

М. ОБРЕНОВИЋ

СЕРВИСНИ ВОЛИЦИ

DR PAVIČEVIĆ
GINEKOLOŠKO – AKUŠERSKA ORDINACIJA

Milovana Gličića 15
Tel/fax:
034 / 461 339
034 / 463 333
Mob: 063 / 619 436

Stomatološka ordinacija
Dr BLANUŠA
034 466 308 064 12 23 661
Kragujevac Zmaj Jovina 43
radno vreme:
od 8-12h 17-19h

SPECIALISTIČKA ORDINACIJA
dNezmator
Dr Nedeljko UROLOGIJA Dr Slavica Ginekologija
Tel: 034 491 900 Fax: 034 430 900 Janka Veselinovića 41
Dr. Nedeljko Urologija Dr. Slavica Ginekologija

Andrić Ambulanta FIZIOTERAPIJA
V.FT Dragom Andrić
Miloja Pavlovića 9, TPC "Sumadija"
Radinim danom 09-20 subotom 09-13
tel. 034 361 203 mob. 063 605 447
email: andrick@infosky.net

Pomožite sobi i pčelama proizvodima i lekovitim biljem
BioDVIG
ul. Dr. Jevana, Blatnica 49
034/387-047 063/461-486

Ginekološko-akušerska ordinacija
Genus fermininum
mi scd dr RAJKO LAZAREVIC ginekolog-pedijat
Kralja Milana 4/4 br 58
Tel: 034 360 330
Mob: 065 360 200 0
e-mail: genusefsbb.co.yu
www.genusfermininum.net

ПОЗИТЕВНИ САПОН
МИЈАНА
Третман лица галваничким струјом
неколико фракционих балонских
акнеумских-антибактеријских
Артстри на Вашем лицу
искористите промоције цене
Третман лица 1.500,00 динара
Септијембра 25 динара/минут
и масажа, педикюр, делишће, масажа
Јанка Веселиновића 29 | 034| 43 76 22

RVB-LIFE kozmetički salon
Milovana Gličića 18/6 Telefon: 034 334 109
tretnmani lica
depilacije
solarium
manikir, pedikir
profesionalno čminkanje
termo sauna
mezoterapija – uskoro

СЛУШНИ ЦЕНТРИ
НОВА СДАД 2. Новоградац 021/4613-649
БЕОГРАД
Булевар Радислава Ђурића 73
021/666-099 064/234-8888

STOMATOLOŠKA ORDINACIJA
PARODONT
Prim.Mr.sci.
Simečić Dr Momčilo
Spesialista za bolesti usta i zuba
Protetika
Hirurško lečenje rasklačenih zuba
Hirurško usadišvanje zuba – metalni implantanti
Beljenje zuba – Beyond metoda
Miloja Pavlovića 10 - 333-506 063 631 486

Biohem-LAB
Hematologija Tumorski markeri
Bakteriologija Immunologija
Hormoni Diabets
Anemije Virusi
Upidni status Pregled urina
Enzimi Lekovi u krvi
Milovana Gličića 23: 445-606; 400-607

Злочин без казне

Већ седамнаест година Предраг Суша узалуд покушава да се кроз све институције, укључујући и ону хашку, избори да рука правде стигне злочинце који су му ратне 1992. године на правди Бога у родном Коњицу убили оца

Пише Драган Рајичић

Iредраг Пеђа Суша рођен је 1964. године у Коњицу, у некадашњој Босни и Херцеговини. До избијања последњег рата радио је у војном објекту у Челебићу, који ће касније најавити претворити у злогласни логор за Србе. Свој родни град са супругом и петогодишњом ћерком, слутећи надолазећи несрћу, напушта крајем априла 1992. године, одлази у село Блаце, а родни Коњиц до дана данашњег видео је још само једном, пре две године.

Неколико дана касније те 1992., на Ђурђевдан, у Коњицу се додгио злочин у коме је прва цивилна жртва био његов отац Славко Суша, иначе пензионисани милиционер.

- Мог оца и Новака Лијецкића, Србина родом из Ужица, одвела су из стана униформисана лица по налогу начелника јавне безбедности Јасмина Гуске у оближњем мотелу, где су их грозно мучили, а потом и убили ватреним оружјем. Њихови лешеви пронађени су неколико дана касније у Јабланичком језеру. Руке су им биле везане бодљикавом жицом, а нељуди нису дозволили да буду сахрањени на православном гробљу у Коњицу, него су покопани на 25 километара удаљеном православном гробљу у Острошу.

Тела ће бити обдукована седам година касније, а обдуцент, истражни судија Кантоналног суда у Мостару, констатује у сл. чају мог оца седам прострелних рана и многе поломљене кости, али тачан узрок смрти, забога, није могао да утврди јер је у међувремено леш остало без меког ткива.

Само неколико дана након ужасног злочина над оцем, Пеђа је морао испред армије БиХ да спасава ћерку, супругу и сопствену главу. Зато беже и из села Блаце и након три дана и три ноћи са дететом од пет година у наручју стижу у безбедан Калиновик, родно место генерала Ратка Младића. Одатле се Пеђа придржује Војсци Републике Српске. Али, ни ратна срећа му није била наклоњена. Или јесте. Просудите сами.

■ Гелери у аорти

- На планини Љубина, повише Коњица, 17. јула 1993. бивам тек шко рањен. Два гелера од потезне мине на коју смо нашли и данас ми стоје у луку аорте, поред срца.

Хирурги се слажу да сам један од хиљаду који је такву повреду могао да преживи... Опорављам се у болници на отвореном, али са мокним војничким ангажовањем ту је прича завршена.

Септембра исте године са породицом долази у Крагујевац који их све, како сам каже, топло прима. Следећих десетак година код Студентског дома са супругом Љиљом продаје цигарете. Увек са осмехом на лицу и са понеком речију утеше за наше тегобе. О својим никога није замарао. Овде ће до-

ПРЕДРАГ СУША
НЕ ОДУСТАЈЕ
ОД БОРБЕ
ЗА ПРАВДУ

бити и наше држављанство, а тада ће већину своје имовине продати. Његов завичај сели се у болне успомене, а своју будућност и будућност своје ћерке Романе сада везује за Крагујевац. Однедавно држи мејначицу „Путник“. Име јој је сам дао и због чињенице да се она налази у Улици војводе Путника, али још више због сопствене животне приче.

Све ове године, поред суворе борбе за сопствени биолошки опстанак, Пеђа води још тежу борбу

за истину о смрти свог оца и настоји да злочинци буду приведени правди. Ту хронологију он сам овако ређа.

- Прва истрага о убиству мог оца почела је тек годину и по дана након злочина и то на иницијативу госпође Луис Арбур, тадашњег главног тужиоца Хашког трибунала. У Кантоналном суду у Мостару против починилаца и налогодавца Јасмина Гуске подиже се оптужница у јулу 1999. године, а Министарство правде Федерације БиХ овај предмет шаље у Хаг на увид неколико месеци касније.

Од тада па у следеће четири и по године предмет мирије, а шта се са правдом дешава - нико поуздано не зна. Зато Пеђа сам предузима све што је у његовој моћи да правди помогне.

- Обраћам се Кантоналном суду у Мостару, Председништву Федерације, Министарству правде БиХ, Влади Републике Српске, Хашкој канцеларији у Београду, Вуку Драшковићу, Расиму Љајићу, Коштуници, Тадићу... Суштина њихових одговора је да нису они надлежни за мој случај, али ми, још горе, Расим Љајић, рецимо, никада није ништа одговорио. Након потражнице за мојим дописима, потврђено ми је да су они урученi на дату адресу... А од Сулејмана Тихића сам добио одговор.... На крају сам се обратио директно и самом суду у Хагу, али сам одатле одговор добио тек некон завршетка суђења у Мостару.

Најзад, 2004. године у Кантоналном суду у Мостару који од суда у Хагу добија A (највиши) сагласност за тај процес, почиње суђење. Али, треба ли рећи, правде ни на видику.

- То је био први судски процес у Федерацији за злочин против Срба. Бројни медији су га пратили и о томе извештавали. Одржано је четири рочишта. Моја сада покојна мајка је на суђењу препознала двојицу целата. Баш на Видовдан 2004. донета је пресуда. Ја сам у том тренутку био једини Србин који је стајао иза мог покојног оца, али и иза Новака Лијецкића. Сам у судници. Бескрајно сам. Из

Одамдесетак малишана летње месеце проводи на Градским базенима. Док непливачи под будним оком тренера и учитеља Ивице Мильковића савладавају основе пливања, старији усавршавају стилове и технике или се спремају за тамичење у оквиру Пливачког савеза Централне Србије

Здрава

На Градским базенима десетици малишана, у пратњи родитеља, једва чека да се буђне у воду. Тренер Мильковић их прво кроз искрсну педагошку „причицу“ загрева и опушта, истовремено и забавља и тренира, а деца се, имитирајући како „дува ветар“, ради „ветрењача или хеликоптер“, „лети авион“ или „цепају дрва“, на прави начин припремају за „сусрет“ са водом у средњем базену.

Клиници су одушевљени, колико водом, прскањем и купањем, толико и Мильковићевим педагошко-тренерским наступом. Кроз игру се све лакше савладава, па и страх од воде.

А Серж Брамерц објашњава поново да је њима у Хагу све јасно, али да он правду потражи мимо њих, тј. овамо где је није нашао.

И тако стижемо до епилога жалбе Врховном суду БиХ.

- Овај суд 15. октобра 2007. године двојицу актера осуђује на по две и по године затвора. Остали, међу њима и налогодавац Јасмин Гуска, ослобађају се сваке одговорности, а ја за такав епилог сазнајам преко интернета. На ослобађајућу пресуду више најама право жалбе. Али, борићу се још. Већ сам се обратио и шефу ОЕБС-а. Ових дана обратићу се и Уставном суду БиХ. Желим или да се изборим за правду, макар и после толико година, или да свима покажем да је у хашком огледалу дефинитивно нема.

Животну причу Предрага Суше тешко је, очигледно, сместити у један просторно омеђени новински текст. Права мера за њу би била роман, али на томе ради он сам. Моје је, пак, било да овде изнесем хронологију једног страдања и да љеговој борби за истину и правду изразим искрено дивљење и дубоко поштовање. Правде, додуше, и даље нема на видику, али има наде за српски род док је међу нама оваквих бораца.

ComTec

Ibarskih rudara 3
Tel. 30 48 80, 30 11 15

ovlašćeni
distributer Canon

you can
Canon

Оvlašćeni servis
COPY SERVIS
Tel. 034 331 406

Za negu i pomoć u kući starijim licima
i licima sa posebnim potrebama

Dodajte život
godinama
a ne godine životu

- Nega i pomoć u kući
- Dežurstvo pored pacijenata 24 sata u kućnim uslovima
- Posebna povoljnost u sklapanju usluga na mesečnom nivou
- Saveti za ophodjenje sa dementnim bolesnicima
- Saradnja sa državnim i privatnim institucijama socijalne i zdravstvene zaštite
- Savetodavne usluge

Nikola Pašića 31-III-18 Kragujevac
Uslužni telefon: (034) 361 959
(064) 156 7934 (064) 83 17 513

ФОКА"

Репортаже

забава у базену

ТРЕНЕР И УЧИТЕЉ ПЛИВАЊА ИВИЦА МИЉКОВИЋ

После загревања почиње „рад“ у самом базену. Деца са Миљковићем и његовим помоћницима вежбају на самој ивици базена. Увежбавају рад ногу, неопходан да би се добро савладала пливачка техника „краул“, која се прва учи. Вришти се, прска, али се и вежба ножна техника на stomаку, леђима, боковима... Савладава се и „учење“ кроз воду, играју разне игрице у којима се ученици провлаче испод тренерових ногу и руку, „праве мехурчићи“, а затим прелази на „пливање са даском“ коју је пре више од десете прославила Памела Ан-

дерсон са својим колегиницама „Чуваркама плаже“.

Четврогодишњој Ксенији Продановић „свиђа се што је чика учи да плива“. Радом у школи пливања „Фока“ задовољна је и њена мајка Виолета. Михаило, Ксенијин старији брат, већ одавно није у почетничкој групи, он тренира пливање већ трећу годину.

- Дивно искуство и за децу и за родитеље, каже Виолета Продановић.

И осмогодишња Ива Радаковић тренира већ годину и по дана, док је њен четири године млађи брат Јанко кренуо у школицу пливања. Ива сматра да је пливање „леп и

здрав спорт за сву децу“, док брат

на питање шта му се највише до-

пада, одговара кратко и јасно:

„Водааа!“.

И њихов отац Драган сматра да

је пливање најлепши вид летње забаве.

- То је базичан спорт, најздравији за децу у овом периоду развоја, а тренер Миљковић је добар педагош. Берка је јако добро прихватила и Ивицу и спорт, па сам одлучио да у „Фоку“ упишем и млађег сина. То је идеалан начин да их окупирамо нечим лепим и здравим и одвојимо од „уличних изазова“, сматра Драган Радаковић и додаје да оволики број по-

лазника школе пливања показује колико је Крагујевцу неопходан затворени базен.

И четврогодишњи Јован Јоца Максимовић одушевљен је могућношћу да се „игра са другом децом у базену“. Његова мајка Данијела за школу пливања „Фока“ одлучила се по препоруци пријатеља. И њена старија деца Теодора и Лазар похађали су сличне школе, тако да није била скептик када је у питању овакав вид дејије забаве.

- Сем што добро науче да пливају, деца се у овој школи квалиитетно друже и забављају. Задовољна сам начином рада тре-

нера Миљковић јер стварно показује да уме да ради са малом децом и добро води рачуна о њима, каже Данијела.

А тренер „Фока“ Ивица Миљковић, професор физичког у Медицинској школи, већ шест година је посвећен тренерском раду у пливачком спорту. Искуство је стицао пуних пет година радећи са најмлађим категоријама у клубу „Делфин“, а од прошле године основао је своју школу и клуб „Фока“. У различитим категоријама (непливачи, полупливачи, рекреативци и такмичари) у „Фоки“ је тренутно осамдесетак малишана.

- У том периоду деца нагло расту, а пливање спречава да дође до деформитета у развоју, истиче Миљковић.

Школица за непливаче траје двадесетак часова.

- За те четири недеље, пошто је термин за непливаче сваког радног дана, деца се ослободе и осамостале у води. Тек онда почиње рад на техникама пливања и дисања, упознавање са комбинованим техникама и свим осталим што је неопходно за правог пливача, каје тренер.

Полупливачи и рекреативци „Фоке“ тренирају у јутарњем термину, усавршавајући своје пливачке технике, док се такмичари са тренером Миљковићем у оквиру својих активности спремају, не само да учествују, већ и да организују једно коло Пливачке лиге Савеза централне Србије. Надају се да ће у томе имати помоћ грађана.

До краја јуна Школа пливања „Фока“ за сву децу непливаче до пет година организује бесплатну обуку, а иначе је месечна чланарина у пливачком клубу 2.500 динара за прво уписано дете, док је за друго дупло нижа.

сијског и балконског цвећа. Колико саксија имају у својој цветној империји - немогуће је преbroјати.

Ђорђевићи су почели да се баве цвећарством осамдесетих година. Петар, који је по струци металски радник, тада је напустио сигуран и добро плаћен посао у државној фабрици и одлучио да на свом имању подигне мали пластиеник, а касније и стакленике са системима за наводњавање и грејање. Све је направио сопственим парама, без кредита и позајмица.

- Много смо радили и све улагали у производњу. Наш радни дан траје 24 сата. Треба водити рачуна о свему, од сејања, расадници, заливаша, паковања. Поста увек има јер у стакленицима никада нема празног простора. Чим се заврши пролећни програм, одмах садимо балконске врсте. За њима долазе јесење - хризантеме, виоле. Пре него што стигне на пијацу, или цвећару, сваку саксију бар десет пута претуримо преку руку. Неким врстама више одговора сунце, другима хладовина. Понекад је потребно проветравање, некада догревање. Много тога смо научили из стручне литературе, каже Живковић.

У почетку је било веома тешко доћи до семенског материјала, али сада постоје куће које се даве увозом семена и младих садница тако да им је посао олакшан.

Цвеће углавном продају на велико - цвећарама, градским зеленилима, продавцима цвећа на пијацима, а нарочито су присутни на београдским тржиштима. Ово је посао од кога се може лепо живети, да није тако, каже Петар, сигурно би радио нешто друго.

Г. БОЖИЋ

ШУМАДИЈСКИ САЈАМ ЦВЕЋА У РАЧИ
МИО МИРИС БИЗНИСА

Цвећарство је посао од кога се може лепо живети, да није тако, сигурно бих радио нешто друго, каже Петар Ђорђевић из Вучића, који са супругом Јасмином годинама узгаја цвеће за велико тржиште

У Рачи крагујевачкој и селима ове општине, где живи око 13.000 становника, ради педесетак производићаца цвећа. Из њихових пластиеника, стакленика и ружичњака на пијаце широм Србије годишње стигне на стотине хиљада садница и букета. Кају да нема бар

једне саксије или пуполька из овог места у коме су сви балкони и терасе украсени слаповима разнобојних врбена, мушкатли, сурфињија.

Трећу годину за редом у Рачи се организује Шумадијски сајам цвећа, на коме локални цвећари имају прилику да представе све оно што су без ичије помоћи урадили.

Директор Туристичке организације у Рачи Мирољуб Живковић каже да су рачански цвећари својим квалитетом и асортиманом скренули пажњу на себе. Ове године, међутим, за разлику од претходне, када је било више од 30 излагача, на сајму се појавило свега неколико цвећара, а читава манифестација деловала је знатно скромније.

- Најбитније је било да се задржи континуитет у одржавању сајма и то је постигнуто. Ове године околности су захтевале да термин буде померен за отприлике месец дана, па уместо у мају одржава се у јуну. Мали производића су већ продали своје залихе цвећа, тако да нису имали шта да изложе и нису се ни појавили. Због финансијске ситуације нисмо били у могућности да одштампамо плакате и позивнице, нити да организујемо сајам као раније, каже Живковић.

Он признаје да је и општина Рача затајила овом приликом, али да су околности биле такве да није могло више да се учини.

Петар Ђорђевић и његова супруга Јасмина из Вучића код Раче највећи су производићи сезонског цвећа у овом крају и нису пропустили прилику да се појаве на сајму. Под стакленицима на 30 ари и на још шест ари под пластиеницима они гаје више од 80 врста сак-

НАПОЗНАТИ РАЧАНСКИ ЦВЕЋАР ПЕТАР ЂОРЂЕВИЋ

ЛЕПО ЦВЕЋЕ, ЛЕПЕ ПРОМОТЕРКЕ

Мдуће године „Графопромет“ ће обележити две десеције рада и њима је припала част да буду прво предузеће у земљи, чија је основна делатност рехабилитација и запошљавање особа са инвалидитетом, које је променило статус и постало „модел“ по коме ће се реформисати и остале фирме у којима раде инвалиди. Наиме, Влада Србије је 9. априла донела одлуку по којој је „Графопромет“ постао друштво са ограниченим одговорношћу, тако да се завршила његова трансформација из друштвеног у државно предузеће.

Овај колектив има 24 радника, од њих је 11 са инвалидитетом, за које Република рефундира по 50 одсто просечног личног дохотка. То су углавном дистрофичари, ментално ретардирани, глувонеми и параплегичари, који после професионалне рехабилитације раде на пословима који одговарају њиховим способностима. „Графопромет“ се бави офсет штампом и књиговезачком делатношћу (где је упослено највише глувонемих особа), као и трговином књиговодственог и пропагандног материјала.

- Послужемо као свако здраво привредно друштво, учествујемо на тендери и морамо да испунимо услове као сва остало предузећа. Последњих пет година позитивно послужемо и немамо проблема са ликвидношћу, што нам омогућава да учествујемо на тендери. Посао добијамо јер смо увек најповољнији са ценама, објашњава Жаклина Станковић, в.д. директорке „Графопромета“.

■ Велика конкуренција

Жиро рачун ове фирме ниједан дан није био у блокади, а плате се (просек је око 20.000 динара) исплаћују редовно. Када се чују овакви подаци, многи би помислили да је у овом колективу све најбољем реду, али да није баш тако потврђује директорка Станковић. Један од услова које „Графопромет“ по новом закону мора да испуни је да од укупног броја запослених 50 одсто буду особе са инвалидитетом, што сада није случај. Овај колектив је прошле године запослио, и то са тржишта рада, глувонему особу (која је радила у Штампарији „Никола Николић“) за послове књиговесца, али од Националне службе за запошљавање нису добили ни динар. Тако није било 2004. године када су радна места добила два

В.Д. ДИРЕКТОРА ЖАКЛИНА СТАНКОВИЋ

ЗАПОШЉАВАЊЕ ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ (2)

„Графопромет“ као модел

Мада је тешко обезбедити посао, једна од најугледнијих „специјализованих“ фирм у Крагујевцу за сада се успешно бори са конкуренцијом, а нових радних места за инвалиде биће када се преселе у нови пословни простор

глувонема радника за обављање истог посла. Питање је како ће се у овој години запослiti још две особе са инвалидитетом, које до радног места у „Графопромету“ долазе углавном када фирма има дosta посла.

- Ми можемо да запослимо, али свако ко ради мора да за то добије и адекватну плату. Нимало није лако обезбедити посао свим тим људима, поготово што је конкуренција у Крагујевцу огромна. Офсет штампарије ничу као печурке. Човек набави једну машину, запосли једног радника и створи позицију да може да учествује на јавним тендери. Они у старту имају бољу позицију, јер имају далеко ниже трошкове него ми, призна је Жаклина Станковић.

Очигледно да је за 24 радника, колико је тренутно у „Графопромету“, неопходно обезбедити већи обим послова и директорка каже да сада имају, у односу на прошлу годину, дупло већи број уговора. Међутим, криза се и те како одра-

зила на њихову делатност, јер колективи најпре штеде на папиру и књиговодственом материјалу.

■ У новом простору

Иначе, „Графопромет“ не уговара послове само у Крагујевцу,

већ има далеко шире тржиште. Један од добрих склопљен је пре пет година са рудницима угља из Ресавице, за које раде пропагандне материјале, а за узврат добијају огрев. Ипак, сваке године се до овог посла, као и до других, долази преко тендера, уз понуду најповољнијих услова.

Директорка Станковић, међутим, скреће пажњу на један члан новог Закона о јавним набавкама, којим је предвиђено да фирме попут „Графопромета“ иско-

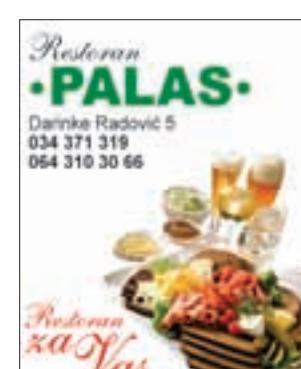
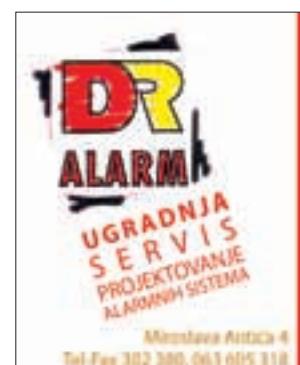
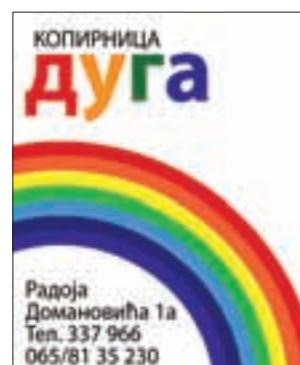
ристе могућност преговарачког поступка без објављивања. То подразумева да доставе комплетну документацију, са ценом услуга, тако да наручилац посла може да их упореди са осталим понудама и, ако им одговора, могу да их ангажују. Међутим, такав начин добијања посла мора да се објави у Службеном гласнику, а то оглашавање је прескупо.

„Графопромет“ очекује и да се реши питање њиховог простора од 366 „квадрата“ у индустријској зони, на простору некадашњег „22. децембра“. Да би се он претворио у радно-пословни неопходна је адаптација и мада је сва документација достављена Скупштини града, од које је добијена и сагласност, чекају се урбанистичка решења. Када се фирма буде преселила из садашњих (тешких) просторија са „Аеродрома“, обезбедиће се далеко повољнији услови за рад. Жаклина Станковић каже да ће тада моћи да запосли још 20 особа са инвалидитетом, али и да отворе учионицу за њихову професионалну рехабилитацију. М. ЦВЕТКОВИЋ

У ШТАМПАРСКИМ ПОСЛОВИМА ВЕЛИКА је КОНКУРЕНЦИЈА

СЕРВИСНИ ВОЛИЧ

ВЛАСНИЦИ ЗЕМЉИШТА У ЈОВАНОВЦУ И ЦВЕТОЈЕВЦУ ПОДИГЛИ ЦЕНУ

Дај ми, Боже, парцелу поред аутопута

Цена ара крај трасе Крајевац-Баточина на појединим местима достиже и 3.000 евра, иако је тражња, за сада, веома мала

Iочетне страсти, уколико их је и било, око откупна земљишта за изградњу аутопута Крајевац-Баточина између мештана Цветојевца и градских власти су се смириле, а око 90 одсто мештана, по речима Слободана Крунића, директора „Предузећа за изградњу”, већ је прихватило понуду од 350 евра за ару. Несугласице су, иначе, настале прошле јесени, јер су власници парцела кроз које треба да прође аутопут захтевали дупло вишу откупну цену.

- Цела бура која се тада створила креирају је од известних новинара, мада правих несугласица није ни било. Штавише, они мештани Цветојевца који су учествовали својим изјавама у расправљању некаквих прича о отимању земљишта, први су дошли да склопе уговор. До сада је 90 одсто мештана прихватило откупну цену од 350 евра по ару, а са преосталих десет одсто имамо проблема у виду неспроведених оставинских решења, тако да нема правног основа да разговарамо са потенцијалним наследницима, истиче Крунић, уз најаву да ће радови бити настављени 1. августа.

На одлуку да прихвате првобитну понуду, како сами мештани причају, делом је утицало и веома слабо интересовање купца за земљиште поред будућег аутопута, чemu умногоме кумује и тренутна

економска ситуација у Србији, или и иностранству. Један од мештана чија се парцела од готово 2 хектара налази на 300 метара од будућег аутопута, нуди ару по ценама од 1.300 евра. Целокупна вредност земљишта износи око 250 хиљада евра, а интересантно је да земљиште нуди на квадратни метар, па је цена једног 13 евра. Ипак, од понуђача ни корова.

- Практично је стало све, с об-

зиром на целу ситуацију, па нема ни интересовања. Цену нисам мењао, стоји већ дugo. Неки су, додуше, обезвреживали своје земљиште и спуштали цену, али многи продају и скупљају. Конкретно, у јовановачком крају ару достиже и 2.000 евра. Имали смо једну понуду и то у пролеће прошле године, нуђено нам је 400 евра по ару, али је ваљда настала неки проблем око папирологије. Нас пето-

ро чије се парцеле граниче смо постигли договор, с обзиром да је понуђач био заинтересован за 6 хектара, међутим, одустао је, отишао у Баточину и тамо купио земљиште, каже наш саговорник.

Цене су, иначе, врло различите и по речима становника из неколико села до аутопута крећу се од 170 па чак до 2.000 евра у Јовановцу, на пример, код новоизграђеног кружног тока, а у Кор-

НАЈСКУПЉА ЗЕМЉА КОД КРУЖНОГ ТОКА

ПИСМА

Србија мора бити држава региона

Идеја о формирању региона у оквирима Србије као заједничке државе има пуно смисла пре свега зарад правичније прерасподеле и власти и материјалних средстава.

Краљ Александар Карађорђевић је са пуно разлога ондашњу Југославију изделио на бановине, што је далеко превазилазило поделу на републике са две покрајине, чије су границе унутар Југославије у Јајцу 1943. године зајартане више произвољно, због чега и данас трпимо последице. После распада Титове Југославије, када је Србија остала Република каква је и била, са две покрајине (од којих је једна отета, а друга би да се одвоји), последице су веће у њој него ли у бившим републикама као засебним државама. Наставак такве политике неминовно је довео до тзв. београдизације, односно неравноправне поделе Србије на Београд и остатак Републике. То је, опет, повукло стварање јаког престоничког града на рачун свих осталих, повећала се разлика у свему између градова, вароши и варошица и, хтели-не хтели, Београд је постао држава у држави.

Садашња криза додатно нас тера на преорганизацију државе као и на правичнију прерасподелу, то јест на формирање региона у чит-

авој Републици. Они би државу освободили баласта гломазног, неефикасног и застарелог апарату управе, као и узимања све већег дела од сиромашних зарад подмиривања током државног механизма, који истовремено Београд чини богатијим, а све остале сиромашнијим и у све већој зависности од престонице.

У том случају Београд би морао много шта да подели са регионима и много више да се ослења на сопствена средства. Наравно, никоме не пада на памет да му се умање прерогативи престонице, или да то буде у складу са његовим могућностима и могућностима региона, који у новој прерасподели морају имати већа права и више одвајати за сопствен развој.

Република више не би могла да узима капом и шаком, а да дели на кашичицу, већ пропорционално у односу на величину региона, њихов значај и свеукупни допринос развоју читаве Републике. У том случају држава би пре свега била регулатор који надзире да ниједан регион не буде закинут или скрајнут с пута развоја.

Самом регионализацијом Београду не прети стагнација. Напротив, ушао би у конкурентску трку, сразмерно својим капацитетима и могућностима, као и остали, што би Србију као државу јачало и гуруло напред.

Да је одмах после растура Југославије Србија приступила регионализацији, питање је да ли би Космет био отет, да ли би Војводина тражила посебан и привиле-

гован статус са нескривеним сепретистичким тенденцијама. Али, пошто још није касно да Србија приступи регионализацији, ту прилику не сме пропустити, тим пре што је то и услов за улазак у Европску унију.

А они што заговарају статус кво, то чине из београдског себичлuka и тешко им је да изађу из његове посесивности. Неће напокон да схвате да је београдизација мач са две оштрице, фактор општег заостајања и све даљих подела на богате и сиромашне, мале и велике.

С обзиром да је покрет „Заједно за Шумадију“ први иницирао неопходност регионализације читаве Србије, на њему је да ову идеју усагласи са осталим регионима и тако заједно помогну да се држава окрене свом новом задатку и послу што пре. А за измену Устава, у том случају, никада није касно.

Димишић НИКОЛАЈЕВИЋ

На вукове повици...

Ово што последњих недеља у диригованим медијским нападима заокупља пажњу грађана Крагујевца, али и шире јавности, већ је виђено и доживљено давних 70-тих година у нападу на тада првог човека града Боривоја Петровића. И тада, када је Крагујевац био у пуном привредном и политичком

замаху, а господин Петровић стекао имац најуспешнијег и најпопуларнијег председника општине и политичара у Србији, у страху да се којим случајем не вине до престонице, измишљене су афере о наводним малверзацијама, да би касније суд, „у име народа“, Боривоја Петровића прогласио невиним за свих 17 „грехова“ за које је био оптуживан. И ником ништа. Појео вук магарца.

У међувремену, у доказивању истине, и он и људи из његовог окружења скинути су са функција, а град је постепено почeo да тоне у безнађе. И тада је било партијских јуришника, попут овог суботичког поверилика, који су по задатку измишљали афере, па ако прође – прође. Тако и данас, по оprobаном комунистичком методу, намажи га путером по глави, а много ће воде проћи Лепеницом док се он не опере, садашња градска власт је дошла у ситуацију да се брани од измишљених напада.

Опште је познато да се историја понавља, о чему је опширно писао француски филозоф Ле Бон (до деведесетих година забрањен код нас), говорећи о већитом универзалном кругу временског понављања историје и догађаја. Знајући све ово, а сматрајући са да се градско руководство пре свега мудрим, чуди ме да су насељи на ову игру. Или су можда свесно пустили да се одигра до краja, како би се видело ко стоји иза свега.

Једно је јасно: ма шта се овим поводом дешавало у будућности,

манском пољу цена достиже и 3.000 евра за ару. Највише су до сада, рекло би се, профитирали Јованчани, и то они који су имали земљу у том селу у близини тада још непланираног аутопута.

- Један наш познаник је купио најпре парцелу од 45 ари код депоније за 9.000 ондашњих немачких марака, а затим продао другом за 9.000 евра. Међутим, касније кад је кренуло ово са аутопутом и ширењем индустријске зоне, градњом сајмишта, тај је човек парцелу продао за 250 хиљада евра, причају мештани ова два села.

Можда због близине града и аутопута, мештани Јовановца држе високу цену својих имања, па се парцела у селу, подаље од аутопута, продаје и за 1.200 евра по ару, а власник имања каже да му не пада на памет да обара цену, већ да размишља чак и да је повећа.

Власници имања код надвожњака уз железничку пругу у Цветојевцу размишљају и о удружењу снага и могућој самоиницијативи. Сматрају да локација можда није лоша за неки комбинат. Својих 10 хектара овде има и град Крагујевац, а прича о отварању индустријске зоне у овом селу одавно је покренута. После проналаза компанијом „Синерги Италија“ пре две и по године и најављеног улагања од 25 милиона евра, сада су, по последњим најавама из градског врха, озбиљно заинтересовани Словенци, тачније фирма „Вијатор вектор“.

- Са италијанском фирмом „Синерги Италија“ је раскинут уговор јер нису испоштовали своје обавезе. Наши услови су добро познати, у случају запошљавања одређеног броја људи примењује се клаузула о цени земљишта, с тим да је минимум 100 евра по ару. Италијани није тај минимум нису платили, каже Слободан Крунић.

Н.СТЕФАНОВИЋ

иза Верка стоје грађани који су му указали поверење, и то не једном. А они, верујем, неће дозволити да им град поново постане паланачка прхија препуштена на милост и немилост Београда за којекаква политичка поткусуривања. Јер, јасно је сваком поштеном Крагујевчанину какав је град био пре Верка, а какав је сада. Знају то они из сенке који су покренули ову ујдурму, али су се вероватно уплашили да Шумадија са Верковом коалицијом „Заједно“ не угрози Београд. Јер, потенцијала има, Верко га је препознао и способан је да га искористи. И зато, рачунају, сасећи ће га на време да се много не расплине. Позадину ове политичке лепо је објаснио Саша Миленић у свом обраћању одборницима и грађанима Крагујевца.

Убеђен да ова харанга вуче корене из Београда, подсетио бих наредбодавце да прво очисте испред свог прага, јер дosta тога им се накупило да не могу главу да помоле, а ова игра са Крагујевцем је само скретање пажње од свега онога шта се са јавним набавкама ради у Београду. Зато ми се намеће она мудра народна пословица: „На вукове повици, док лисице месо једу“ као одговор на сва ова дешавања. И, на крају, с обзиром да се историја понавља, нека не забораве налогодавци ових диригованих афера да су све буне и преврати кроз историју Србије вуки корене и кретали из Крагујевца.

Владимир Вања МАРАШ,
слободни новинар

Уго се у „Лудусу”, јединим нашим републиканским позоришним новинарима, није појавио текст који нашироко и надугачко пише о најстаријем српском позоришту. Понеки текст или критика представе биле су све што се о Књажевско-српском театру писало. Чак ни три велика и важна фестивала, као што су „Јоакимфест”, „Јоакиминтерфест” и „Златна искра”, нису завређивали пажњу ових позоришних новина.

Међутим, у последњем броју „Лудуса” објављен је текст који је изазвао велику пажњу не само крагујевачке позоришне јавности, већ и српске. Сада се због тог текста најављују бројне тужбе, уколико ове новине већ у следећем броју не објаве праву истину.

■ Изван позоришне мапе

Елем, Петар Грујичић, новинар „Лудуса”, своју причу о Књажевско-српском театру почиње враћањем у близу прошлост. Он наводи да „упркос традицији у уметничким потенцијалима, Књажевско-српски театар се већ читав низ година налази у потрази за препознатљивим уметничким профилом којим би се наметнуо сопствено и широј јавности. Повремени покушаји нису уродили плодом па је, најпосле, Крагујевац последњих година остао скоро изван наше позоришне мапе. Последње представе о којима је било више речи у широј позоришној јавности, попут 'Голе Вере', 'Милоша Великог', 'Галилеја', одигране су пре знатног броја сезона”.

Даље, тврди Грујичић, годишња продукција сведена је на три премијере, без већег пласмана и публицитета, учешће на фестивалима је смањено, награда нема, а сам Крагујевац је делимично и у недостатку сопственог републиканског репертоара - домаћин „Јоакимфеста”. За овај фестивал новинар „Лудуса” каже да је смотра на којој гостује селекција представа позоришта из централне Србије.

Као битан податак он апострофира и да је током прошле сезоне на матичне три сцене одиграно 69 представа са текућег репертоара, а број гледалаца је 15 хиљада.

И на крају, Грујичић закључује

„ЛУДУС” О КРАГУЈЕВАЧКОМ ПОЗОРИШТУ

Критике из друге руке

Текст који је објављен у последњем броју „Лудуса” износи бројне неправилности о раду Књажевско-српског театра. У најстаријем српском позоришту тврде да ништа од наведеног није тачно и траже извиђење

Пише Мирољуб Чеп

да „као што обично бива у таквим жалосним ситуацијама, живот у позоришту, уместо на сцени, постаје занимљивији поред сцени, у рђавим примерима појава, навика, као и професионалних и међудесних односа.

Оптужбе колега на рачун управника су бројне и њихове навођење би тражило више простора. А оптужбе се крећу од непрофесионалних услова глумачког рада и одсуства било каквог уметничког концепта, па све до фiktivnih

ВОЈИСЛАВ СПАСИЋ, ОПЕРСКИ ПЕВАЧ

Срамотно блаћење

Заиста не знам одакле да почнем. Мало је рећи да сам затечен овим текстом. Да кренем редом - позориште нема никакве везе са организацијом опере „На уранку“. Тачно је само да су нам они помогли техником и људством, односно да су нам дали простор.

Друго, не разумем „оптужбу“ и шта се њоме хтело: „ангажована се два редитеља“. Прва премијера је била са клавиром и то је пренета режија из 1999. године, која је изведена у Београду. То је била

студентска представа коју је потписао Дејан Младиновић. Прошле године је направљена потпуно нова представа са две поделе, за шта је ангажован сада покојни Борислав Поповић. И као треће, свако ко жели може да се увери где је отишао сваки динар уложен у ову оперу.

Осећам се неугодно што уопште нешто морам да објашњавам. За овакве оптужбе може да се подигне тужба за увреду части. Овде је реч о увреди! И то у тренутку када се боримо да опера у Крагујевцу заживи. Заиста је срамота овакво блаћење толиког труда да Крагујевац добије оперу.

ДРАГАН ЈАКОВЉЕВИЋ, ДИРЕКТОР КЊАЖЕВСКО-СРПСКОГ ТЕАТРА

Непристојан и злонамеран текст

У питању је непристојан и злонамеран текст Петра Грујичића „Театарска глобализација“ у коме он, са само њему знатном намером, износи невероватан број неистине и нетачних података везаних за рад Театра, стварајући тако потпуно погрешну слику о стању у овом Театру и његовим уметничким дometima.

Будући да није располагао веродостојним подацима о вишеструким активностима Театра, његовим бројним домаћим и страним сарадницима и пројектима, фестивалима, међународној сарадњи и признањима у једном од најуспешнијих периода Театра у скоро двовековном постојању, Грујичић се трудио да фалсификованим чињеницама на сваки начин што више омаловажи постигнуте резултате у последње четири и по године и докаже тезу да је најстарији српски театар „остао изван наше позоришне мапе“ откако је на његовом челу нова управа, а у граду нова власт, која је позористе оставила „на милост и немилост“.

Културна јавност, срећом добро обавештена и о догађајима на позоришном простору ван такозваног „круга двојке“, за разлику од аутора текста, није наслала овако осмишљеном покушају дискредитације најстарије позоришне куће у Србији, па су уредништву листа већ почела да пристижу и прва реаговања позоришних посленика.

И глумци Књажевско-српског театра, на које се Грујичић често позива, изражавајући велику синдикалну забринутост због „жалосне ситуације“ у којој се они налазе, упутили су писмо Управном одбору Театра у коме истичу да они нису имали никаквог контакта са Грујичићем, да нису извор информација за поменути текст и да се не слажу са садржајем истог.

Уколико је жељео да објективно представи крагујевачки Театар, Грујичић је све релевантне податке могао да добије од надлежних служби у Театру, у управи града Крагујевца, да их пронађе на информацијама богатом сајту, али и у архивима Радио и ТВ Београд, а и код колега који тамо раде и годинама успешно прате наш рад, па чак и у писаним препорукама бивших председника СДУС-а.

Наравно, Књажевско-српски театар ће у наредном броју „Лудуса“ објавити до последњег детаља, са свим нумеричким показатељима, тачне податке о својим активностима, не очекујући да Петар Грујичић открије своје побуде за овакав „аналитички приступ“. Уколико се сети да је све те неистине писао у нашем „сталешком“ листу и проради му савест, биће довољно и једно музаво: „Извините! Ако не, ћећемо се још, онда до краја!

РЕПЕРТОАР У БРОЈКАМА

Богата продукција

У претходне четири и по године изведена је 31 премијера, од чега је још увек на репертоару преко 20 представа. Године 2005. изведене су чак 12 премијера. Због великог броја представа и немогућности да све буду редовно игране, због бројних фестивала и гостовања, у 2008. број премијера је смањен на три како не би дошло до гушења у репертоару, а и да би се све представе равномерно изиграле.

Дакле, нису тачни наводи у „Лудусу“ да је продукција сведена на три премијере годишње, као ни број изведенih представа у прошлој години. Театар је у 2008. години одиграо 110 представа, не 69 како Грујичић наводи. Такође, Књажевско-српски театар је у претходне четири и по године учествовао на 32 фестивала, од тога 12 у иностранству, и освојио 21 награду. На сценама је укупно реализовано 169 програма.

пројеката и одбора те као посебан куриозитет - продукцију оперске представе за чију су премијеру ангажована чак два редитеља”.

■ Изненађење и неверица

У Књажевско-српском театру изненађени су овим текстом. Након прве неверице, одлучили су да траже извиђење јер, како они тврде, ништа од наведеног, једnostavno, није тачно. Већина података је малициозно и тенденциозно наведена. Зато захтевају да се овај текст одлучно демантује, извиђење, како од новинара Петра Грујичића, тако и од комплетног уредништва „Лудуса“. У супротном - поднеће тужбу.

Исто то захтева и организатор опере „На уранку“, која је поменута у тексту, а која нема никакве везе са позориштем, сем да је онаступило простор и технику за овај догађај.

Петар Грујичић каже да никада није био у Крагујевцу, а да је повод за писање био састанак са члановима Удружења драмских умет-

ника Србије, односно глумцима овдашњег театра. Иако није био присутан, он каже да му је пренет део разговора са састанка

- На том састанку, бићу искрен, нисам био, али је мени Јиљана Ђурић, председница Удружења драмских уметника Србије, рекла да напиши чланак о томе. Како ми је она објаснила, више од половине чланова Удружења је тражило састанак. Мени су само пренесени подаци и документација, а половину нисам објавио. Истина је да сам писао из „друге руке“ - то ми је била обавеза, а ако је реч о грешци, упутићу извиђење, каже Петар Грујичић.

Он је објаснио да му је жеља била да заштити чланове Удружења драмских уметника Србије, а не да дезинформише јавност. Навео је да ће уколико се буде утврдило да је његова грешка, или да су, пак, информације погрешно пренете, свакако све демантовати, већ у наредном броју, те да сматра да „велика штета“ није причињена.

ПРЕПОРУЧУЈЕМО

Субота, 27. јун, 20 часова
Књажевско српски театар
Премијера „Клуб - Нови светски поредак”
Режија: Александар Дунђеровић
Копродукција Књажевско-српског театра и Колектив тијет из Манчестера

Понедељак, 29. јун, 20 часова
СКЦ, сала ПМФ-а
„Бејби бокс“
Плесна комедија
Позориште „Веселе скоки театар“, чешка република

Понедељак, 29. јун, 20,30 часова
Кутија шибица, СКЦ
Филмски програм
Фilm изненађења

У КРАТКО**Жива сулфид и уља на платну**

У Музеју „21. октобар“ отворена је изложба слика - жива сулфид и уља на платну Живомира Поповића. Овај београдски сликар мноје је присујији на европској сцени нео на домаћој. Поглед на све који представљају је фућуритички, нерални, што је свећи фантастичних животиња, вавременских и надреалних бића која нас иосматрају са њеових платана.

Изложба је заједнички пројекат Сион-мен тарка и Народног музеја, а посетиоци ће можи да је посетеју до 26. јула.

Нови број „Корака“

Из штампе ће ових дана изаша нови број часописа „Корак“. Пејчи и шести број доноси нам јесме Олеја Томића, Божика Томашевића, Бојана Белића. У рубрици „Мердијани и паралеле“ представљен је, измену осталих, Натиј Махфуз и Жак Динен, а у рубрици „Палете“ можете прочитати о сликарству Љубице Цуце Сокине.

Конкурс

Међународни филмски фестивал је свећен особома с посебним поштовањем, који ће бити одржан у новембру у Минхену, позиваје да се пријаве за учешће у такмичарском програму.

Седмо издање што фестивала биће одржано од 4. до 7. новембра у Филмском музеју у Минхену, под слоганом „Начин на који живимо“. Организатори позивају ауторе из целог света да пријаве радове за предселекцију. Пријаве за фестивал треба посласти најкасније до 10. јула.

„Смиље“ отвара Универзитетаду

Свечано отварање 25. летиће Универзитетаде, која се од 1. до 12. јула одржава у Београду, започеће дефилеом учесника, а часија да изограви гости из 143 земље. Имаће и крајујевачки ансамбл „Смиље“. Њихов концерт је заказан је за 29. јун, на Трију Републике.

Одложена летња школа

Међународна летња школа српског језика, културе и науке, која је требало да се одржи у Јошавици, због организационих разлога одложена је за следећу школску годину.

Ову школу основао је Универзитетад у Крајујевцу, са циљем да посвети чује, унајпрејује и шире учење српског језика и упознавање са српском културом, историјом и науком изван граница Србије. Такође, циљ школе је и усвојавање и развијање сарадње са српским универзитетима и међународним организацијама које се баве образовањем, научном, културом и привредом, као и српском дијаспором.

Сличне школе већ годинама постоје на београдском и новосадском универзитетаду, а поузданци су стручни, наставници, научни радници, гимломате, новинари, привредници, припадници српске дијаспоре...

ПРОМОЦИЈА „АЖДАХЕ“**Алтернативна ревија**

Први број стрип ревије изашао на 146 страна, на којима је више од 20 аутора, а заступљене су генерације домаћих стрип-цртача

У Студентском културном центру прошле недеље представљен је први број магазина „Аждаха“. Реч је о алтернативној стрип ревији, коју је припремио за штампу и издао овдашњи Центар слободарских делатности.

Алтернативни стрип не треба тумачити у суженом значењу, какав има, рецимо, термин алтернативни филм, јер он, схваћен на најшири начин, може да обухвати разне, веома утицајне конкретне историјске феномене. Или, како то тумачи Ђорђе Савић, директор и одговорни уредник, ова стрип ревија је настала из потребе да се у овом тешком времену појави један подкултурни магазин.

Први број има 146 страна на којима је заступљено више од 20 аутора. Ту су све генерације домаћих стрип-цртача, од Александра Димитријевића, Радована Шаренца и Николе Костадиновића, преко аутора средње генерације Востока, Димића и Савића, па све до млађих, као што су Милан Јовановић, Урош Обрадовић и Филип Мисита.

Поред домаћих аутора, у првом броју „Аждахе“ објављени су и стрипови Павла Митића из Беча, као и стрип Маца Стронберга, тренутно једног од најважнијих америчких аутора.

Занимљиво је да стрип заузима 80 одсто ове ревије, а остали садржаји посвећен је филозофским текстовима, књижевности, као и интервјуима.

Први број „отворио“ је разговор са Вуду Попајем, који се, поред музике, бави и стрипом, што није познато широј јавности.

Иначе, „Аждаха“ ће излазити тројесечно, па је планирано да други број изађе у септембру. Може се купити у свим боље снабдевеним киосцима и књижарама широм Србије.

М. Ч.

ЗАВРШЕН ШДФ**Најбоља група - „Сајлент“**

Прву награду на Фестивалу освојила је група из Лазаревца, друга награда припада групи „Рејн дилеј“, а трећа „Инкомлиту“

Протекле суботе одржан је осми по реду „Шумадијски демо фест“. Ове године у такмичарском делу програма било је пет група: „Рибрт оф д срци“ из Зрењанина, „Инкомлит“ из Обреновца, „Алфатица“, чији чланови долазе из Крушевца и Београда, „Рејн дилеј“ из Београда и „Сајлент“ из Лазаревца.

Уврштени су бендови који су својом оригиналношћу направили отклон од већине младих бендова, а пажња је поклоњена и разноврсности музичких праваца.

У ревијалном делу програма наступили су бендови „Блек Џорџ“ из Тополе (прошлогодишњи по-

бедници), „Брикхедс“ из Новог Сада (лане трећа награда), „Прогреши офа а лајф“ и „Свомп“ из Крагујевца, као и „Звонцекова биљежница“, шумадијске панк легенде.

Ова манифестација, коју организује Студентски културни центар Крагујевац, има за циљ да окупи младе музичаре и помогне њиховој афирмацији. Трочлани жири, у саставу Петар Јањатовић, новинар и публициста из Београда, Светислав Тодоровић и Саша Вујић, еминентни музичари са сцене, донео је одлuku да прву награду на Фестивалу добије група „Сајлент“ из Лазаревца. Другу награду освојила је група „Рејн дилеј“, а трећу „Инкомлит“. Награду за најбољи текст, која је по други пут додељена на овом Фестивалу, освојила је, такође, група „Сајлент“.

По мишљењу учесника, жирија и публике, овогодишњи „Шумадијски демо фест“ био је успешан. Организатори су уложили знатан напор да концепт, који је почeo на отвореном, због кише, буде у најкраћем могућем року прећен у затворени простор, тако да су сви предвиђени бендови из такмичарског и ревијалног дела наступили по предвиђеном редоследу.

Иначе, покровитељ манифестације била је Скупштина града Крагујевца, као и „Др. Студио мјусик шоп“, који је дародавац треће награде. М. Ч.

ЈОШ ЈЕДАН УСПЕШАН ФЕСТИВАЛ**Берлинска**

Пише Зоран Јаци Ђорђевић

„Реванш“ је прича митских осећања коју од првог кадра Шпилман прецизно води, показујући великом самоувереношћу прљави реализам Европе којим се већ дugo баве браћа Дарден и Урлих Сиди, мешајући га са кореном естетике америчког трилера седамдесетих. Шпилман плете своје нити око Алекса (Јоханес Кирш), помоћног радника у бечком борделу, који је у вези са проститутком, Украјинком

Тамаром (Ирина Потапенко). Она, без снаге да напусти такав живот; он, после година провеђених на робији, без уштећевине и упориша којима би њој обезбедио заштиту од понижења и злостављања, одлучују се на акцију која ће им променити животе.

Када Алекс почне да се скрива на имању свог деде, животи свих ликова драстично ће се изменити, што Шпилман користи да покаже праву природу њихових карактера.

Попут „Игре плакања“ или Кјубрикове „Лолите“, „Реванш“ припада остварењима која на почетку крију свој идентитет, да би изненада кренуо неким чудним токовима или ка неком мрачном понору. Тако „Реванш“ започиње као трилер да би изненада потонуо у дубине психолошке драме.

Овај једноставан филм, снажне текстуре и дубоких емоција, пре којег је Гој Шпилман био готово непознат ван граница немачког говорног подручја, прати гледаоце дуго пошто напусте пројекциону салу. Понедељак, 29. јун, је једина прилика да то проверите.

ГЕГОВИ И СКЕЧЕВИ ЗА КОЛЕКТИВНИ СМЕХ

ТЕАТАР ПОКРЕТА**Весели скокови**

Овде има свега, почевши од Петипиног венчног плеса лабуда и ирског плеса, обогаћеног геговима, скочевима и глупирањем. Правило које овде важи је колективни смех

Крагујевачка позоришна публика биће у прилици да се следећег понедељка сусреће са чешким позориштем „Веселе скоки“, који ће у сали ПМФ извести представу „Бејби бокс“. „Веселе скоки“ је театар покрета, који је инспирисан комедијом дел арте, немом комедијом, балетом, пантомимом, цезом, свингом и степом.

„Бејби бокс“, плесна комедија, животна је прича од колевке па до гроба - укључујући сазнање, заједничко одрастање, заљубљивање,

раскиде, фрустрације и здравствене картоне старијих људи. Овде има свега, почевши од Петипиног венчног плеса лабуда и ирског плеса, па све до лепршаве и звучне поезије животног звоника. Све ово обогаћено је геговима, скочевима и глупирањем.

Правило које овде важи је колективни смех. Аутори су били инспирисани својим детињством које су проживљавали у периоду везаним за 1968. годину - детињству где је све дозвољено и где машта нема граница. Тамо где обична мармица може бити завеса, а плишани меда страстевни партнери у надреалном свету. Вихору необичних покрета нема краја.

„Веселе Скоки“ су театарска група оформљена 2003. године. Њихове представе, иначе, настају у „Позоришту у Целетне“ у Прагу, али поред редовних наступа у појменутом театру играју на многим тамошњим сценама. Чешкој публици први пут представили су се комадом „На хлаву“ (На главу) која је премијерно изведена пре пет година, а доживела је касније 100 реприза. Упоредо са радом на овој представи, „Веселе Скоки“ припремали су и другу представу - „Не на жељезничкој станици“, необичну трагичномичну причу о Ани Ка-рењини и седам жељезчара.

Од самог настанка театарску групу су водили Јана Ханушова, Мартина Пацец и Мирослав Хануш.

Иначе, ова трупа у Крагујевцу долази у оквиру мини српске турнеје у којој ће још наступити у Београду и Смедереву. Представа почиње у 20 часова.

М. Ч.

НЕСТОР МИЛОВИЋ

ВЛАСНИК АБАЦИЈСКЕ РАДЊЕ,
НЕСТОР У СРЕДИНИЖЕНА КОСАРА, ПРВА ДЕСНО, У РАДНИЧКОЈ
ШКОЛИ ЗА ДОМАЋИЦЕ

ИЗ СТАРОГ ПОРОДИЧНОГ АЛБУМА

Миловићи

Пише: Гордана ЈОЦИЋ

Када старим Крагујевчанима поменете Нестора, одмах се присете абаџијске, касније бижутеријске радње у центру града, на месту где се данас налази пролаз за „Безистан“. Основао је Нестор Миловић, абаџија, чији је отац Панта био стари Крагујевчанин, учесник Светоандрејске скупштине. Нестор је рођен у Крагујевцу 1904. године, али је пријављен тек две године касније у Љубићу, где му се

мајка преселила са новим мужем, након што је Панта умро. По оцу је имао и сестру Загорку, а по мајци сестру Станку и брата Милана.

Још док је био у основној школи служио је једног инжењера који је радио на изградњи пута Краљево-Крагујевац. Касније се вратио у Крагујевац и уписао на занат код Милована абаџије. По завршетку заната оснива своју радњу која се по њему и зове Нестор Миловић. Касније је та радња од абаџијске прерасла у гвожђарску, а онда продавницу бижутерије. Њу ће му комунисти одузети после Другог светског рата, па ће наставити да продаје бижутерију на тегзама пре-ко пута и по разним сајмовима.

Нестор се оженио миријаком Косаром из Велике Плане. Она је завршила тада познату радничку школу за домаћице, те је остала упамћена као добра куварица. Добили су двоје деце старијег Миодрага и млађег Радомира. Миодраг је неко време радио као судија за прекршаје у Рашкој, а затим се и сам преоријентисао у трговце. Са супругом Љиљаном има двоје деце Мирајну која води школу енглеског језика у Крагујевцу и Нестора, који држи ћевабџиницу.

Радомир се најпре бавио фудбалом. Каријеру је отпочео у Радничком, одакле је прешао у БСК (данашњи ОФК Београд), па у Војводину, скопски Вардар и на крају у Вартекс из Вараждина. Ту су као одличног голгетера приметили и тренери загребачког Динама, али њихову понуду није прихватио. По повратку у Крагујевац, средином шездесетих, запослио се у стручнију зупног техничара и тако је дочекао пензију. Оженио се Јелицом, лепом Крагујевчанком која је отишла за њим у Вараждин. И данас прича да су га „замађијали“ њени родитељи кафом, после чега су могли да раде с њим свашта. Са њом има двоје деце, сина Слободана и кћерку Елизабету. Слободан је завршио гимназију у Соутх лејк ситију у америчкој држави Јута. Већ је тамо био уписан студије, када га је случaj вратио у Србију на Стоматолошки факултет у Београду. Данас је стоматолог и живи у Крагујевцу. Сестра Елизабета је завршила средњу музичку, па вишу зупно-техничку школу, онда почела да студира биологију, али је на крају ипак завршила историју и географију. Данас ради као наставница у Основној школи „Светозар Марковић“.

СТАРИИ
СИН
МИОДРАГМЛАДИ СИН
РАДОМИР
ИСПРЕД
БИЖУТЕРИЈСКЕ
РАДЊЕРАДОМИРОВА ЖЕНА
ЈЕЛЕНА

РАДОМИРОВ СИН СЛОБОДАН

СРУШЕНА РАДЊА МИЛОВИЋА НА МЕСТУ
САДАШЊЕГ „БЕЗИСТАНА“

КРАГУЈЕВЧАНИН ДО КОСКЕ

Брана (и игра) к'о матор

Ако позориште некада буде имало своју монографију, или тако нешто, Братислав Славковић Кеша може да добије своје поглавље, али он је у вансценском, градском животу већ утисну биографију живе легенде

Пише Мирослав Јовановић

Уместо са „добрим даном“ или „здравом“, познаницима се јавља са „куме, јеси ли чуо“ (виц, наравно). Који?

- Зашто је криза дошла у Србију?

Зашто?

- Да цркне!

Онда повуче качет ка челу, промуцло се наслеје и оде карактеристичним ходом, гегајући – мало повијен напред.

Колико му људи зна право име? – Мало, каже. Углавном само блиски и они из бранше. За породицу је Бата, од Братислава, за све остала Кеша. У крштеници је под презименом Славковић.

ФУДБАЛЕР: Од када је и зашто Кеша?

- Од клиначких дана. Када сам као најмлађи тражио да ме приме у тим за лопте, рекли су – можеш, али само да браниш. А голман је био на бетонччу, кад се баци, пукне к'о лубеница. Онда су ме они старији подржавали: браниши као кеша! То је значило – браниши к'о матор. Тако, ето, ја и оматорих као Кеша.

Али будућем глумцу, брањење на бетончу није био крај фудбалске каријере. Касније је играо за тим Гимназије, па онда у „Радничком“.

- Имали смо јак кошаркашки, рукометни и фудбалски тим. Онда смо ралими дипломе са такмичења, доносили пехаре и хвалили се код разредног Агриколе, иначе честитог професора, покушавајући да нам он посвети мало пажње и тако „откинемо“ од часа. Међутим, обично би скратио причу најавом: Данас пропијем.

Једном сам ипак успео да се део часа математике посвети фудбалу. То је било кад су омладинци „Радничког“ у Купу маршала Тита победили Динамо у Загребу са 3:2. Чувена утакмица, голове су дали Мића Дуњић, Маке Панчевски и ја, играо сам десну полулуку, „осмица“, а сутрадан на насловној страни „Спорта“ моја слика. Онда се и Агрикола заинтересовао за успех свог ѡака.

ДОБОШАР: Прву глумачку улогу добио је кад је био ћак у Основној школи „Радоје Домановић“.

- Имали смо сјајну наставницу српског Веру Станковић. Предавала нам је и о свему са нама разговарала, није класично испитивала. Имали смо драмску секцију коју је она водила, а на нивоу града сваке године одржавала су се такмичења између школа. Наставница Вера позове чика Милета Марића, глумца из нашег позоришта, да нам помогне у спремању представе. Припремали смо „Пепељугу“ и ја добијем улогу добошара. Такмичење је било у сали

И ДАНАС СА ВЕЛИКИМ ПЛНОВИМА

,„Пионира“, били смо најбољи.

И следеће две године играо сам у школским представама. Једну смо сами припремили од неких својих комада, а онда смо наступили са „Николетином Бурсаћем“. Стварно се онда велика пажња посвећivala раду школских секција и са великим жаром ишли смо на такмичења – општинска, срећка, па републичка и савезна.

А када је постao гимназијалац, наставио је да игра на два поља: фудбалском и позоришном.

- Постојао је један јак тројац: Гимназија – Позориште – Дом омладине. У Гимназији су редовно рађене представе за такмичења школских и аматерских позоришта, у чему су нам својски помогли чика Јуба Ковачевић, Пендула, Миле Марић, Немања Северински... Јуришић је још као ћак писао текстове за представе, пре њега Буца Павловић, а Дом омладине је био право стециште будућих глумаца, сликара, музичара. Шездесете и седамдесете године прошлог века биле су златно доба за младе крагујевачке уметнике.

Црногорска ера: Ређале су се представе, наступи, награде у којима је Братислав Славковић Кеша незаобилазан.

ПРЕДСТАВА ИЗ ШКОЛЕ „РАДОЈЕ ДОМАНОВИЋ“, КЕША ТРЕЋИ С ЛЕВА

шни лав“, у којој смо играли и ја и Горица Поповић, одемо на фестивал аматерских позоришта у Кули. Било је то 1969. године. Сјајно смо прошли, а ја од професора академије Бошка Бошковића добијем понуду за рад у Црногорском народном позоришту. Одем у Титоград и тамо останем четири године, додуше у међувремену сам

ЧУВЕНИ ОМЛАДИНСКИ ТИМ „РАДНИЧКОГ“, ЧУЧИ, ПРВИ С ЛЕВА

НАЈАВА ЗА ПРЕДСТАВУ У ДОМУ ОМЛАДИНЕ КЕША – У СРЕДИНИ

- Тешко је данас клинцима објаснити ентузијазам са којим смо радили. У Дому омладине је „кувало“ од рада, али и од другарства. Ту је легенда био управник Мирко Ђоковић, који је стално говорио: „Нека деца руцкају живот“. Умео је да нас окупи, организује, да свакоме да шансу, па ако, рецимо, неко и не постане глумац, бар ће бити добар позоришни гледалац. Мирко је умео ненаметљиво да нас заштити, да нас одвоји од улице и стално нас је гурао. Кад он домару каже: „Драгољубе, иди купи бојице“, значи биће сликања, а биће и музике, глуме...

Са представом „Тигар или стра-

одслужио и војску. У Титограду ми је добро било, али ипак сам одлучио да се 1974. вратим у Крагујевац. Од 1. септембра те године члан сам нашег Театра.

У 200 ПРЕДСТАВА: Хроничари и критичари забележили су и оцењили 35 Кешиних година у крагујевачком позоришту. Успехе и награде, као и падове и кризе.

- Увек сам био задовољан када сам добијао да играм, а ништа више од тога не исам ни тражио. Знам глумце који воле себе у позоришту и оне који у себи воле позориште. Ја сам од ових других. Жао ми је што данас радост ства-

рања није као некада, када је цео ансамбл живео за представу, када је било мање себичлuka и солирања, када смо сви били „венчани“ са позориштем“.

Немам прецизну статистику, али мислим да сам играо у више од 200 представа. Знам да су једне године новине објавиле да смо у сезони Миле Марић, Цица Пендић и ја имали 436. наступа, много више него радних дана, јер било је и дечјих представа пре подне и не знам шта још.

Међутим, Кеша је истовремено писао и режирао и за друге scene. Глумио је и на балконима, по улицама, кафанама, плажама...

- Једном смо колегиница Славица Стојанов и ја наступили у тада популарној и препуној кафани на краљевачком путу. Кад сам јој, после свега, рекао да „публика“ која нас је гледала и слушала има најмање хиљаду година робије – она се зграбнула. „Е, сад можеш да играш где год хоћеш“, рекао сам јој на крају.

А било је и потпуно откаченог, непланираних наступа. Једном смо у „Корани“ покојни Неша Миловановић и ја рецитовали јеванђелије, уз пуну драматургију. „О-о-салата! О-о-ћевапи! О-о-штицер...!“

Иначе, Кеша и сада редовно зализи у кафане, али искључиво пише обичну, негазирану воду, из стаклене флашице од 0,3. У воду сипа прашак из кесице, па добије сокић, а о ранијим годинама само кратко каже:

- Боем је духовни аристократа.

ТЕЛЕВИЗИЈА: Играо је епизодне улоге у две најгледаније серије из нове продукције РТС-а, „Село гора и баба се чешља“ и „Мој рођак са села“.

- Глумац је роба, а телевизија најбољи излог. Још је Мира Трајловић истацала колико је за позоришног глумца битно да га упозна широк аудиторијум, а за то је те-

ПРЕДГЛУМАЧКО И ПРЕДФУДБАЛСКО ДОБА

Има скоро спремљену збирку кратких, духовитих песмица, а у великој припреми и књигу анекдота о познатим Крагујевчанима.

- Већ сам доста скрупио и обрађио. Једна је, рецимо, о певачу Радиши Урошевићу. У време власти социјалиста, новине објаве слику како он на предизборном митингу пева са Славицом Ђукић. Скупило се друштво, пита га откуд он тамо, он одговара да је био позван и да је професионално одрадио свој музички „задатак“, развија се полемика, кад у среде стиже поп Станко:

- Је ли људи, откад је Славица почела да пева са својим пацијентима?

Има, међутим, још планова.

- Спремам сценарије од низа скечева за новогодишњу телевизијску емисију. То треба да буде серија гегова, за које све имам, фали ми само мало парица.

А у плану је и нешто много озбиљније – мјузикл.

- Још се двојумим између две варијанте. Једна је „Лутка са насловне стране“ уз сонгове Боре Ђорђевића и текст Гордана Михића. Али, имамо и мјузикл који се зове „Смак“. Групни аутор је „КЕРАЗО“, скраћеница од Кеша, Раденко Раденковић, Зоран Прокић, који смо урадили још 1969. године, али никада га нисмо реализовали. Радња се догађа на пустом острву, где неколико група безадежно ишчекује крај своје судбине, отуда и назив „Смак“, али све има срећан крај. Музiku је, још онда, написао Слободан Коминац, а по свом сценарију и „Смаковци“ су добили име, јер баш у то време распао се „Центри“, стигли су Тоčak и Кепа и рађала се нова група. После су измислили да је то скраћеница од Самостални музички ансамбл Крагујевац.

КОЊ И ПРАСЕ: Број Кешиног мобилног телефона завраша се са 1945. То је година његовог рођења – па рачунајте. Али, једна „рачуница“ је већ изведена: Братислав Славковић, и Бата и Кеша, уписан је у живе легенде града. На ову констатацију, он одговара вицем који има и наслов: „Не треба увек чинити у животу“.

Елем, разболео се коњ и газда позове ветеринара. Овај му удари једну дозу инјекција, али коњ ништа – лежи и не мрда. Другу дозу – исто. Трећу... Гледа све то прасе, притричи коњу и каже му: „Дижи се, коњино једна, скочи, трчи, виши да ће те ови заклати и целог бацити у кобасице!“ Коњ послуша, скочи на ноге... Гледају га газда и ветеринар, сада већ срећни и задовољни, па ће газда: „У то име, да закољемо прасе“.

ДАНИЛО ИКОДИНОВИЋ, ватерполиста, муж певачице Наташе Беквалац, на питање кога је прво видео када се пробудио из коме после саобраћајне несреће:

- Наташу, која ми полако говори: „Да ли знаш ко сам ја теби?“

Ја, пресрећан што видим моју Наташу, а не могу да говорим, јер сам везан и крвав, само сам промрљао: Једи говна!

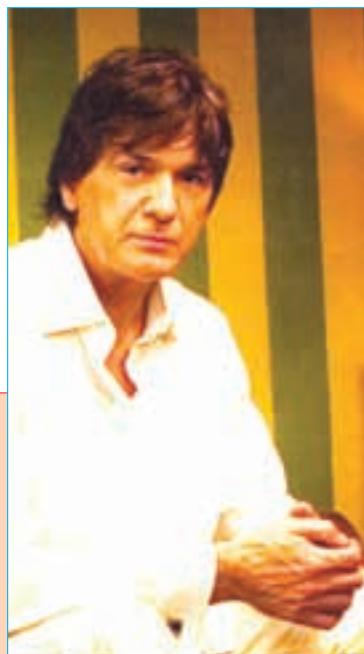
ЗДРАВКО ЧОЛИЋ, певач:

- Када бих опет сарађивао са Брегом, снимање ЦД-а би се отежало десет година, а ја мислим да албум не треба радити дуже од шест месеци. То што са Бреговићем сада нисам везан у музичком смислу не значи да смо се споречкали.

БОЖИДАР ЂЕЛИЋ, потпредседник Владе, о европском путу Србије:

- На крају свега биће много очева овог успеха, а мало је било рудара када је то требало да се погура. Ја никада нисам зазирао од тога да уђем у рудник и копам.

СУЗАНА МАНЧИЋ, ТВ водитељка:

- За мене је храна извор радости и више уопште немам илузија да могу имати манекенску фигуру, јер, у крајњој линији, то и не приличи мојим годинама.

ДАДО ПОЛУМЕНТА, фолк певач:

- Мој нескривени таленат је глума. Кроз спотове и разне животне ситуације закључио сам да сам надарен.

ЈЕЛЕНА ТИНСКА, играчица и списатељка:

- Што се тиче пиштольја, немам га, осим једног маленог са средством за тренутно успављавање. А пиштоль и цип највише значе малим мушкарцима са тенором, који по правилу једино празан пиштоль имају у гађама.

ВЕСНА ВУКЕЛИЋ ВЕНДИ, певачица, сада овако пева:

- Уљез ми се увук'о у цвеће, лепо му је, да изађе неће. Уљез мојом душом господари, тера ме да радијем разне ствари.

ДЕЈАН МАТИЋ, певач:

- Недавно сам возио ауто добрих педесет километара. Враћали смо се са неког наступа у Босни и мој пријатељ Зоки ми каже: „Ајде, мало вози!“ Ја пристајем без размишљања, заменим местима и дам по гасу.

САТИРА

Приватизација

На демонстрацијама гладног, неизапосленог и нездовољног народа узвикујао сам пароле које се у тајким приликама иначе говоре. У колони су били људи који су мало ходали, а мало се одмарали јер због исцрпљености нису могли дуго да стоје на ногама.

Никоме у граду нисмо били занимљиви јер се демонстрације и протести одржавају сваког дана и то по неколико пута дневно.

Галамио сам против председника, против премијера, против свих министра по списку, али нико није реаговао!

Тек када сам узвикујуо име власника наше фирме: - Доле тајкун Милан Миленковић! Њему је место на

робији! - за обе руке су ме ухватила двојица униформисаних момака и убацила у комби сличан полицијској „марцици“. Крајичком ока успео сам да прочитам напис на том возилу „Миленковић полиција“.

Под сиреном и пратњом довезен сам пред објект на чијим улазним вратима је писало: „Судија за прекрајаше компаније Миленковић“. Осуђен сам на тридесет дана затвора, са могућношћу да се жалим Врховном суду истоимене компаније.

Потом сам истим колима пребачен на једно имење ограђено бодљиковим жицом. Када смо пролазили кроз главну улаз видео сам опет напис на металној табли: „Окружни затвор Републике Миленковић“.

Почео сам да служим казну радећи на пољопривредном добру „АгроЭкономија Миленковић“. До мене су у затвору долазиле дневне новине, а увече смо могли да гледамо и ТВ станице.

У свим тим медијима, иначе у власништву компаније Миленковић, хваљен је процес приватизације којим ће у наредним данима, како је истицано, после железнице, авио компанија, школа и болница, бити обухваћен парламент и влада.

Дуго сам после у свом тврdom кревету размишљао о последњој вести „да се убрзано ради на припреми Устава Републике Миленковић“.

Александар ЧОТРИЋ

hattrick поше

Прва удица КГ Регије

У оквиру наше акције „Куцамо на врата заборављених ХТ асова“, зачукасмо тако и код Максимуса (не тог из „Гладијатора“ он је баш био баја, него овог нашег - Ђојана Ђојанчета Максимовића), легендарног Максе, који своју бесмртност у локалном хеттрику не дугује својим изузетним менаџерским и тактичким способностима него цртачким. Макса је урадио идејно решење Регије Крагујевац. Сасвим довољно за извлачење из заборава у „ХТ ћешенцу“.

Где си, шта радиш? Нема те нешто ни у ХТ ни у РЛ?

- Због лоших економских прилика у ХТ свету (чуо сам да то сад пали као изговор за све, нарочито у реалном свету), одлучио сам да екипу препустим насиљном јачању карактера кроз ускраћивање свега могућег: немају воду за туширање после тренинга, искључио сам им струју па тренирају центрарштутеве по мраку, а храну добијају само празником (следећи пут јешће за 29. новембар). А ја као искусан менаџер, повукао сам се у потрагу за својим миром који покушавам да пронађем у риболову (погледати слику).

Увек си у Топ 15 тимова КГ Регије, али никако да то крунишеш неким конкретним успехом, да „Олд скул“ прогураш у виши ранг?

- Можда је и то разлог што сам до овог кола био први у Четвртој 22. лиги, а сада сам после пораза пао на треће место. Можда се ипак вратим свом тиму и покушам да их извучем из агоније у коју су упали после пораза (али и даље нећу да им укључим струју). Нисам ни знао да сам у топ 15 регије док ми госн новинар то није рекао, јер сам се фокусирао на планирање будућности тима па нисам обратио пажњу на те „детаље“. Имајући у виду и ту част, мораћу другачије да планирам неке акције не бих ли свој тим можда увео у Трећу лигу јер искрено мислим да имам шансе за то. Свакако, добро би дошли савети „искуснијих“ колега, који су ми увек помогали, али како нема надалеко чувених скупова регије Крагујевац, мораћемо нашег вољног преЦедника да приупитамо шта ће да предузме поводом тога.

Куп, опет ништа?

- Испао сам из националног Купа (опет несретно у продужецима, мислим већ трећу сезону за редом), тако да ћу сада можда више да се посветим престижнијем РД Купу у коме очекујем да могу далеко да догурам. Све зависи од следећа три кола у лиги, јер играм двомеч са тренутно водећим тимом, па ће после тога све да буде много јасније. Надам се најбољем.

Даљи планови?

- Планова увек има, али очекујем свој Оперативни тим да се огласи (звучи познато, а?), а до тада фокусирају се на освајање првог места у лиги, чуvenог Ред Девилс Купа, на развој младих играча, а у међувремену можда и упецам нешто ...

Пионери ФК „Радничког“ завршили су сезону на трећем месту Прве лиге, одмах иза „Партизана“ и „Звезде“, али су „испит зрелости“ морали да положе у утакмици са сопственим очевима

Пише Зоран Мишић

Отако постоји Фудбалски клуб „Раднички“, дакле од давне 1923. године, ниједна његова постава није била на трећем месту – одмах иза „Партизана“ и „Звезде“. То је први пут ове сезоне пошло за руком, тј. ногом, тиму пионира, генерацији рођеној 1994. године.

Но, сви изазови са фудбалских игралишта током минуле сезоне нису били ништа према последњем „мечу изненађења“, који су им смислили сопствени родитељи, по чијој су замисли перспективни крагујевачки клинци требало да се на терену огледају против њих.

Прошлог петка, предвече, у просторијама на „Чика Дачи“ весела и свечарска атмосфера - прославља се велики успех пионира „Радничког“.

Сцена

ФУДБАЛСКА, А ФАМИЛИЈАРНА СЛИКА ПРЕД НАСТУП ДЕЦЕ И ОЧЕВА

КРАГУЈЕВАЦ

НЕСВАКИДАШЊА УТАКМИЦА НА „ЧИКА ДАЧИ“

И тата би, сине!

РЕЗУЛТАТ НЕРЕШЕН,
АКЦИЈЕ ЖУСТРЕ

ПРВО СУ СЕ КЛИНЦИ НАРУЧКАЛИ

ФАМИЛИЈЕ СУ НАСТАВИЛЕ СА ЛЕПОМ ЗАБАВОМ

- Сви у свлачионицу, „озбиљно“ командују тренер успешних пионира Предраг Стојановић, поносно причајући како је је пре две недеље, када су овде његови клинци добили „Звезду“, било више гледалаца него на било ком овогодишњем сениорском мечу у Шумарицама.

За своје клинце, унапред извијавајући се ако је некога заборавио: Стефана Ђорђевића, Петра Шимуновића, Николу Марковића, Стефана Новићића, Лазара Петровића, Филипа Белоиће, Уроша Видовића, Уроша Чаројевића, Филипа Холендора, Милована Илића, Николу Пантовића, Алексу

Чановића, Милоша Бошњаковића, Бранка Продановића, Марка Благојевића ... каже да су селектованы из четири спортска колективи: „Радничког“, „Шумадије“, „Фитнеса“ и „Водојаже“. За овај успех помињу и заслуге његових претходника Милоша Дабића и Дуџе Ђорђевића, који ће се такође огле-

ла. Родитељи, нескривено поноси на своје фудбалско потомство, са избаченим пивским стомацима, једва дишући у тесним дресовима, умеренији су у прогнозама.

Душан Холендер, један од тата, објашњава како су дошли на идеју да организују овај меч:

- Ми, родитељи, дружимо се већ осам година у овом саставу. Гледамо како нам расту деца и на терену и ван њега. Из тог колективног одрастања и стасавања израстао је један квалитетан тим, али ћемо им на терену показати ко је старији.

Љубодраг Новићић, отац левог штопера Стефана, каже да су родитељи ове деце такође били спортисти:

- Тако се родила и жеља да им, без обзира на године, кондицију и килажу, мало на терену „покажемо“ да још увек нисмо за „бацање“.

Паде заједничко сликање, а из обзира према „старој гарди“ утакмица се игра на помоћном терену, и то пола сата полувреме.

У публици већ наоштрене кеве, бабе, деде, сестре, млађа браћа и комшије. Судија Никола Шимуновић, Петров деда, бивши фудбалер прибојског „ФАП-а“, строг, али праведан. На терену и отац Горан Шимуновић, а Петрова мајка и сестра у публици. Дакле, заскупљеност сто посто!

- Само оштро, храбре се родитељско-фудбалски „ветерани“.

- Само кул, смиренi су и самоуверени клинци.

Родитељи освајају, али и губе прву лопту. Ипак, матерци заслужено поведоше из индиректа који Даба претвори у погодак. Клинци иду на пресинг, али је бункер њихових родитеља непробојан. А, како и не би кад су на терен утручали готово сви и у сваком тренутку има их од 14 до 16! Клинци се не буне, а и што би кад головима Марка Благојевића и Филипа Холендора, очас, прво изједначише, па пове- доше са два према један. За крај првог полувремена судија одсвира пенал, али тате не успеше да га реализују. Мали Благојевић то казни и поново се уписа у стрелце.

После кратког предаха, опет пенал за очеве - Небојша Милојевић га даде сопственом наследнику! Велико фудбалско искуство у тиму родитеља показа и Илић Алжирац, забивши гол клинцима после центаршута мртвав ладан - руком.

- Па, кад је могао Марадона, коментаришу родитељи, показавши наследницима да је фудбал „лопта у голу“.

Утакмица се заврши нерешено, на општу радост старије екипе. Наставак дружења одигра се исте вечери у „Палисаду“. Ту је, уз иће и пиће, родитељски „допринос“ био немерљиво већи него на терену.

Prozori i vrata - AL i PVC stolarija

SUNCE

Kuća dobrih prozora i vrata...
Jas od 1929

SUBVENCIONISANI KREDITI

iznos stolarije	iznos rate na 24 meseca	iznos rate na 36 meseci	iznos rate na 48 meseci	iznos rate na 60 meseci
1000	44	29	23	19
2000	88	60	46	38
3000	132	91	70	58

+381 34 330 870
www.suncekg.rs

Mišić

Electrolux SAMSUNG BRAUN gorenje

Kragujevac, Zmaj Jovina 1
Tel/fax: 034 370 471
370 077, 371 707
mservis@verat.net

Prodaja i ovlašćeni servis kućnih aparata
renomiranih svetskih proizvođača
Gorenje, Samsung, Electrolux i Braun.

одређеном свотом, као гаранција.

Каква је даља динамика догађаја?

На крају изјашњавања одредио би се начин такмичења. Мишљења сам да ће преовладати регионално такмичење. После тога би се усвојили такмичарски принципи, а одмах иза тога донеле пропозиције. Како смо се прелиминарно договорили, првенство би требало да крене у октобру.

Постоји проблем новца, јер су два региона на буџету, а два не. Зато би морало да се помогне, а то иде на терет Савеза.

Неколико покушаја организације лиге је пропало.

Најозбиљнији је био летошњи, када је све било доведено до краја. Међутим, почела су подметања од стране оних који су декларативно били за лигу, али нису имали новца за озбиљније аспирације, па су самим тим изминирани већ готову ствар. Проблем је био и у регистрацији боксера са стране, што никако није могло бити усаглашено.

Овога пута ми се чини да ће се покушај окончати успехом. Имали смо пре неки дан састанак у Савезу на коме је дата озбиљна подршка враћању екипног првенства на позорницу. Мислим да је коначно сазрело време за такав вид такмичења и да ћемо већ на јесен гледати лигашке окршаје, претпостављам у првенству регионалних репрезентација.

Ви сте и у управи Радничког из Крагујевца. Какво је мишљење у нашег трофејном клубу?

Ситуација у којој се Раднички налази веома је лоша. За сада се, колико зnam, о томе уопште не расправља. У наредним данима покренућемо то питање и у Крагујевцу, наравно после извесних контаката са одређеним људима. Мислим да ће бити тешко организовати екипу на начин који је био у прошлости. Но, о том потом.

ИНТЕРВЈУ: МИЛАН КОСАНОВИЋ

Биће лиге, макар и регионалне

Радимо све како би се, после дугог времена, по српским градовима поново напуниле хале гледаоцима жељних чаролија племените вештине - говори потпредседник Боксерског савеза Србије

Разговарао Милутин Марковић

ниора и пет-шест младих. То је минималан број за успешно такмичење.

Чињеница је да ниједан клуб појединачно нема толико боксера.

То је тачно. Зато постоји шанса да клубови који имају једног или два квалитетна боксера, уз одређену надокнаду, уступе другима.

Надамо се да би се на тај начин оформио број тимова довољних за лигу.

Какав је покушај направљен на последњој седници Такмичарске комисије?

Сматрамо да је неопходно покренути екипно такмичење у било каквом облику. На адресе клубова отишла је анкета о заинтересованости за укључење у такав систем. Лично не очекујем много од тога, али морали смо тако да урадимо, како би се стекао увид у ситуацију.

Ипак, верујем да ће клубови, који су некада били главни носиоци лиге, прихватити ову понуду.

Постоји ли друга варијанта?

Размишљали смо и о томе. Уколико не буде било довољно клубова заинтересованих за учешће, имамо и другачије решење.

Какоје кадровска ситуација тешка, учесници би били сукочени са озбиљним финансијским проблемима. Морали би да плаћају велики број чланова, што ретко ко може. Зато је изнет и предлог о регионалном репрезентативном првенству.

Шта то подразумева?

Како у саставу БСС егзистирају четири региона, војвођански, београдски, шумадијски и јужне Србије, они би, од боксера из клубова

ва са својих територија, саставили екипу и ушли у првенство. Остављена је могућност да, уколико имају услова, пријаве и две екипе. Тако би се ишло на двокружни или чак четворокружни бод систем.

Како не би било злоупотреба, регион који се пријави за такмичење не би могао да даје боксере са своје територије другој екипи. Сматрамо и да би, пре почетка такмичења, требало да се пруже финансијске гаранције за завршетак до краја. Сви смо имали лоша искуства у погледу иступања појединачних клубова у сред надметања, и то у случају када немају успехе. Зато би се депоновале менице са

FITNESS SHOP
OLYMPIA
SPORTSKA HRANA №1
Kod Vatrogasnog doma (034) 338 338

ЦИЉНА РАВНИНА ИСПРЕД СКУПШТИНЕ ГРАДА

Фото: М. Јанчић

ВЕЛИКОМ НАГРАДОМ КРАГУЈЕВЦА ЗАВРШЕНА БИЦИКЛИСТИЧКА ТРКА "КРОЗ СРБИЈУ 2009."

Коначан обрачун у Града Кааре

Пише Марко Маловић

Протутња је караван бициклиста кроз наш град, у оквиру 49. по реду трке „Кроз Србију”, најзначајније у овом делу Европе. Крагујевцу је, понајвише захваљујући похвалама за прошлогодишњу сјајну организацију, припада част да буде једини град у Србији у којем су се најбољи бициклисти задржали два дана. Наиме, док су све остале етапе биле на релацији два града, једино су се крагујевачким друмом возили кругови „Велике награде Крагујевца“. Почетак и финиш били су испред Скупштине

града, да би се између осам пута возило кроз Шумарице, кружним путем поред бране језера, делом улице 1300 каплара, Краља Милана и Радоја Домановића.

Све је почело у суботу, када је из Зајечара стигла шеста етапа, а у финишу пред Скупштином града Србији славили једину етапну победу. Небојша Јовановић је широм раширених руку прошао први кроз циљ, испред Бугарина Павела Шуманова. Међу највећим светским асовима, освајачима неколико олимпијских медаља, истакнутих актера „Тур де Франса“, био је велики тријумф српског бицилизма. У генералном пласману, Иван Стевић словио је као најбо-

великим бројем напада на „жуту мајицу“. Просечна брзина од 43 километара на час, у неким спритевима чак и свих 90, говори у прилог томе да се нико није штедео, а „ветар у леђа“ био је и расписани наградни фонд од пет хиљада евра за победника „Велике награде Крагујевца“.

Суграђани из Улице града Сирена сада могу да се похваље како је управо на њиховој штрафти пала одлука о укупном победнику Тура, дугог скоро хиљаду километара. У силовитом финишу тим „Бентри дела калцатура“ успео је да одбрани жуту мајицу Италијана Давида Торосантућија, или да на друго место пробије нашег Жолта Дера. Сазна-

РУКОМЕТ

Благојевић
остао
у Савезу

НЕДАВНО спроведени избори у Рукометном савезу Србије нису изнедрили неке посебне кадровске промене. Углавном су досадашњи чланици остали на својим позицијама, а за нас је најважније да је место у Управном одбору РСС задржао и Крагујевчанин Александар Благојевић.

Подсећамо, ради се о бившем играчу и руководиоцу Радничког, тренутно члану УО Градског рукометног савеза Крагујевац.

В. У. К.

Промене за боље

ВРЕМЕ када се спортисти углавном одмарaju, представља за право период највећег ангажовања руководства клубова око формирања тимова за предстојећу сезону. Тако је и у овдашњем рукомету, где су се чланици два рукометна клуба Радничког, мушки и женски, разлетели на све стране како би почетак припрема дочекали у жељеном саставу.

Крагујевачки суперлигаш увек меша карте, а за сада се може сазнати да су на путу четворица нових играча. Позиције су голман, пивотмен, десни и средњи бек. Клуб ће, по плану, напустити већина Партизанових позајмљених играча, сем одличног Крсте Милошевића. Уговор је продужен са Милинчићем, што говори да ће се Раднички у будућности више ослонити на своје/купљене првотимце.

И код жена се стратегија одавно зна. Ради се на довођењу младих и екстра квалитетних играчица, које би у перспективи својим партијама требало да изнедре елитни ранг. За сада су пароф на четврогодишњу верност ставиле четири јуниорске репрезентативке, Ања Белић, Јелена Јовановић,

ОДБОЈКА

Жреб у Бечу

ГЛАВНИ град Аустрије биће у суботу домаћин традиционалног скupa Европска одбојка гала, на коме ће, између осталих годишњих свечаности континенталне федерације, бити обављен жреб за овогодишњу Индесит лигу шампиона у мушкиј и женској конкуренцији. Представник Србије је Раднички, а делегација клуба пут Беча отпутоваће сутра. У бубњу ће се наћи 24 екипе, које ће бити подељене у шест група. Игра се по двоструком бод систему, а по две најбоље избориће пласман у даље такмичење.

Иначе, у крагујевачком клубу влада затије. Играчи се налазе на одмору до првог дана августа, а све активности усмерене су ка организационим проблемима. Тражи се главни спонзор за наредну сезону, разговора има, али још увек не и информација о именима потенцијалних фирм заинтересованих за сарадњу.

Услед тога, за сада није формирана ни екипа за предстојећу сезону. Још увек се бира и мери. У кулоарима се помиње име примача Војводине Кон-

стантина Чупковића, коме је уговор са финалистом овогодишњег плјеа истекао, али званичних реакција "црвених" нема, што, искуство говори, не значи да се неће радити на овом "случају".

М. М.

„Лале“ се
реванширале

НОВОСАДСКА Војводина савладала је у финалу јуниорског првенства државе бранцима титуле, крагујевачки Раднички, резултатом 3:1, по сетовима 25:17, 25:16, 16:25, 25:15. „Лале“ су тако, макар у репризи сениорског финала првенства Србије, успели да се реванширају Крагујевчанима. Раднички је у утакмицама за медаље играо без првог техничара Игора Јовановића, што је свакако утицало на коначан пласман.

Прво место у групи прошлогодишњи шампион завршио је без пораза, победивши са 3:0 београдску Црвену звезду и панчевачки Динамо, док је у сусрету са домаћином, Рибницом из Краљева, био бољи резултатом 3:1. У полуфиналну, без изгубљеног сета, пао је грађанстански ВГСК.

М. М.

Сања Лапчевић и Драгана Милошевић, које ће наступати за оба погона, млађи и старији. Очекује се да током недеље, имена се држе у тајности, то учине још три девојке, од којих једна долази из Суперлиге, а у плану је и да клубу приступе макар још две младе, али лигашки већ искусне играчице.

Циљ је да се створи јака генерација 1994. годишта, добар сениорски састав, те да се евентуални одласци појединих првотимки, а жељу за променом средине изразиле су Јасна Ђукић и Марија Гробић, не осете. И ту ће, свакако, право мерило постигнутог бити - будући лигашки окршаји.

В. У. К.

ФУДБАЛ

Догодине
градска
на три дела

НА основу захтева клубова и анкете спроведене

од стране Градског фудбалског савеза, у наредној сезони, на нову локалних такмичења, доћи ће до измене система.

Прва градска лига остаје у обиму као до сада, а поред ње, као нижи разред, уводи се јединствена Друга

градска лига, највероватније са такође 16 клубова. Остале екипе заинтересоване за такмичење, играће у Трећој лиги.

- Сходно жељама клубова одлучили смо се на овакав корак, јер се слажемо да ће такво такмичење им-

ати више квалитета, и при-
вући више интересовања.

Веома је значајна новчана подршка Скупштине гра-
да, која тиме утиче да се пријави велики број екипа - каже председник градске куће фудбала Жарко Стевановић.

Тако ће у сезони 2009/10. друголигаши бити Виногради, Ботуње, Крагујевац, Хајдук, Азбест, Опорница, Борац (НМ), Шумарице, Станово, Багремар, Бава, Пибвара, Кременац, Колектив, Буриселац и Слога (Л.).

М. М.

АМЕРИЧКИ ФУДБАЛ

ДИВЉИ ВЕПРОВИ - ПАНЧЕВО ПАНТЕРСИ
40:27Остало још
само финале

ПО први пут ове сезоне, Крагујевчани су морали да се добро помуче како би дошли до победе на

свом терену у оквиру Националне

лиге Србије. Панчево Пантерси су у полуфиналу овог такмичења пружили су жесток отпор актуелном шампиону Србије на стадиону ФК

ДАВИД ТОРСАНТУЋИ

...НАОКОЛО ШУМАРИЦА

досмо по кулоарима да су у тиму такозваних „Ципелића“ са Апенина били неумољиви, прећутно нису дозволили Деру да се обуче у жуто. Ради чистог престижа, Италијан је морао да буде испред осталих, па је Торасантући био први пик тог тима.

Није небитно, али је у сенци остало да је у последњој е-

тапи славио Казахстанац Валентин Инглински, Дер је завршио трећи, што је било недовољно да се окити жутом коначном мајицом. Зато је на додели награда обукао ону црвену, намењену најбољем тиму.

- Имао сам ове године прилику да победим у овој трци, сигурно сам желео тај тријумф више него било ко други,

али идемо даље. Жао ми је што нисам могао да наступам у тиму репрезентације Србије, али УЦИ правила су неумољива - истакао је Жолт Дер, напоменувши да се током сезоне већ тркао за „Бентри дела калцитура“, што га је онемогућило да вози под српском заставом.

У години јубилеја, у којој трка „Кроз Србију“ слави 70 година постојања, баш као и бициклистички клуб Раднички, карневал врхунских бициклиста из 20 екипа широм Европе и прослава титуле мајтина бајкера Радничког евоцирали су љубитељима овог спорта сећања на два крагујевачка јунака: Момчила Дајзера, који је 1975. године освојио трку „Кроз Србију“ и Зорана Живковића, кога су 17 година касније три секунде делиле од тријумфа.

Не треба се чудити ако у наредном периоду, као ехо „Велике награде Крагујевца“, видимо све више бициклиста на крагујевачкој калдрми. Бензин је све скупљи, рате ауте кредита многима неприступачне, а и тренери фитнеса кажу да овај спорт утиче на линију боље од било ког дијетetskог производа.

Помоћнику једногачелника за спорш, Јовану Павловићу Бојаџићу указана је часћ да додељи највећнији похар Давиду Торасантућију. Не случајно, јер је Крагујевац још једном добио све похвале за организацију трке. У последњих неколико дана, радници Нискојадрење направили су велики напор да се стаза претвори. Закривене су све рује, па није било падова, нити повреда.

- Ако су бициклисти и организатори задовољни, онда смо и ми. Исказали смо максималан штуц и, по мом скромном мишљењу, све је прашекло како штеба. Имали смо врло усјесну и динамичну трку у Крагујевцу, што ме посебно радује.

„Велика Найрада Крагујевца“ је нешто ново за нас, верујем да смо направили корак напред и сигурно је да ћемо и у наредним годинама бити заједно са трком „Кроз Србију“ - рекао је Бојаџић.

ТРИАТЛОН

Караван српских триатлонаца, после две недеље одмора, сели се у војвођанско месно Сивац. Овај трајаћи биће домаћин трке за Првенство Србије у суперинштријалону, у стапандарним давинским стазама: Јагодина, вожњи бицикли и тркању.

На шакмичењу ће се појавити и шакмичари Клуба екстремних спортиста Крагујевац, у јуниорској и сениорској конкуренцији.

ФУДБАЛ

Последњи меч овогодишње кадетске лиге Србије, фудбалери Радничкој изузели су у Чачку од Борца са 3:0.

Тако су заузели 14. место са 32 бода, али како је у шакмичењу остало да се одигра још неколико раније одложених утакмица, коначан пласман на табели биће одређен по њиховом одигравању.

Баражни дуел за појану Омладинске лиге Србије, са својим ривалом Мачвом у Шапцу, омладинци Радничкој добили су резултатом 2:0. Голове су у другом полувремену постигли Милошевић и Милановић.

Овим усјехом најправљен је велики корак ка пласману у највиши ранг шакмичења, ајверашњи реванши у Крагујевцу дајују разрешење ове дилеме.

Фудбалери омладинске појона Арсенала, после освајања првог места у регионалној лиги, пласирали су се у Омладинску лигу региона Задагне Србије.

Бараж за појану кадетске и јуниорске лиге истирана ирају екипе Ердоље, односно Славије. Ердоља је први меч као домаћин изузела од ужице Слободе са 3:1, а Славија службеним резултатом, шакоје као домаћин, од екипе чачанског БИП-а. Реванши су одиграни јуче.

Сезону 2008/09. у Пионирској лиги Србије, фудбалери Радничкој окончали су победом над београдском Црвеном зvezdom на свом терену. Резултат је био 1:0, а ћој ослуке постигао је Пантелић.

Тако су млади Крагујевијани сезону окончали на трећем месту са 66 бодова, непосредно иза већиших ривала, Партизана и Црвене звезде.

Први меч баража за појану Зоне Морава фудбалери крагујевачке Славије одиграни су без ћолова у Звечану, са екипом Трстеничком из Косовске Митровице, представником Косовске лиге.

Реванши је био на тројарму јуче, у Крагујевцу, а уколико ћа бресничка екипа добије, постала би, поред Победе, Водојаже, Ердоље и Сушице, ћећи представник нашег трага у овом рану.

БОКС

Јуниор крагујевачкој Радничкој Дарко Милошевић изузето је финални меч појединачног првенства Србије у Сомбору, у категорији до 80 килограма, од Новосађанина Лазара Николића. Иако, резултат је био 7:8 у корист јунiorа Радничкој, јер се само једном и нашао на рингу.

Милошевић је био једини представник „ирвених“ на овом шакмичењу.

БОЉИ ОД ДРУГИХ
МИЛАН ЂУКИЋ, РУКОМЕТАШ РАДНИЧКОГ

Озбиљан момак шеретског духа

Пише Вук Павловић

О пробао се у фудбалу и кошарци, али када је још као десетогодишњак осетио рукометну лопту, више је није испуштао. Упорно је тапкао, јурцајући са тренинга на тренинг. Сада, 14 година касније, такво опредељење показало се исправним. Један је од најбољих изданака крагујевачког рукомета икада и тренутно најзвучније име Рукометног клуба Раднички, на прагу уласка у прву поставу српске репрезентације. Игра на месту десног крила и, погађате, зове се Милан Ђукић.

Рођен је ту, поред нас, у Засавином солитеру, а љубав према овом спорту усadio му је овдашњи познати рукометни тренер Бобан Васовић. Леворуког клинца са одличним физичким предиспозицијама искусти стручњак није хтео да испусти, па је Милановог покојног оца замолио да га испише са кошарке и доведе у редове тадашње Лепенице.

- Још увек памтим тај тренутак, у питању је април 1995., када сам, после зимске епизоде у Фудбалском клубу Раднички и тренирања баскета у Шумадији, случајно са оцем свратио на терен код Војног базена. Ту су вежбали млади рукометаши Лепенице, окупшао сам се и ја, свидело ми се да често шутирам на гол, и на наговор Васовића преселио се на рукометни терен. Као да сам осетио да је у питању мој спорт.

Од тада, ретко да сам пропустио који тренинг. Ни данас практично за мене нема веће обавезе од сталног одржавања форме и даљег усавршавања - каже Ђукић.

И пре преласка у Раднички, 2002. године, када се са целом генерацијом, али и другарима млађим две и четири године прихватио црвеног дреса, Милан је имао успехе. Нарочито истиче тријумф на Школској олимпијади 2000., када су у Зрењанину, од унапред отписаних, постали прваци државе.

- Ту смо направили прави бум. Ниједну утакмицу нисмо изгубили, иако су нам противници биле школе са комплетним тимовима најјачих клубова, попут београдског Партизана - не заборавља лепе тренутке.

Како је стигао у Раднички дебитовао је за први тим. Старији играчи су у том тренутку напустили клуб, па се отворило место за оне који су, нешто касније, и довели Крагујевчане међу суперлигаше.

СТРЕЉАШТВО

Стева
уграбио два
сребра

НА Првенству Србије у Новом Саду и Београду, крагујевачки стрељац Стеван Плетикосић освојио је два сребра. Најпре је првог дана дводневног такмичења, у дисциплини 60 метака лежећи убио 594 кругова, чиме се домогао другог места, док је у истој дисциплини Милутин Стевановић са 584 био девети. Марија Јевремовић је подбацила, па је завршила као последња од 20 учесница са 566 кругова.

Другог дана, Плетикосић је поново резултат у дисциплини тростви три пута 40 метака са 1.167 кругова, док је Стефановић био 10. са 38 поена мање. Јевремовић је био 561 круг донео 15. место међу дамама.

Стеван Плетикосић јуче је отпуштао у Пескару, где ће учествовати на Медитеранским играма. Наступиће у три дисциплине: ваздушна пушка, те малокалибарска три пута 40 метака тростви и 60 метака лежећи. Први излазак на ватрену линију очекује га 28. јуна.

М. Ма.

- Нисам баш много играо, али ми је значило да тренирам са сениорима и скрпуљам искуство.

Било је у том периоду и лепих и ружних тренутака. У неколико наврата мењали су се тренери, који јесу или нису рачунали на мене, па сам имао статус од стандардног првотимца до чак мишљења да сам сувишан. Праву прилику пружио ми је тек Ломић, Арапићевачкин, под чијим сам тренингом заиста стасао. Могу слободно да кажем да сам од њега, као и Куртеша, који се, на жалост, кратко задржао у клубу, највише научио. И саиграчи, нарочито Беговић и Бошковић, кумовали су мом са даљњем рукометном умећу. Показали су ми неке трикове, својствене само правим асовима - искрено ће Ђукић.

Зато и не чуди што је већ неколико година први стрелац тима. Ове је други на листи, али не прави питање, најважније му је да Раднички игра што боље.

- После две сезоне упознавања, чини ми се да смо сада на правом путу да направимо тим, који ће у Супер лиги моћи да се равноправно супротстави и најјачим ривалима. То је уједно и моја жеља, пошто имам уговор до 2010., да се наћемо међу петнаест најбољих и тако опростим од свог клуба.

А разлога за такво размишљање иtekako има. Готово да не постоји клуб у земљи, а и понеки инострани, који не би волео да у својим редовима види играча таквог калибра. Два пута нашао се и на ширем репрезентативном списку, играо контроле са Алжиром и Грчком, па по-нуде које се полако гомилају, нимало не чуде.

- Годи ми интересовање најбољих, као и статус потенцијалног репрезентативца, али и опомиње да се ради о тренутку када бих требао највише да вежбам. Јер, имам врхунске амбиције, и волео бих да заиграјем у дресу са државним грбом и некој од најјачих планетарних лига.

Не правим питање где је то, али је сигурно да је Шпанија дестинација за рукометно и свако друго уживање - смешта себе крагујевачки ас у најлепше поднебље.

До печалбе, како каже, неће ништа да мења у приватном животу. Нема ту ничег спектакуларног, живи као и сви момци, виси на ражнaru, али не само рекреативно, кроз игрице и интернет, већ ради и у разним програмима, а луфтира се уз помоћ вечерњих излазака, пецања, малог фудбала, баскета, стоног тениса... док лети обожава да плива, па се често може срести на базенима или језеру.

Студира и ДИФ, натенане је стигао до друге године, а уз све обавезе храниоца породице, јер је једини који приходује, не губи смисао за хумор. Причљив је и друштевљив, и важи за правог зафранта. Али, то му нимало не смета да свим својим обавезама прионе озбиљно као ретко ко. Зато и има право да верује у велику рукометну будућност.

АТЛЕТИКА

Ђуричићев ред

ЕКИПНО Првенство Европе није се посрећило нашој репрезентацији. Освојила је последње место и испала из најјаче групе.

У опште сивило, на жалост, уклопили су се и чланови Радничкој, Милош Симовић и Ћарко Живановић. Први је у штафети 4x400 метара, трчећи последњу измену, заузео 11. место, док је Живановић на 3.000 стипл завршио још позицију ниже.

Следе Медитеранске игре, где ће Србију, поред осталих, у скоку увис представљати Бранко Ђуричић. В. У. К.

РВАЊЕ

Јанко српска дика

КРАЈЕМ јуна и почетком јула, српски јуниорски тим учествоваће на првенству Старог континента. У његовом саставу, у категорији до 84 килограма, појавиће се и рвач крагујевачког Радничкој Јанко Јаковљевић.

Селекција ће у Грузију отпутовати у уторак, 30. јуна, а такмичења ће трајати до 5. јула.

М. М.

вић, освојивши пето место. Поред њих, шампионски тим чине још и Владислав Потрић, Вук Алексић и Марко Павловић.

Луниори су такође тријувовали

екипно, а појединачно су друго и треће место заузели Мирко Скандерски и Александар Цветковић,

док им је ове сезоне на путу до титуле помагао Радомир Премовић.

У конкуренцији кадета победу је

остварио и Лука Николић.

М. Ма.

Ђурђић у Турској

НАЈБОЉЕГ српског маутин барјера Бојана Ђурђића, 25. и 28. јуна очекује нова битка за бодове на светској УЦИ ранг листи.

Он ће у конкуренцији класних светских возача наступити на тркама у турској Кападокији. М. Ма.

БИЦИКЛИЗАМ

Трон већ
осигуран

У ТРЦИ у Сремским Карловцима, сениори и јуниори Радничкој у маутин барјеру Ђурђића осигурали су овогодишњу титулу у екипној конку-

ренцији. Иако је до краја остало да се извежу још две трке, наши бициклисти су супериорно тријумфовали пошто су на претходних шест до сада изvezених упорно побеђивали.

За славље у сениорској конкуренцији у Сремским Карловцима, поред нашег најбољег маутин барјера Бојана Ђурђића, који је био први, заслужан је и Зоран Живко-

ОГЛАСИ И ЧИТУЉЕ

УЧЕСТВУЈТЕ
У ХУМАНИТАРНОЈ АКЦИЈИ!!!

ПОМОЗИМО БОЛЕСНИМА

ПОШАЉИТЕ СМС НА БРОЈ

1 1 2 7

ЗА ПОМОЋ ТРАНСПЛАНТАЦИЈЕ ОРГАНА

САМО ЗА МРЕЖЕ ТЕЛЕКОМ СРБИЈЕ

ЦЕНА ПОРУКЕ 50,00 динара (БЕЗ ПДВ-а)

ИЛИ УПЛАТИТЕ НА ЖИРО РАЧУН ХУМАНИТАРНЕ
ОРГАНИЗАЦИЈЕ ОТВОРЕН У БАНЦИ ИНТЕССИ:

ДИНАРСКИ: 160-317799-92

ДЕВИЗНИ: 00-508-0003116

СА ИБАН БРОЈ: PC35160005080003116529

natura вода и минерална вода

Besplatni vodomati za domaćinstva i dostava vode na kućnu adresu!

Pravnim licima uz vodomati i negaziranu slabomineralnu vodu nudimo i bogat assortiman osvežavajućih napitaka i kafe.

Knjaz Miloš Natura d.o.o. Beograd, Batajnica
Majora Zorana Radošavljevića 366
Besplatni info broj: 0800-000008
office@knjaznatura.com.rs
www.knjaznatura.com.rs

Огласи и читуље за

крагујевачке

примају се сваког радног
дана од 8 до 15 сати
у канцеларији број 15,
зграда Радио Крагујевца,
од улаза десно, друга
врата

СТАНОВИ

Центар 24 м ² , II спрат, гас	28.000
Аеродром 65,8 м ² , пр. цг.	55.000
Бубањ, 30 м ² +10 м ² , цг.	32.000
Аеродром 46,36 м ² , X, цг.	40.000
Бубањ, 33 м ² , I спрат, гас,	37.000
Багремар 47 м ² , III, та	29.000
Центар 105 м ² , IV, гас	120.000
Ердоглија, 35 м ² , III спрат, цг.	37.000
Мала вага, 30 м ² , I спрат, гас, нов.	30.000
Мала вага, 30 м ² , II спрат, гас, нов.	30.000
Ц. Радионица 26 м ² , II, цг.	28.500
Центар, 48 м ² , V спрат, цг.	48.000
Мала вага, 48 м ² , приз, гас, нов.	48.000
Аеродром 44 м ² , IV, цг.	38.000
Палилуле 55 м ² , V, цг.	50.000
Аеродром, 54 м ² , III спрат, та	48.800
Велики парк, 56 м ² , II сп., цг., нов.	67.000
Ердоглија, 60 м ² , IV спрат, цг.	45.000
Ц. радионица, 64 м ² , приз, цг.	53.000
Мала вага, 68 м ² , IX спрат, цг.	62.000
Вашариште 39 м ² , пр. гас	39.000
Аеродром, 76 м ² , приз, цг.	67.500

КУЋЕ

Мала вага, 40 м ²	22.000
Шумарице, 75 м ² + 5 ари	30.000
Аеродром 180 м ² , 4,5 ари, гас	130.000
Центар 52 м ² , 1,62 ари	60.000
Мала вага 80 м ² + 1,5 ари	32.000
Илићево 240 м ² , 4, 25 ари	20.000
Станово, 90 м ² + 5 ари	33.000
Шумарице, 260 м ² + 3,5 ари	35.000
Станово 110 м ² , 4 ари	31.000
Бресница, 52 м ² + 2,1 ари	45.000
Центар, 100 м ² + 2 ари	52.000
Станово, 170 м ² + 4 ари	60.000
Пивара 100 м ² , 0,5 а	41.000
Станово, 220 м ² + 4 ари	72.000
Шумарице, 125 м ² + 14 ари, нова	74.000
Ердоглија, 120 м ² , цг. + 3 ари	89.000
Станово 84 м ² , 9,8 ари	33.000
Пивара, 175 м ² + 2 ари, гас	115.000
Илићево 126 м ² , 3, 85 ари	21.000
Вашариште, 125 м ² + 3,5 ари, гас	125.000

ПЛАЦЕВИ

Центар - 2,96 ари
Шумарице - 5 ари
Тава - 20 ари
М. Вага - 6,7 ари
Петровац - 7 ари

ХИТ ПОНУДА!!!

Кућа у Ердоглији
120 м² + 3 ари
клима, цг., изолација,
укњижене. **89.000**

ЛОКАЛИ

Код мале пијаце - 21 м²
Центар, цг. - 68 м²
Аеродром, цг. - 28 м²
Ердоглија, цг. - 42 м²
Центар, цг. - 17 м²
Станово - 38 м²

ХИТ ПОНУДА
Центар
52 м², 1, 63 ари
дозвољена градања

ЦЕНЕ СУ ИЗРАЖЕНЕ У ЕВРИМА

НОВИЕ ПОДАРКИ

МАРКЕТИНГ

телефони

034/333-111

034/333-116

Мали огласи

Продажа

ПРОДАЈЕМ или мењам стан од 60 м², у стамбеној згради код Основне школе „Светозар Марковић“. Телефон 356 696.

ПРОДАЈЕМ моторцикл PI-AGGO, тип HEXAGON са два седишта, сиво металик боје, 125 см³, плаћена царина. Цена 1500 евра. Телефон 064 086 71 29.

ПРОДАЈЕМ велики грађевински плац у Виноградима. Телефони 334 055 064 178 68 00

Издавање

ИЗДАЈЕ се комфорно намештена соба, за 1 – 2 студента, прве године, на Новом Београду, близу студентског града. Телефон 064 25 88 911.

ИЗДАЈЕМ два пословна простора од 15 м² и 40 м². Телефони 334 055 и 064 178 68 00.

ИЗДАЈЕМ стан од 40 м². Строги центар. Новоградња. Телефони 334 055 и 064 178 68 00.

Услуге

ПОТРЕБНА млађа, медицински образована жена за чување старије жене у центру Горњег Милановца са пет ноћења недељно. Услови одлични. Биографију послати писмом на адресу Горњи Милановац, Карађорђева 8, Николић. Телефон 032 714 111.

ТРАЖИМО озбиљну жену, за чување малог детета и помоћ у кући. Телефони 334 055 или 064 178 68 00.

**Тасић Михаило
Мишића**
-учитељ у пензији-

17. јуна 2009. године испратили смо драгог колегу, једног од оснивача нашег удружења. Његов лик и дело, просветара, ратника, културног посленика, песника, зрачиће дуго просторима где је живео и радио.

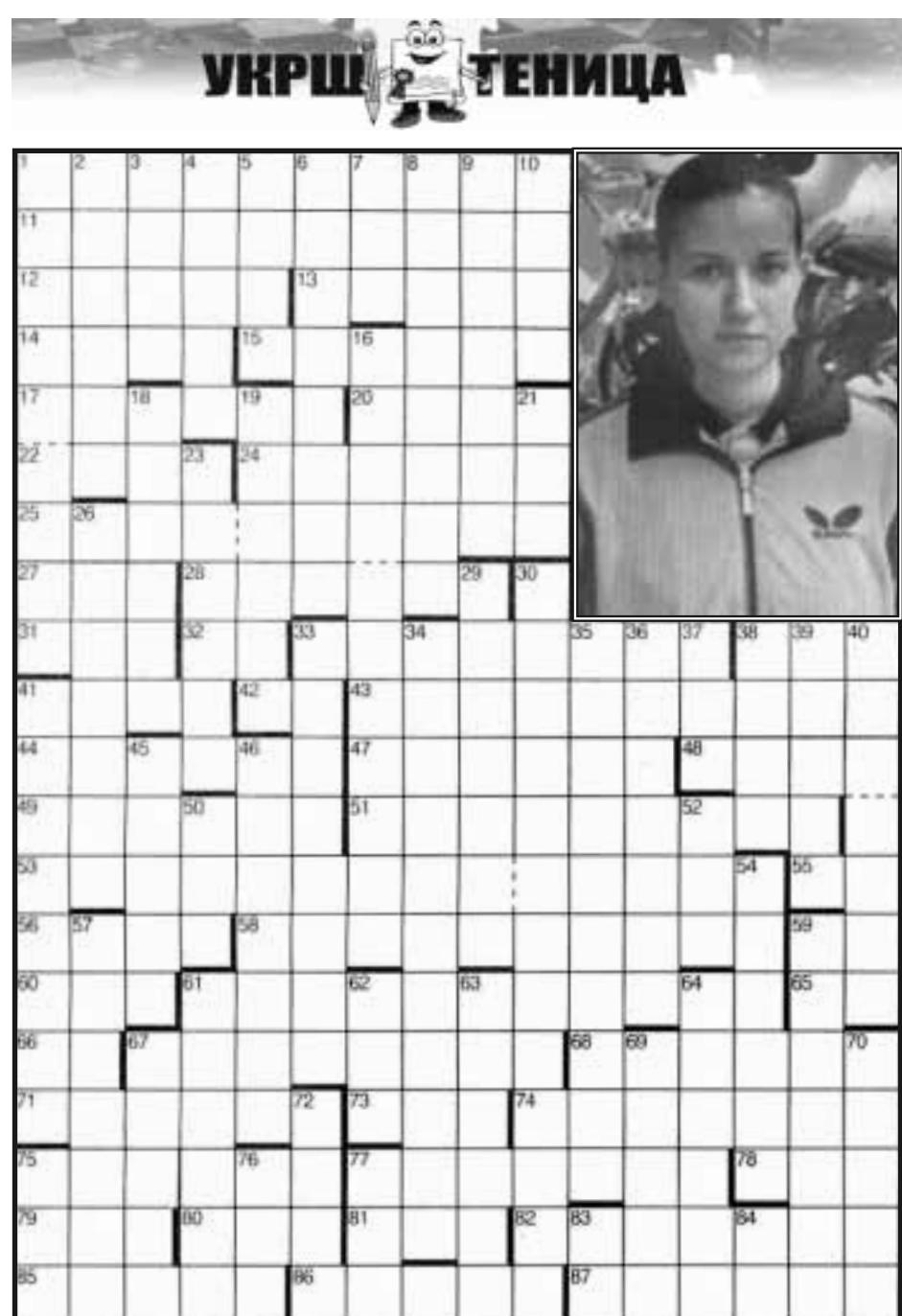
Удружење пензионисаних просветних радника Крагујевца

**Боривоја
Дринчића**

Радо га се сећају

Супруга Вера, син Милета, снаха Снежана
и унуке Ива и Јована

ВОДОРАВНО: 1. Изнајмљивач стана, 11. Марвени лекари, 12. Античко име Јубљане, 13. Безалкохолни газирани напитак, 14. Човечији организам (мн.), 15. Грчка богиња здравља, 17. Река у Сибиру, 20. Град у Сирiji, 22. Став у боксу, 24. Токијски аеродром, 25. Врста орла, 27. Водени љускар, 28. Планински врх код Овчарева, 31. Старојеврејски цар, 32. Сингулар (скр.), 33. Техника снимања и пројекције филмова, 38. Медикамент, 41. Вулкан на Сицилији, 42. Издавачка агенција (скр.), 43. Обманути, намагарчiti, 44. Обућарска алатка за вађење калупа из ципела, 47. Град у Француској, 48. Место на острву Црес, 49. Наш континент, 51. Неизменљива величина, 53. Наша стонотенисерска сликa, 55. Симбол лантана, 56. Минерал иридијума, 58. Географска област, подручје (мн.), 59. Деветнаесто и 17. слово азбуке, 60. Чамац, барка, 61. Гајење поврћа, 65. Симбол радијума, 66. Прва слова азбуке, 67. Кошаркашки клуб из Вршца, 68. Место у Тиролу, познато по сортном вину, 71. Ученик реалне гимназије, 73. Боја за косу, 74. Град у Италији, 75. Небеско тело, репатица, 77. Тврдичлук, цијијаштво, 78. Име америчке глумице Роман, 79. Немани, аждаје, 80. Птица тркачица, 81. Име америчке глумице Лиони, 82. Град у Белгији, 85. Тло, земљиште, 86. Француски филозоф и писац, Жан-Пол, 87. Народна скупштина у Шпанији и Португалији.

СУДОКУ								
3	1	2	4	5	6	7	8	9
7	4	1	3	2	5	8	6	9
2	3	5	7	9	4	1	6	8
6	5	4	3	2	1	7	9	8
4	3	8	6	5	2	1	9	7
6	4	9	8	5	2	1	7	6
8	7	9	6	4	3	2	5	8
3	5	4	6	7	8	9	1	2

ЛАКО

ТЕЖЕ								
3	8	1	7	6	5	4	2	9
7								
1	6	4						
8	9		7					
4				1				
					5	9		
5	7	6						
2							7	
7	6	2	8	9				

НАЈТЕЖЕ

НАЈТЕЖЕ								
3								
1	7	6						
8			1					
1	6		3	8				
	2				6			
	4	9		7	2			
		6				9		
7		8	5	4				
5			2					

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

25. јун

08.45 Најава програма, Хит дана,
09.00 Вести, 09.05 Пријатељице и
супарнице р, 10.00 Кухињица р.
10.30 Реконструкција, 11.00 Под сунцем
Сен Тропеа р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести,
12.05 Кухињица, 12.35 Ван сквара р,
13.00 Пријатељице и супарнице,
14.00 Комунални сервис р, 15.00 Цртани
филм р, 15.30 Криминал у Русији р,
16.00 Вести, 16.05 Неми сведок р,
17.00 Мозаик, 18.00 Уловни трофеј,
18.30 Мобил Е, 18.45 Хит дана,
19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм,
20.00 Из камере, 20.30 Супер технологија,
21.00 Неми сведок, 22.00 Хроника 2,
22.30 Под сунцем Сен Тропеа,
23.30 Криминал у Русији, 00.00 Вести,
00:05 Хит дана, наставак програма.

26. јун

08.45 Најава програма, Хит дана,
09.00 Вести, 09.05 Пријатељице и
супарнице р, 10.00 Кухињица р.
10.30 Плаћен термин-Витафон,
11.00 Под сунцем Сен Тропеа р,
11.55 Хит дана, 12.00 Вести, 12.05 Кухињица,
12.35 Суботом увече са Јеленом р.
13.00 Пријатељице и супарнице,
14.00 Ставе ствари р, 15.00 Цртани филм р,
15.30 Криминал у Русији р, 16.00 Вести,
16.05 Неми следоч р, 17.00 Хроника региона
"Моја Шумадија", 18.00 Уловни трофеј,
18.30 Мобил Е, 18.45 Хит дана, 19.00 Хроника 1,
19.30 Цртани филм, 20.00 Из камере,
20.30 Супер технологија, 21.00 Неми сведок,
22.00 Хроника 2, 22.30 Под сунцем Сен
Тропеа, 23.30 Криминал у Русији, 00.00 Вести
00:05 Хит дана, наставак програма.

27. јун

08.45 Најава програма, Хит дана,
09.00 Вести, 09.05 Цртани филм,
09.30 Радознalo огледало р,
10.00 Кухињица р, 11.00 Неухватљиви р,
11.55 Хит дана, 12.00 Вести,
12.05 Шумадијски праг р, 13.00 Кухињица
у цвећу р, 13.30 Бени Хил р,
14.00 Викенд програм, 15.30 Кухињица
у цвећу, 16.00 Вести, 16.05 Филм,
18.00 Из камере р, 18.30 Супертехнологија р,
19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм,
20.00 Лек из природе, 20.30 Бени Хил,
21.00 Концерт РТК, 22.00 Хроника 2,
22.30 Суботом увече са Јеленом,
23.00 Филм, 00.00 Вести,
00:30 Хит дана, наставак програма.

28. јун

08.45 Најава програма, Хит дана,
09.00 Вести, 09.05 Цртани филм,
09.30 Кина-пут змаја р, 10.00 Кухињица р,
11.00 Радознalo огледало, 11.30 Лек из
природе р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести,
12.05 Шумадијски праг р, 13.00
Агродневник, 13.30 Дестинације,
14.30 Путујуће приче, 15.00 Камелодскоп,
16.00 Вести, 16.05 Филм,
18.00 Неухватљиви, 19.00 Хроника 1,
19.30 Цртани филм, 20.00 Стаклено
звено, 20.30 Кина-пут змаја,
21.00 Концерт РТК, 21.45 Хит дана,
22.00 Хроника 2, 22.30 Култура,
23.00 Филм, 00.00 Вести,
00:30 Хит дана, наставак програма.

29. јун

08.45 Најава програма, Хит дана,
09.00 Вести, 09.05 Пријатељице и
супарнице р, 10.00 Кухињица р.
10.30 Уловни трофеј р, 11.00 Под сунцем
Сен Тропеа р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести,
12.05 Кухињица, 12.35 Стаклено звено р,
13.00 Пријатељице и супарнице
14.00 Дестинације р, 15.00 Цртани филм,
15.30 Криминал у Русији р, 16.00 Вести,
16.05 Неми сведок р, 17.00 Мозаик,
18.00 Плаћен термин-Витафон,
18.30 Мобил Е, 18.45 Хит дана,
19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм,
20.00 Из камере, 20.30 Супер технологија,
21.00 Неми сведок, 22.00 Хроника 2,
22.30 Под сунцем Сен Тропеа,
23.30 Криминал у Русији, 00.00 Вести,
00:05 Хит дана, наставак програма.

30. јун

08.45 Најава програма, Хит дана,
09.00 Вести, 09.05 Пријатељице и
супарнице р, 10.00 Кухињица р.
10.30 Плаћен термин-Витафон,
11.00 Под сунцем Сен Тропеа р,
11.55 Хит дана, 12.00 Вести, 12.05 Кухињица,
12.35 Агродневник р, 13.00 Пријатељице и
супарнице, 14.00 Занимљива историја,
15.00 Цртани филм р, 15.30 Криминал
у Русији р, 16.00 Вести, 16.05 Неми
сведок р, 17.00 Мозаик, 18.00 Уловни трофеј,
18.30 Мобил Е, 18.45 Хит дана,
19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм,
20.00 Из камере, 20.30 Супер технологија,
21.00 Неми сведок, 22.00 Хроника 2,
22.30 Под сунцем Сен Тропеа,
23.30 Криминал у Русији, 00.00 Вести,
00:05 Хит дана, наставак програма.

31. јун

08.45 Најава програма, Хит дана,
09.00 Вести, 09.05 Пријатељице и
супарнице р, 10.00 Кухињица р.
10.30 Уловни трофеј р, 11.00 Под сунцем
Сен Тропеа р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести,
12.05 Кухињица, 12.35 Култура р,
13.00 Пријатељице и супарнице,
14.00 Из камере р, 14.30 Супер технологија р,
15.00 Цртани филм р, 15.30 Криминал у
Русији р, 16.00 Вести, 16.05 Неми сведок р,
17.00 Мозаик, 18.00 Путујуће приче р,
18.30 Мобил Е, 18.45 Хит дана,
19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм,
20.00 Комунални сервис, 21.00 Неми
сведок, 22.00 Хроника 2, 22.30 Под сунцем
Сен Тропеа, 23.30 Криминал у Русији,
00.00 Вести, 00:05 Хит дана,
наставак програма.

субота, 27. јун,
23:00

>>>

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

ZGR "SREĆKOVIĆ"

**TPC Radnički, I sprat, www.sreckovic.org
Tel: 034/361-425, 064/640-99-77**

**Stanovi u izgradnji ul. Višnjićeva br. 7
(kod pošte u centru grada)**

Struktura stanova od

23m² do 71m²

Opremljenost stanova:

- **Sigurnosna vrata**
- **Grejanje na gas**
- **PVC stolarija**
- **Kablovska TV**
- **Interfon**
- **Videonadzor**
- **Sobna vrata od medijapana**
- **Hrastov parket I klase**
- **Keramika vrhunskog kvaliteta**
- **Podzemna garaža**

Mogućnost kreditiranja preko poslovnih banaka

**Uskoro na novoj lokaciji
Daničićeva br. 28-30**

**KUPUJMO DOMAĆE
POVOLJNO**

BLAZEKS

daktilo stolica od 2.950,00

**SALON NAMEŠTAJA, Avalska bb, 300895
subvencionisani krediti
administrativna zabrana
brzi krediti, čekovi**

www.blazeeks.rs

**ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ИНЖИЊЕРИНГ И ПРОМЕТ
СТАН КОМЕРЦ**
Мајчи градна

Т.Ц. City passage I спрат
Телефони: 300 095; 063 606576

ЕВО ВАШЕГ ЛЕПОГ СТАНА БЕЗ МАНА

Одмах усвољиво и укњижено
Епископа Саве 14 m² 48,49

У изградњи
Угао Змај Јовине - М. Гушића
m² 30, 36, 51, 54, 73, 77

Код Студентског дома
m² 29, 47, 51, 61, 72

ЕВО И ВАШЕГ ЛОКАЛА

Одмах усвољиво и укњижено
изнад Уреда-пешачка зона
m² 30, 33

У изградњи
Угао Змај Јовине – М. Гушића
m² 20, 47, 51, 75
за трговину, апотеку и сл.
m² 34, 64,
за ординације,
лабораторије, пословне просторије

Код Студентског дома
за све намене m² 43+26

СТАН КОМЕРЦ – ИЗВОЂАЧ ПРОФЕСИОНАЛАЦ
становање и уживање

FIATOVI PROFESSIONALCI

Dizajniran da odgovara svim vašim potrebljima Fiat Professional je idealan poslovni partner. A kada se radi o poslu, bitno je da na vremenskom putu možete da se uspostavite. Za toga god vredno iz naše ponude ne odlučite, budite sigurni da će vaša linija poslovnog vozstva ići u savremenom potovanju.

DUCATO MAXI
сервисни ван

**18.950
eur***

DOBLO CARGO MAXI
сервисни ван

**17.750
eur***

FIORINO
сервисни ван

**8.950
eur***

PUNTO VAN
сервисни ван

**6.950
eur***

PROFESSIONAL

ZASTAVA ISTABENZ LIZING

ZASTAVA PROMET

ISPORUKA ОДМАНІ
ОГРАНИЧЕНА КОЛИЧИНА ЗА ВОЗИЛА СА ЛАГЕРА

Lepenički bulevar 33, Kragujevac,
fiat@arenamotors.rs; www.arenamotors.rs
tel: 034/502 025; 502 010

call centar 0800 034 035

Путовање са пријатељем

ТЕЛЕФОНИ

Генерални Директор: 034 32 30 41

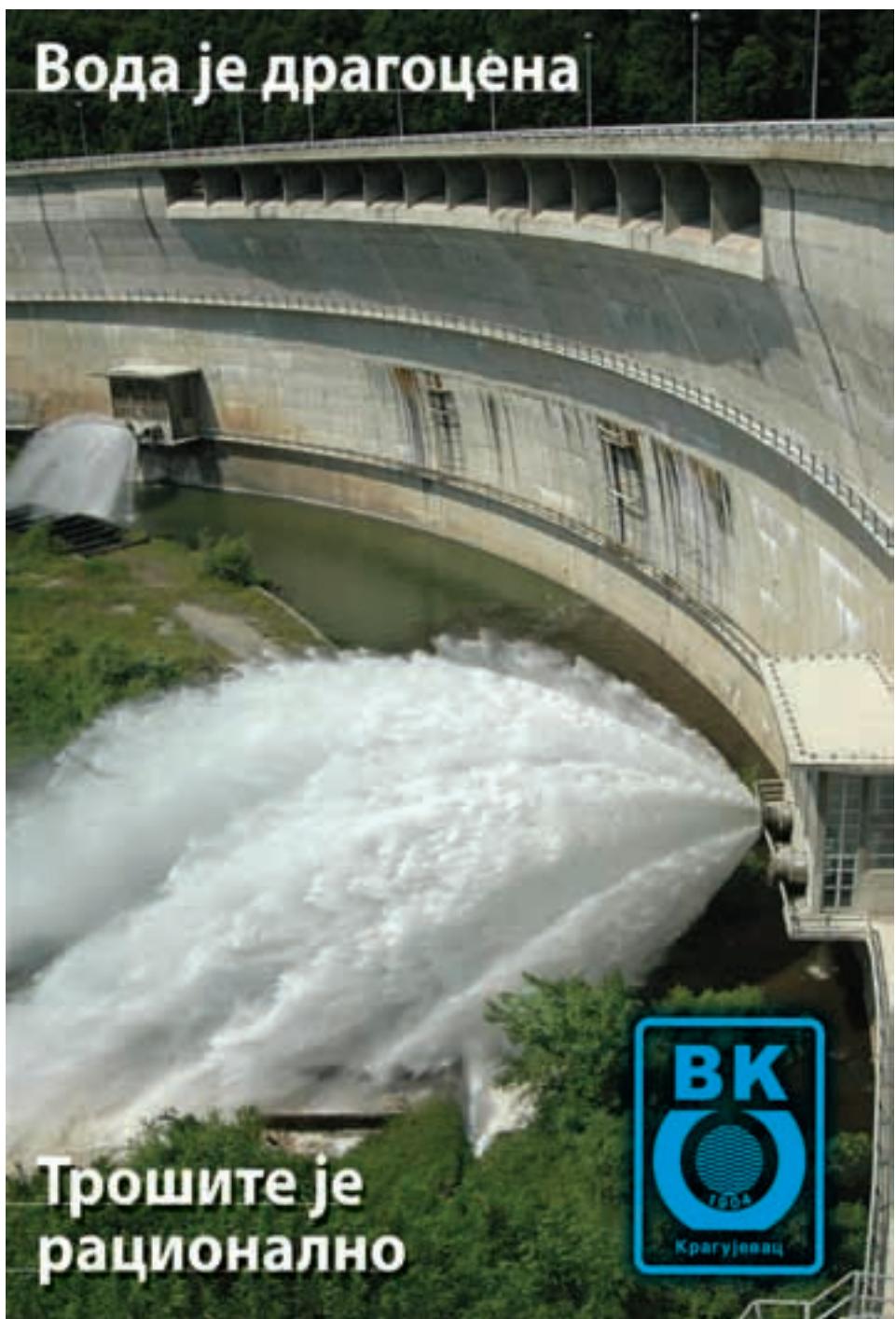
Директор саобраћаја: 034 32 30 39, Диспечер: 034 33 89 01

Туристичка Агенција: 034 33 30 65

Маркетинг: 034 36 00 85

 putosabrabaj

Вода је драгоценна

Трошите је рационално

Postoje jednostavna rešenja!

Credy banka AD Kragujevac ima razvijenu poslovnu mrežu u Srbiji, koja se stalno proširuje.

У било којој од наših пословница у Србији доступне су Вам све наше услуге и производи - стручњак, платни промет, кредити, платне картице, посovanje sa hartijama od vrednosti....

Credy mreža

KRAGUJEVAC

Kanjiža	Gornji Milanovac
Novi Sad	Čačak
Beograd	Lapovo
Smederevo	Batočina
Sopot	Knić
Šabac	Zaječar
Borča	Rekovac
Smederevska Palanka	Bajina Bašta
Mladenovac	Užice
Velika Plana	Kraljevo
Kladovo	Kruševac
Negotin	Vrnjačka Banja
Valjevo	Zlatibor
Arandelovac	Trstenik
Ljig	Niš
Svilajnac	Vranje
Bor	Bela Palanka
Lazarevac	Pirot
Topola	Aleksandrovac
Rača	Dimitrovgrad

CREDY BANKA
www.credybanka.com